

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

செவ்வாய்க்கிழமை, 1980, பிப்ரவரி, 12

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் உள்ள சட்ட மன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனுஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

*ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைகுறிக்கும்.

1. தகவல் கோரல்

அ. உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள அறிவிப்புகள் எடுத்துக்கொள்வது குறித்து.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்று அறிவிக்கும் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் முன்பு ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் 3 பேர்கள் மரணப் படுக்கையில் இருக்கிறார்கள். உயிர் போகக்கூடிய ஆபத்தான நிலைமை இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : நானும் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற விஷயம் என் கவனத்தில் இருக்கிறது.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பற்றி நானும் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் ரகுமன்கான் அவர்களும் கோவிந்தராஜன் அவர்களும் கொண்டு வந்திருக்கிற பிரச்சினை என் கவனத்தில் இருக்கின்றது. பேரவை முன்னவர் ஏதேனும் சொல்ல இருந்தால் சொல்லலாம். பதில் சொல்கிறேன்.

[1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவர் அவர்களே, யார் யார் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே 'ஆசிரியர் கிளர்ச்சி பற்றி அல்லது கோரிக்கைகளை பற்றி இந்த அரசு தனது கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும்' என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் உட்பட பலரும் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : எழுப்பியது நான்தான் மாண்புமிகு முன்னவர் அவர் பெயரைச் சொல்லுகிறார்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் எல்லோரையும் சொன்னேன். திரு. ரகுமான்கான் கேட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது குறித்து ஒரு அறிக்கை இந்த அவையில் தாக்கல் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம்.ஏ. லத்தீப் : யார் யார் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை பேரவைத் தலைவர் படிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். இந்தப் பிரச்சினையை இன்று எடுத்துக் கொண்டு இருந்தால் எழுப்பிய உறுப்பினர் பெயர் விடப்பட்டு இருந்தால், அப்போது அந்த உறுப்பினர் ஏன் என் பெயர் விடப்பட்டு இருக்கிறது என்று கேட்டால் நான் பதில் சொல்லி இருக்க முடியும். ஆனால் அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினை என்று திருவாளர்கள் ரகுமான்கான், கோவிந்தராஜன், அழகர்சாமி போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் எழுப்பி அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நானும் விரும்புவதால்தான் பேரவை முன்னவரை அரசின் கருத்து என்ன என்று கேட்டேன். எடுத்துக் கொள்கிறபோது பெயர்களைப் படிப்பேன். அரசு தரப்பிலே இருந்து அறிக்கை வைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையை இத்தோடு விடுங்கள்.

980 பிப்ரவரி 12]

ஆ. பேரவையின் அமைப்பு எல்லைக்குள் இரகசிய
காவலர்கள் போடப்பட்டுள்ளார்களா என்பது
குறித்து.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த
பேரவையும் அதைச்சுற்றி இருக்கிற பகுதிகளும்
லாபி போன்ற பகுதிகளும் தங்களுடைய
ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகள் ஆகும். சட்ட மன்றம்
மடக்கிற நாட்களில் மட்டுமல்ல; மற்ற நேரங்களிலும்கூட.
ஆனால் இது அரசாங்க இடமாக இருந்தாலும் தங்களுடைய
ஆளுகையின் கீழ்தான் வரும். அவர்களின் ஆளுகையின் கீழ்
வராது. இன்றைக்குக் காலையிலிருந்தே பார்க்கிறேன். நிறைய
போலீசார்கள், சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள், இன்ஸ்பெக்டர்கள்
போன்றவர்கள் ஈ மொய்ப்பது போன்று லாபியிலும், மற்றும்
ஏங்கே போனாலும் இருக்கிறார்கள். வராண்டா, லைப்ரரி
எங்கே போனாலும் எம். எல். ஏக்களைப் பார்ப்பதைவிட
போலீசைத்தான் நிறையப் பார்க்க முடிகிறது. இன்றைக்கு
இங்கே ஏதேனும் அதிசயம் நிகழப் போகிறதா? அல்லது உங்கள்
அனுமதியோடுதான் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்களா? என்பதை
அறிய விரும்புகிறேன், சட்டமன்றத்தின் நிகழ்ச்சிகளின்போது
எம். எல். ஏக்கள் உட்கார்ந்து கொள்ளுகிற இடங்களில் எல்லாம்
போலீசார் உட்கார்ந்திருப்பதும், லாபியிலே எல்லாம் நின்று
கொண்டு இருப்பதும் ஏதோ இந்தச் சர்க்கார் எம். எல். ஏக்களை
ஒரு கேடியைப் போல் நடத்துகிறதா என்பதை அறிய விரும்பு
கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள் சொல்லு
கிறேன். இதை ய் பெருந்தன்மையோடு எடுத்துச் சொன்னால்
நான் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பேன். இங்கே உங்களுக்கு ஊறு
விளையத்தக்க, உங்களுக்குத் தொல்லை தருகின்ற அளவுக்கு
இருக்குமேயானால் பாதுசாப்புக்கு நான் பொருப்பாளி. நீங்கள்
கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தப் பிரச்சினைக்கு
இடையூறாகவோ அல்லது பிறருக்கு அவர்களாலே தொல்லை
தருவதாகவோ இந்தப் பிரச்சினை இந்த மன்ற உறுப்பினர்
களுக்கு ஏற்படுமானால் நிச்சயமாக என் கவனத்திற்குக் கொண்டு
வாருங்கள். நான் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயார். ஆனால் ஒரு
அரசுக்கு இப்படிப்பட்ட முறைகளை வைத்துக்கொள்வது
எங்கேயும் உள்ள் ஒன்றுதானே தவிர வேறு அல்ல. (குறுக்கீடு)
துரைமுருகனுக்கு அதனாலே தொல்லை என்றால் முதி)
கொடுங்கள்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர்களுக்கு
தொல்லை கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள்
வந்திருப்பதுபோல தெரிகிறது. நான் தொல்லைப்படுத்தப்பட்டால்
அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. துரைமுருகனுக்கு
தொல்லை என்றால் துரைமுருகன் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத்

[1980 பிப்ரவரி 12]

தயார். ஆகவே, வழக்கத்திற்கு மாறாக இருக்கிற சி. ஐ. டி. களை நீங்கள் வெளியேற்றிவிட வேண்டும். லாபியிலும் மற்ற இடங்களிலும் சி.ஐ.டி. வருவதற்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து நீங்கள் பேசும்போதும் யோக்கியதையோடு பேசங்கள்.

திரு. துரைமுருகன் : நான் என்ன யோக்கியதை குறைவாகச் சொல்லிவிட்டேன்? யோக்கியதை என்பது தவறான வார்த்தையா? அது என்ன 'அன்பார்லிமென்டரி' வார்த்தையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தும்போது கவனமாக பயன்படுத்த வேண்டும். பேசுபவர்கள் யோக்கியதையோடு பேசினால் நல்லது.

திரு. துரைமுருகன் : முதலிலே நீங்கள் யோக்கியதையாகப் பேசங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : துரைமுருகன் அவர்கள் பிரச்சனையைப் பெரிதாக்க வரும்பினால் அதற்கு நான் தயார், நீங்கள் பேரவைத் தலைவரைப்பார்த்து இப்படியெல்லாம் பேசுவது நியாயம் அல்ல. துரைமுருகன்தான் பேசலாம், எந்த இடத்திலும் பேசலாம் என்று சொன்னால் நியாயம் அல்ல, (குறுக்கீடு) இங்கே இருப்பவர்கள் என்னுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட காவல் துறையினர். அவர்கள் மாற்று உடையிலே எப்போதும் பணியாற்றுகிறவர்கள். அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை.

திரு. துரைமுருகன் : நான் சவால் விடுகிறேன், என்னோடு வாருங்கள். எத்தனை பேரை பிடித்துத் தருகிறேன் என்று பாருங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்குத் தொல்லை இருக்கிறா இல்லையா என்பது வேறு. ஒரு துறை இன்னொரு துறையின் அதிகார வரம்புக்குள் வருவது விரும்பத்தக்கதல்ல.

“Legislature is a separate independent Constitutional body. The Executive Authority should not be allowed to intrude into the sovereign right of Legislature”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்வது மாதிரி சி. ஐ. டி. இங்கே இருந்தால் நான் அனுமதிக்க முடியாது. சி. ஐ. டி. யாரும் லாபியில் இருக்கக் கூடாது. சார்ஜண்டிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். யாராவது இருந்தால் அவர் வெளியேற்றி

1980 பிப்ரவரி 12]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

விடுவார். இங்கே காவல் துறையினர் மாற்று உடையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்போதும் மாற்று உடையில் பணியாற்றுகிறவர்கள் தான். மற்றவர்கள் இருந்தால் அவர்கள் அப்புறப்படுத்தப்படுவார்கள்.

2. அறிவிப்புகள்.

அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிற்கு நியமனம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. பேரவை விது 256ன்கீழ் 1979-80 ஆம் ஆண்டு அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகத்திற்குப் பதிலாக திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் அவர்களை உறுப்பினராக நியமிக்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, இந்த அலுவல் ஆய்வுக்குழு கூட்டத்தில் முறைப்படி உறுப்பினர்களை நியமிக்கிறீர்கள். இருப்பினும் கட்சியினுடைய கொறடாக்கள் அனுமதிக்கப்பட்டால் இன்னும் கொஞ்சம் வசதியாக இருக்கும் என்பதால், அவர்களுக்குள்ள சங்கடங்களுக்கே குறைத்துக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அவர்களையும் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே நம்முடைய விதியில் 17-க்குமேல் உறுப்பினர்கள் இருக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. அந்த விதியின் கீழ், 17 உறுப்பினர்களைக்கொண்டு, அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் இடம்பெறுவது தேவை, அவசியம் என்பதால் கணிசமாக கட்டியினுடைய சக்திக்கு ஏற்றவாறு இடம் தரப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு சேர்ப்பதற்கு விதியைத் தளர்த்தியாக வேண்டும். அந்த முறையை எப்போதும் கையாண்டதில்லை. அந்தந்தக் கட்சியினுடைய பிரிதிநிதிகள் கொறடாவின் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, கொறடாக்களை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. அது வழக்கமும் அல்ல. அவர்களுடைய கட்சிப்பிரதிநிதிகளே, கொறடாக்களின் கருத்துக்களை அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் தெரிவிக்கலாம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கோரிக்கைக்கு தாங்கள் பதில் அளிக்கும்போது, விதிகளை தளர்த்தினால் இடம் பெற வாய்ப்பு இருக்கும் என்று அறிவித்தீர்கள். இருக்கும் நிலை கருதி, சூழ்நிலை கருதி, விதிகளை தளர்த்தியானது அத்தகைய நிலை உருவாவதற்கு தாங்கள் உதவி புரிய வேண்டும். அதற்கு அவை முன்னவர் அவர்களும் ஒத்துழைப்பார் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கிட்டப்பா அவர்கள் கேட்டதைப் பற்றி அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் கலந்து பேசி, அலுவல் ஆய்வுக்குழு எடுக்கும் முடிவை அவருக்கும் தெரிவிக்கிறேன்.

[1980 பிப்ரவரி 12]

3. அரசினர் தீர்மானம்.

நிகழ்ச்சி நிரலில் மாற்றம் குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் இனம் 2-ல் வருகின்ற (1) 1980 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, (2) 1980 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாயவாரம் செலுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, (3) 1980 ஆம் ஆண்டு பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்கள் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, (4) 1980 ஆம் ஆண்டு வணிகப் பயிர்கள் வரி விதிப்பு (ரத்து) சட்ட முன்வடிவு, (5) 1980 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் நன்செய் தீர்வை, கூடுதல் தண்ணீர் மேல்வரி தனி நன்செய் தீர்வை, தனித் தண்ணீர் மேல்வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ஆகியவைகள் ஆளுநர் பேரரசை நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதமும் பதிலுரையும் என்று வருகின்ற இனம் 1-க்கு முன்னால் எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

[முற்பகல் 9.10]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர்களே. பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படியே பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று அனுமதித்துக்கொண்டிருந்தால் அவையின் நேரம் வீணாகிறது. அமருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எனக்குச் சாந்தம் உண்டாகுவது உறுப்பினர்களுடைய கடமை, ஆகவே உறுப்பினர்கள் தான் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * * * *

(*) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

980 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்றைக்கு அவையில் ஒரு தீர்மானம் மொழிந்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கேள்வி நேரம் இல்லை என்றால் மற்ற அலுவல்களும் தானாக நின்றுவிடுகிறது. ஆகவே எது எது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினை என்பதைக் கவனித்து ஆவன செய்கிற நிலையிலேதான் நான் இருக்கிறேன். ஆகவே இவ்வாறு ஒவ்வொருவருக்கும் பேச வாய்ப்புத் தர வேண்டும் என்றால் அது இயலாது. இன்றைக்குக் கேள்வி நேரம் வேண்டாம் என்று சொன்னதற்குக் காரணம் நிறைய அலுவல்கள் முடிக்க வேண்டி இருப்பதுதான். ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நீங்கள் குறிப்பிடுகின்ற பிரச்சினை பற்றி ஒரு அறிக்கை வைப்பார்களே தவிர மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் எழுந்து பேசுவது என்றால் அதை என்னால் அனுமதிக்க முடியாது. அதற்கெல்லாம் நேரமில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொருவரையும் இப்படிப் பேச அனுமதித்து நான் நேரத்தை வீணாக்க விரும்ப வில்லை. ஆகவே அந்தப் பிரச்சனைக்கு அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொல்வார்கள். தாங்கள் அமருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்கு மேலும் பேசி பல பிரச்சினைகளை உருவாக்க வேண்டாம். அமருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையினுடைய நேரத்தைக் காப்பது என்னுடைய பிரச்சனை. ஆகவே தாங்கள் பேசுவதை அனுமதிக்க இயலாது. உட்காருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் தயவு செய்து அமருங்கள். நேரம் வீணாகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் :

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை நேரம் இல்லை. அலுவல் ஆய்வு குழுவில் இடம் பெறவில்லை. உட்காருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * * *

(*) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1980 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் என்னுடைய அனுமதி இல்லாமல் என்ன பேசியிருந்தாலும் அது குறித்து பத்திரிகைகளில் வெளியிடக் கூடாது. நடவடிக்கை குறிப்பிலிருந்தும் எடுத்து விட வேண்டும். ஒலி பெருக்கியில் பேசுகிற நேரத்திலேதான் எந்த உறுப்பினர் பேசினாலும் இடம் பெற வேண்டும். ஆகவே நான் சொல்வதற்கு முன்னாலே தானாகவே எழுந்து பேசுவது இந்த அவையின் விதிகளை மீறுவதாகும். அமைச்சரின் அறிக்கையோடு சரி. மற்றவைகளை அனுமதிக்க இயலாது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய உத்தரவுதான் சபையைக் கட்டுப்படுத்தும். உங்களுடைய உத்தரவை தான் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நேற்று நான் பேசியதாக சொல்லப்பட்ட விஷயங்களை சபைப் நீங்கள் நீக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்த பிறகும் “மாலை முரசு”, இன்னும் சில பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன. நான் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆகவே தாங்களாகவே குயோ-மோட்டாவாக நடவடிக்கை எடுத்து எச்சரிக்க வேண்டும். பத்திரிகைகளில் வெளி வந்தது தவறு, அவர் அப்படி பேசவில்லை என்று திரும்பவும் வெளியிட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எந்தெந்த பத்திரிகைகளில் வெளி வந்தது என்று எழுதிக் கொடுத்தால் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதற்குத்தான் செயலாளர்கள் இருக்கிறார்களே. அவர்கள் எல்லாத் தகவல்களையும் உங்களுக்குத் தருவார்கள். நீங்கள் சொன்ன உத்தரவை மீறி அவைகள் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன.....

திரு. சி. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, நேற்று இங்கே மேஜையை உடைத்ததாக பத்திரிகைகளில் தகவல் வந்திருக்கின்றன. இங்கே மேஜை என்ன உடைந்தா இருக்கிறது?....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்கு தகுந்த தொழில் நிபுணர்களைக் கொண்டு வந்து பரிசோதனை செய்து மார்த்தால்தான் தெரியும் உடைந்திருக்கிறதா இல்லையா என்று....

திரு. சி. ஆறுமுகம் : வேண்டும் என்றே என் பெயரை திரித்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். உங்களுக்கும் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஆறுமுகத்தையும் திரித்துப் போட்டிருக்கிறார்களா? இங்கே எல்லோருக்கும் தெரியும், எனக்கும் தெரியும். உட்காருங்கள்.

1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, (மணையடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் என் அனுமதி இல்லாமல் எதையும் பேசக்கூடாது. பேசினாலும் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் வராது என்று உத்தரவு இட்டிருக்கிறேன். அமருங்கள்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் பரவலாக மின்சாரம், மசல் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதுபற்றி அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை..... (மணியடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே வெளிநடப்புச் செய்து அதை கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே உட்காருங்கள். திரு. லத்தீப்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு நேரம் இல்லை என்று சொல்கிறீர்கள். ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையைப் படிப்பதற்கு முன்னால், இந்த மாதிரி இன்னின்ன உறுப்பினர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நேரம் இல்லாத காரணத்தால் மறுக்கப்படுகிறது என்று.... (மணியடிக்கப்பட்டது.)

(முற்பகல் 9.20)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்கு நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அறிக்கை வைத்தபிறகு இந்தப் பிரச்சனையை இந்த உறுப்பினர்கள் எழுப்பினார்கள் என்று நான் சொல்வேன்.

2. அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி)

ஆ. சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட

முன்வடிவு, 1980.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1980) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

[1980 பிப்ரவரி 12]

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

அ. சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1980.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே “தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1980) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்” என்று மொழி, கிறேன்.

நேற்றைக்கு தமிழ்நாடு 1980-ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை நான் இங்கே தாக்கல் செய்திருக்கிறேன். அதுகுறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்துகளைத் தெரிவிக்க நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். அவர்களது கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொண்டதற்குப் பிறகு அது பற்றிய எனது விளக்கத்தைச் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன். ஆக, அவர்கள் தங்களது கருத்துகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவின்மீது ஒரு சில கருத்துகள் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் நமது தமிழக சட்டமன்றப் பேரவையிலும் மேலவையிலும் உள்ள உறுப்பினர்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ரூ. 750 வழங்கப்படுகிறது. அதுபோல பொறுப்பில் இருக்கிற நேரத்தில் இறந்துவிடுகிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் ஓரளவிற்கு இது வழங்கப்படுகிறது. சட்டமன்ற பேரவை உறுப்பினர்கள், சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களாக இருக்கும்போது அவர்கள் ஆற்றுகிற பணியின் காரணமாகவும், அவர்கள் உழைக்கிற உழைப்பின் காரணமாகவும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற உடல்நலக் குறைவை நீக்கிக்கொள்வதற்காக சட்டமன்றப் பேரவை அல்லது மேலவை உறுப்பினர்களாக இருக்கும்போது வழங்கப்படுகிற மருத்துவச் சலுகைகள் தொடர்ந்து அவர்கள் அந்தப் பதவியில் இல்லாத நேரத்திலும் அல்லது அவர்கள் சாகிறவரையில்—பிறந்தவர்கள் எல்லாம் சாகப் பிறந்தவர்கள்தான் என்ற அடிப்படையில் சொல்கிறேன்—அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற வேண்டு கோளை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச்சொல்லி, அதுபோல் சட்டப் பேரவை அல்லது மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு இப்போது அரசுடைமையாக்கப்பட்ட பேருந்துகளில் இலவசமாகப் பயணம் செய்வதற்கு உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமையை

*1980 மார்ச் 13ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. என். கிட்டப்பா]

பேரவை உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்களுக்கும் மேலவை உறுப்பினர்களாக இருந்து பணியாற்றியவர்களுக்கும் அளிக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கைவிடுத்து என்னுடைய தாழ்மையான கருத்துகளை இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் குறிப்பாக 1952-ம் ஆண்டிலிருந்து சட்டமன்றப் பேரவை அல்லது மேலவை உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கிறவர்களுக்கு அவர்கள் கடந்த காலத்தில் ஆற்றிய பணிகளை மதிக்கிற வகையில், பொது மக்களுக்காகப் பணியாற்றி விட்டு பிறகு அந்த வாய்ப்பில்லாதபோது அவர்கள் கஷ்டப்படுகிற நிலையை மனதில்கொண்டு இந்த அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதில் குறிப்பாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மற்ற வசதிகள் இருக்கின்றனவா இல்லையா என்றாலும் பஸ்களில் செல்லும்போது முன் உரிமை தருகிறார்கள்.

சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்றபோது, பஸ்களில் செல்லுகின்ற முன்னுரிமை தருவதுபோல், எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அவர்கள் பதவி இழந்த பிறகும் அப்படிச் செல்வதற்கான முன்னுரிமையை நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் தரவேண்டும். காரணம், இப்போது அவர்கள் பஸ்களிலே முன்னுரிமை பெற்று செல்லுகிறார்கள். எனவே, பிரியட் முடிந்த பிறகு எக்ஸ்-எம். எல். ஏ. ஆக வரும்போது பஸ்களிலே வரிசையிலே நின்று டிக்கெட் வாங்கி வர வேண்டுமென்ற கஷ்டத்தை உருவாக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12 (பி) பிரிவிலே, ரூபாய் 150 ஒரு டெர்முக்கு என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஒரு டெர்ம் என்று சொன்னால், 5 ஆண்டுகள் என்று நிச்சயமாக குறிக்கும். ஆகவே, irrespective of the years என்பதைச் சேர்த்துக் கொண்டால் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதிலே கூட, 150 ரூபாய் என்றிருப்பதை 250 ரூபாயாக ஆக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்: (மேஜையைத் தட்டல்.)

அடுத்தபடியாக, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மாக்கிம்ம் லிமிட் 500 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறீர்கள். அதிலே 2 ஆண்டுகளுக்கு 50 ரூபாய் என்று இருப்பதை, ஒரு ஆண்டிற்கு 50 ரூபாய் என்று போட்டு, மாக்கிம்ம் லிமிட் 500 ரூபாய் என்று வைத்து விடுங்கள். அதோடு, 2 ஆண்டுகள் முழுவதுமோ அல்லது ஒரு டெர்ம் முழுவதுமோ அவையிலே மன்ற உறுப்பினர்களாக பணியாற்றினால், அந்தத் தொகையைப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

மற்றொன்று, டெலிபோன் பில்லைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். என்னுடைய பர்சனல் எக்ஸ்பிரியன்சை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களுக்கு எல்லாம், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றபோது ஆஸ்டலிலே லோகல் கால்ஸ்

[திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து] [1980 பிப்ரவரி]

ரென்ட் பிரீ செய்து கொடுக்கிறீர்கள்; டிரங்க் கால்களுக்கு காக வாங்குகிறீர்கள். அது நியாயம். சில பேர்களுக்கு குவாட்டர்ஸ் கொடுத்துவிட்டு, எங்கள் சொந்த செலவிலே அங்கே டெலிபோன் ரென்ட் பில், லோகல் கால்ஸ் எல்லாம் சேர்த்து மாதம் ஒன்றுக்கு ஏறக்குறைய ரூ 500, 600 கொடுப்பதற்கு ஆகிவிடுகிறது. எங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பளமே அவைகளைக் கட்டுவதற்கு சரியாய்ப் போய்விடுகிறது. அதனால், குவாட்டர்சிலே இருக்கும் போதுகூட, லோகல் கால்கள், “ரென்ட் பிரீ” கொடுத்தால் சரியாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், பாமிலிக்கு மெடிகல் எக்ஸ்பென்சல் ரீஎம்பர்ஸ்மென்ட் எக்ஸ்டென்ட் பண்ணியிருக்கிறீர்கள்; அது வரவேற்கத்தக்கது. அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் டிரீட்மென்ட் எடுத்தால் அது கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதை விஸ்தரித்து, எங்களுக்கு கவர்ன்மென்ட் அல்லாத பிரைவேட் ஆஸ்பத்திரிகளிலே டிரீட்மென்ட் எடுத்தால் கூட, ரீ-இம்பர்ஸ்மென்ட் உண்டு என்று நீங்கள் எக்ஸ்டென்ட் பண்ணினால் நலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் இன்றைக்கு எல்லோராலும் வரவேற்கப்படக் கூடிய ஒரு சட்டமாக இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மீது பேசும்போது, கட்சி பேதாபேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு, இன்றோ நாளையோ என்று நினைத்துப் பார்க்காமல், நேற்று, நாளை என்று நினைத்துப் பார்த்து, காலாகாலமாக சமுதாயத்திற்கு உழைக்கின்ற பொதுத் தொண்டர்கள், மக்கள் நல்வாழ்விற்காகப் பேசுகிறோம் என்ற எண்ணத்தோடு நான் பேசுகிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே சில ஷரத்துகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள், The Chief Minister is always very generous so far as the members of this House are concerned.

அப்படியிருக்கும்போது, ஏன் இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் கையை இழுத்துப் பிடித்து விட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. எல்லா இடங்களிலும், ஒரு டெர்ம் என்று சொன்னால் 5 ஆண்டுகளாக இருக்கலாம், 5 ஆண்டுகளுக்கு முந்தி ஏதாவது ஒரு காரணத்தினால், அவை கலைக்கப்பட்டால், அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை உருவானால்கூட 2 ஆண்டுகளோ அல்லது ஒரு ஆண்டோ இருந்தாலும்கூட, ஒரு டெர்மாக கணக்கிடப்படும். அப்படிக்கணக்கிடப்படுகின்ற ஒரு டெர்முக்கு உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்களுக்கு மற்ற சட்டசபைகளிலே கொடுக்கப்படுகின்ற ஓய்வதியம் 250 ஆக இருக்கிறது. அதே முறையை ஏன் கடைப்பிடிக்கக் கூடாது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. 150 ரூபாய் என்று சொன்னால், இந்தக் காலத்திலே எப்படிப் போதும் என்பதைக் கொஞ்சம் தயவுசெய்து பார்க்க வேண்டும். எங்களை அவமானப்

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

படுத்தாதீர்கள். கொடுக்கவில்லை என்றால், சொல்லிவிடுங்கள். விட்டு விடுகிறோம். 150 ரூபாய் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு பென்ஷன் என்று சொன்னால், நான் உள்ளபடியே கேட்கிறேன். நாங்கள் எந்த விதத்திலே குறைந்தவர்கள்?

[முற்பகல் 9-30]

ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். ஆபீசர், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் ரிடையர் ஆனால் 1,000 ரூபாய், 1,400 ரூபாய் என்று பென்ஷன் கிடைக்கிறது. அந்த யோக்கியதை கூடவா எங்களுக்கு இல்லலை. இலட்சக்கணக்கான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிற எங்களுக்கு 150 ரூபாய் என்று சொல்லும்போது ஒரு அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க்குக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பென்ஷன் கூட இல்லையென்ற நிலைமையைத் தயவு செய்து உருவாக்காதீர்கள். ஒன்று இல்லையென்று சொல்லிவிடுங்கள், இல்லாவிட்டால் மற்ற சட்ட சபைகளில் செய்திருப்பது போல் 250 ரூபாய் ஒரு டர்முக்கு என்று வையுங்கள். எல்லா இடங்களிலும் அதற்குமேற் றூராண்டுக்கு 50 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள்-but not more than Rs. 500/ 500 ரூபாய்க்கு மேல் போகாமல் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் 50 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே இரண்டாண்டு களுக்கு 50 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஓராண்டுக்கு 25 ரூபாய் என்று சொல்லுங்களேன். பேட்டா கணக்கு மாதிரி சொல்லுகிறீர்களே. அவ்வளவு தெரியாதவர்களா இங்கு இருக்கிறார்கள், இந்த இரண்டையும் மாற்ற வேண்டும். வேண்டாமென்று சொல்லாதீர்கள். நல்லது அல்ல. இந்த விஷயத்தில் கட்சி கிடையாது. I am the representative of the whole House எங்களை அவமானப்படுத்தாதீர்கள், நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். எம். எல். ஏக்கள் வாழ வழி இல்லாமல் தெருவில் கிடந்து செய்திருக்கிறார்கள். ஒருவர் எம். எல். ஏ. ஆனவுடன் பிறகு அவர் எதற்கும் 'பிட்' இல்லை He becomes an unfit. நான் நல்ல வழக்கறிஞர் என்று சொல்லுகிறீர்கள். இருக்கட்டும் இப்போது நிலைமை என்ன தெரியுமா? கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? நன்றாக வாதிடுவார், ஆனால் எப்போது போனாலும் ஆள் இருக்கமாட்டார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நல்ல வழக்கறிஞர் என்று மட்டுமல்ல. வழக்கறிஞர் வேலையைச் செய்யட்டும் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே நாங்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால் அவர் வக்கீல் வேலைக்குப் போகவேண்டுமென்று சொல்லுவதாகத் தெரிகிறது,

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: எல்லோரைப் பற்றியும் அதுதான் நிலைமை. டாக்டராக இருந்தாலும், வக்கீலாக இருந்தாலும் வேறு எந்தத் துறையில் இருந்தாலும் எம். எல். ஏ. ஆனவுடன் அவர்கள் இருந்த துறைகளில் சரியாக இயங்கமாட்டார்கள் என்ற

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1980 பிப்ரவரி 12]

எண்ணம் மக்களுக்கு வந்து விடுகிறது. அது சரியோ, தவறோ, அதுதான் நிலைமை. இதை விட்டுப் போன பிறகு எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று நிதர்சனமாகப் பார்க்கிறோம். பென்ஷன் 150 ரூபாய் இரண்டாண்டுக்கு ஒரு முறை 50 ரூபாய் என்று வைக்காமல் மற்ற சட்டசபைகளில் வைத்திருப்பது போல் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவ வசதி பற்றிச் சொன்னார்கள். ரொம்ப முக்கியம். கடந்த காலத்தில் உள்துறை அமைச்சராக இருந்தவர்கூட மதுரை ஆஸ்பத்திரியில் அவருக்கு உரிய இடத்தைப் பெற முடியாமல் வேறு இடத்தில் சாதாரணமாக நடத்தப்பட்டதை அங்கு போன முதலமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து விட்டு வருந்தி அவருக்கு உரிய முறையில் நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தார் என்று பத்திரிகையில் பார்க்கேன். ஒவ்வொரு தடவையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்று பார்த்து வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியாது. ஆகவே, ஓய்வு பெற்ற பிறகு அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்போது இருப்பது போல் ஆஸ்பத்திரிகளில் 'பி' கிளாஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

“பஸ் பாஸ்” சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கும்போது மட்டும் தருகிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து பஸ் பாஸ் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் உதவியாளர் ஒருவரை அழைத்துச் செல்லலாம். ஆனால் மாநிலத்தில் எஸ்டிக்ஷ் பீப்பிள்ஸ் ரெப்ரசன்டேட்டிவ்ஸ் எம்.எல்.ஏ.க்கள்தான். ஆகவே, எம்.எல்.ஏ.க்கள் பஸ் பாசில் உதவியாளர் ஒருவரை அழைத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏற்கனவே கொள்கை அளவில் ஒத்துக்கொண்டீர்கள், அதை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை.

கர்நாடகத்தில் இந்தச் செலவு வகைக்காக டிரான்ஸ் போர்ட் அன்டர் டேக்கிங்குக்கு உறுப்பினர்கள் பிரயாணம் செய்வதற்காக 50,000 ரூபாய்தான் சட்டமன்றத் துறை தருகிறது. ஆனால் நாம் மூன்று லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம். 3,36,000 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அங்கே எவ்வளவு உறுப்பினர்கள் பிரயாணம் செய்கிறார்களோ அவ்வளவு உறுப்பினர்கள்தான் இங்கேயும் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். 3 லட்சம் ரூபாய் நாம் கொடுக்கிறோம். நாம் போகும்போது ஒரு உதவியாளரைக்கூட அழைத்துப் போவதற்கு உரிமையில்லை என்றால் எப்படி என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பஸ் பாஸில் போகும் போது உறுப்பினர் தன்னுடைய உதவியாளரையும் அழைத்துச் செல்கின்ற வகையில் விதிகள் மாற்றப்பட வேண்டும்.

இப்படியெல்லாம் கேட்பதால் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தாமதமாகவே கேட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்பதல்ல. அவர்கள் எப்படி ஆக பங்ஷன் செய்வதற்காகவும் சர்வீஸ் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகவும்தான் கேட்கிறோம். அவர்களுக்கு வாழ்க்கைக்கு வழியில்லை, தங்களுடைய பட்ஜெட்டில் துண்டு விழுகிறது என்றால் சரியாகப் பணியாற்ற முடியாது?

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து தலையை அப்படி அப்படி ஆட்டாமல் இப்படி இப்படி ஆட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு டெர்ம் இருந்தால் 250 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். இந்தத் தொகை ஒரு டெரிய தொகை இல்லை. நம்முடைய அந்தஸ்துக்கு ஏற்றவகையிலே அதைப் பாருங்கள். அதற்கு மேலே ஒரு வருஷம் என்றாலே 50 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு ரிடையர் ஆனவர்களுக்கும் பஸ் பாஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதேபோல அவர்களுக்கு மெடிக்கல் பெஸிவிடிஸும் கொடுக்க வேண்டும், அந்த பஸ் பாஸிலே உறுப் பிளர்கள் ஒரு உதவியாளரையும் அழைத்தச் செல்லக்கூடிய முறையிலே கொண்டு வர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சிறு சிறு உதவிகளைத்தான் நாங்கள் கேட்கிறோம், இன்னும் கோரிக்கைகள் நிறைய இருக்கின்றன, அதைப்பற்றியெல்லாம் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் பேசவில்லை. இதிலே ஆளுங் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்பதல்ல, எல்லோரும் ஒப்புக் கொள் கிறார்கள், ஆகவே மறுக்கக் கூடாது என்று சொல்லி இதை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத்தட்டும் ஒலி.)

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் திருத்தசட்ட முன்வடிவின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தக் கருத்தை எப்படிச் சொல்லப் போகிறீர்கள் என்று நினைத்துத்தான் சிரித்தார்கள். தப்பாக அவர்கள் சிரிக்கவில்லை. திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் அவர்கள் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1967 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப் பினர்கள் 1971 ஆம் ஆண்டிலேயே—அவர்களுடைய பதவிக்காலம் 5 ஆண்டுகள் என்று இருந்தாலும்கூட, ஒரு ஆண்டுக் காலத் திற்கு முன்பே அந்தச் சட்டமன்றம் ராஜிநாமா செய்து தேர்தலைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டது— அப்போது பதவியில் இருந்த பலர் மறுமுறை தேர்ந்தெடுக்கப் படாமல் இருந்து விட்டார்கள். அவர்களும் பயன்பெறத் தக்க

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1980 பிப்ரவரி 12]

வகையில், 1952 ஆம் ஆண்டில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்களுக்கும் இந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாக ஒய்வூதியம் பெறக்கூடிய முறையிலே கொண்டுவரப்படுகின்ற இந்தச் சட்டம் இந்தியாவிலேயே தமிழகத்திலேதான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது, அந்தப் பெருமை நம்முடைய முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைத் தான் சாரும் என்றால் மிகையாகாது.

நாட்டிலே மக்களுடைய நல்வாழ்வின்காகவும், நாட்டிற்காகவும், உழைத்து பொது வாழ்வில் தொண்டாற்றிய தொண்டர் சளுக்கு அவர்கள் ஒய்வுபெறும் காலத்திலே அவர்கள் கடைசிக் காலத்தை நன்றாகக் கழிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை அனைத்துக் கட்சிகளின் சார்பாக நாம் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ரூபாய் 150 என்பது பெரிய தொகை அல்ல, முதியோர் தொகை போலத்தான் இது இருக்கிறதே தவிர சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற தொகை என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

இன்றைய தினம் இருக்கின்ற விலைவாசியின் அடிப்படையில் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. லத்தீப் பேசும்போது குறைந்த பட்சம் 250 ரூபாயாவது வழங்க வேண்டும் என்றும், மருத்துவ வசதிகள் என்பது, இன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் இலவச மருத்துவ வசதிகள் பெறக்கூடிய முறையிலே வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். உறுப்பினர்களாக இருந்தபோது மருத்துவ வசதிகள் பெற்றவர்கள், உறுப்பினர்களாக இல்லாதபோது அவர்களுடைய குடும்பத்தினரோடு கியூவிலே நின்று மருத்துவ வசதிகள் பெறுவது இயலாத காரியம் என்ற அளவிற்குப் போய் விடுகிறது. ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மருத்துவ வசதிகள் பெறுகின்றதைப்போல் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9.40)

காரணம், இன்றைக்கு, மக்களுக்காக உழைத்து, உழைத்து அவர்கள் தங்களுடைய சக்தியையெல்லாம் இழந்த பிறகுதான் அவர்களுக்கு களைப்பே ஏற்படுகிறது. அவர்கள் பதவி நேரத்தில் ஒரோடி பணி செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பதவி போன பின்னால்தான் அவர்களுக்குப் பல பிணிகளே ஏற்படுகின்றன. பதவி இருக்கும்போது யாருக்கும் நோய் வருவதில்லை. பதவி முடிந்த பிறகுதான் பலவிதமான நோய்கள் வருகின்றன. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு நான் நம்முடைய எதிர்க்கட்சி நண்பர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் இந்தக் கோரிக்கையை விடுக்கின்றேனே ஒழிய எங்களுக்காக மட்டும் அல்ல என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவானது, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவ

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

ருடைய காலத்தில், இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக, தமிழகத்தில் ஒரு முறை—ஒரு முறை என்றால் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்து ஒரு நாள் என்றால் கூட அவர்களும் ஓய்வூதியப் பெறக் கூடிய தகுதியைப் படைத்தவர்கள் என்ற வகையில் துணிச்சலான சட்டம் இது. இந்த ரூ. 150/-ஐ, ரூ. 250/-ஆக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் உயர்த்தி, அவர்களுக்கு பஸ்பாஸ் போன்ற சகலவிதமான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு நமது மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கக்கூடிய சட்டத் திருத்தத்திற்கான சட்ட முன் வடிவில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதன்மீது எனக்கு முன்னால் பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் அத்தனை பேரும் ஓய்வூதியமாக ரூ. 250 இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலேயே அது வரவேற்க வேண்டியதுதான். அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற என்னுடைய பரிந்துரையை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று இங்கே கூற ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது இரண்டு தடவையாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றால், '12-பி ஓய்வூதியம் ஒரு முறை உறுப்பினராக இருந்த ஒவ்வொரு வருக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 கொடுக்கப்பட வேண்டும்' என்றிருக்கிறது. அதில் மேலும் கூறியிருப்பதாவது: 'மேற்கூறியவாறு ஐந்தாண்டுகளுக்கு மேல் ஒருவர் பதவி வகிப்பாரேயானால் அதிகப்படியான ஒவ்வொரு இரண்டாண்டிற்கும் மாதம் ஒன்றிற்கு ஐம்பது ரூபாய் வீதம் உச்சவரம்பு எந்த வகையிலும் ஐந்தாறு ரூபாய்க்கு அதிகப்படாமல் கொடுக்கப்பட வேண்டும். மேலவையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் ஒரு தடவைக்கு 6 ஆண்டுகள் பதவி வகிக்கின்றார்கள். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பதவி வகிப்பது 5 ஆண்டுகள்தான். 2 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ரூ. 50 என்றால், மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு கிடைக்கும் பலன் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. மேலவையிலே உள்ளவர்கள் 6 ஆண்டுக் காலம் பதவி வகிக்கின்றார்கள். இரண்டு தடவை என்று சொல்லும்போது 12 வருஷம் ஆகின்றது. ஆனால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 5 ஆண்டுகள் என்றிருப்பதால், இரண்டு தடவை என்றால், 10 ஆண்டுகள்தான் ஆகிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருதடவை ரூ. 50 என்றால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, மேலவை உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைப்பதைப் போன்ற சலுகை கிடையாது: இவர்களுக்கு அடிப்பட்டுப் போய்விடுகிறது. இதையாவது கலைத்து விடுவார்களோ, போய்விடுமோ என்ற ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது. கலைத்தும் விடலாம், கலைக்காமலும் இருக்கலாம்.

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி [1980 பிப்ரவரி 12]

ஆனால். மேலவை கலைக்கப்படுவதில்லை. அந்தப் பயம் வருவதில்லை. ஆகவே, மேலவை இருதடவை என்றால் 12 ஆண்டுகள் என்றிருப்பதாலும், சட்டமன்றத்தில் இரு தடவை என்றால் 10 ஆண்டுகள் என்றிருப்பதாலும், மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு அளிப்பதைப் போல, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் சலுகை வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இதை அரசாங்கம் கவனத்திலே கொண்டு இந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்களிலும் கொடுக்கப்படுகிற ஜீப்புகள் அந்த எம். எல். ஏ.க்கள் கணக்கில்தான் இருக்கின்றனவே தவிர அவர்களுக்கு ஜீப்புகள் வழங்கப்படவில்லை. 50 லிட்டர் பெட்ரோல் கொடுப்பதாக கணக்கிலேதான் இருக்கிறதே தவிர, கமிஷனர்கள் அவர்களுக்கு ஜீப்புகளைக் கொடுப்பதில்லை. அந்த ஜீப்புகளைச் சரிவர பயன்படுத்திக்கொள்ள, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் தொகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்க்க அந்தந்த தொகுதியிலே இருக்கின்ற நிலவரங்களை நேரடியாகத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்க வேண்டுமென்ற வகையில் செய்ய வேண்டும். எப்பொழுதோ ஒரு காலத்தில் 50 லிட்டர் பெட்ரோல் கொடுத்தது இப்பொழுது பொருந்தாது. ஆகவே, அந்தப் பெட்ரோலின் அளவைக் கூடுதலாகத் தர வேண்டும். அதேநேரத்தில் தொகுதி மக்களும் முன்பு 80,000 என்று இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 1,25,000 மக்கள் என்ற அளவிற்கு இருக்கிறது. ஆகவே, 50 லிட்டர் பெட்ரோல் என்பதை இன்னும் கூடுதலாக்க வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அந்த ஜீப்புகளை வழங்க வேண்டுமென்றும் நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மருத்துவத் துறையைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் தனிப்பட்ட மருத்துவமனைகளில் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் சேர்ந்தால் அவர்களுக்கு அந்தப் படி கொடுப்பது கிடையாது. ஆகவே, அரசாங்க அலுவல் செய்யும் டாக்டர் சர்டிபிகேட் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு அந்த பில் பாஸாகிறது. ஆகவே, தனிப்பட்ட டாக்டர் கொடுத்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்தத் துறையை நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னுமொன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பென்ஷன் வாங்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பஸ் பாஸ்கள் தாராளமாக வழங்கப்பட வேண்டும். இதைத் தள்ளிக் கொண்டு போகக் கூடாது. முன்பிருந்த அரசாங்கத்திலும் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இருக்கும் அரசாங்கத்திடமும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த பஸ் பாஸ்களை ஒரு தடவை இருப்பவர்களுக்கு விட்டு விடுங்கள். ஆனால் இரண்டு தடவை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்களுக்குக் கட்டாயமாகத் தொடர்பு ஏற்படுத்திக்

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ்.ஜே. இராமசாமி]

கொள்ள அந்த பஸ் பாஸ் வழங்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லி, அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று பேரவை உறுப்பினர்களுடைய உத்தியத்தை அதிகப்படுத்துகின்ற இந்த மசோதா மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் ஏறக்குறைய ஒருமித்த கருத்தோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) ஓய்வூதியம் பெறுகின்றவர்களுக்கு அதிகம் வேண்டுமென்ற நிலையில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், நிதியமைச்சர் அவர்களும் அறிவித்த அறிவிப்பு போதாது. இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தை அத்தனை கட்சித் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதையே நானும் ஏற்று என் கட்சியின் சார்பாகக் கருத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

Government of the people by the people and for the people என்று ஆப்காம் விங்கன் ஜனநாயகத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறபொழுது அந்த அரசு மக்களுடைய அரசாக, மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட, மக்களுக்காக இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டது மாமன்ற உறுப்பினர்களையும் உள்ளடக்கியது என்பதை நினைவுப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு, அவர்கள் மக்களால் மதிக்கப்படுகின்ற வர்களாக இறுதிவரையில் வாழ்ந்து காட்ட வேண்டுமென்ற நல் நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து, மாமன்ற உறுப்பினர்களின் கருத்தை அரசு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் உணர்கிறேன்.

இந்த நிலையில் ஒரு 'டெர்ம்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது, ஐந்து வருடங்களா அல்லது அதற்குக் குறைந்த வருடங்களாக இருந்தாலும் போதுமா என்று தெளிவாக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு தடவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலே போதும் என்ற அளவிற்கு, அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டியிருந்தால் திருத்தி, ஒரு காலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் ரூபாய் 250 குறைந்த பட்சம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதிகளும், பஸ் வசதிகளும், அவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற நேரத்தில் எப்படியிருக்கிறதோ, உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றபொழுது எந்த வசதிகள் இருக்கிறதோ அவைகளை, ஒரு டெர்ம் உறுப்பினர்களாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கும் நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர்களின் குடும்பங்களுக்கு வைத்திய வசதிகள் வழங்குவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது மகிழ்ச்சி தரத்தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1980 பிப்ரவரி 12]

டெலிபோன் பில்லுக்காக 150 ரூபாய் கொடுக்கிறீர்கள். அது கட்டாது. அது போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே, வாடகையையும் டெலிபோன் டெய்லி சார்ஜையும், லோகல் காலுக்கும் அரசே ஏற்றுக் கொண்டால் நலமாகயிருக்கும். 150 ரூபாய் கொடுப்பதைக்கூட நிறுத்தி விட்டு சார்ஜை மொத்தத்தையும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் அல்லது இதற்கு இன்னும் 100 ரூபாய் சேர்த்துக் கொடுத்தால் ஒத்தாசையாக இருக்கும்.

(முற்பகல் 9.50)

அடுத்தபடியாக, for more than one term. இருந்தவர்களுக்கு 500 ரூபாய்க்கு அதிகப்படாமல், மீதியிருக்கின்ற ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கும் 50 ரூபாய் வீதம் கணக்கிட்டுமற்ற மாநிலங்களிலே கொடுப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். In proportion to the rise in prices காஸ்ட் ஆப் லிவிங் கூடுகிற போது அரசு ஊழியர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் பிரைஸ் இன்டக்ஸ் வைத்து கொடுக்கிற மாதிரி நமக்கும் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டி இருக்கிற காரணத்தால் விலைவாசி கூடி இருக்கிற காலத்தில், ஆரம்ப காலத்தில் 500 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். not exceeding the maximum limit of Rupees 750 என்ற அளவுக்கு ரூ. 50 என்று ஆண்டுக்காண்டு கணக்கிட்டு ரூ. 750-க்கு அதிகப்படாமல் நீங்கள் தொகையைக் கூடுதல் செய்தால் உபயோகமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் உறுப்பினர்களும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த மசோதாவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, பொது வாழ்விலே உள்ளவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வந்த பிறகு, மீண்டும் வரமுடியவில்லை என்றால் அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் தருவது மிகவும் வருந்தத் தக்கது என்பது என் சொந்தக் கருத்து. இந்த வேலைக்குப் பேரே சம்பளம் இல்லாத வேலை. நாட்டு மக்களுக்கு தங்களுடைய சேவையை ஆற்றுகிறவர்கள்தான் பொது வாழ்விலே உள்ளவர்கள்தான் அரசியல்வாதிகள். வந்த உடனே மக்களுடைய வரிப் பணத்தை தாங்களே எடுத்துக்கொள்ள விதிகளை திருத்துவது என்பது ஒட்டு மொத்தமாகச் சரியில்லை என்பது என் சொந்தக் கருத்து. ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்கும்போது, இங்கே உள்ளவர்களில் யார் யார் வசதி உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ, உதாரணமாக டாக்டர்கள், வழக்கறிஞர்கள், வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் போன்ற வருமான வரி கட்டுகிறவர்கள் போன்றவர்களுக்குக் கொடுக்காமல், உண்மையிலேயே வசதி வாய்ப்பு இல்லாதவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்குச் சற்று அதிகமாகக் கொடுக்கவழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் எந்தப் பட்டியலில் சேர்ந்தவர்கள், அதையும் சொல்லுங்கள்.

1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. சி. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, நல்ல நேரத்தில் ஞாபகப்படுத்தினீர்கள். எனக்கு இந்த ஓய்வு ஊதியம் வேண்டவே வேண்டாம் என்ற பட்டியலிலே வருகிறவன். காரணம் நீங்கள் வேண்டுமானால் பார்க்கலாம். நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்த பிறகு மருத்துவச் சலுகைக் கூட வாங்கவே இல்லை. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து அமருங்கள். அமைதியாக இருக்கவும். அவரைப் பொருத்தவரையில் வாங்க வேண்டாம் என்று சொல்கிறார். மற்றவர்களைப் பற்றி அவர் சொல்லவில்லை.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : மருத்துவச் சலுகை பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று விதி இருக்கிறது. நம்மை விட வாய்ப்பு வசதி இல்லாதவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். அவர்களைப் பற்றிப் பேச நேரம் இல்லை என்று சபாநாயகரிடம் சண்டை போடுகிறோம். அப்படிப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற நாட்டில் ஓய்வுதியம் என்பது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது சம்பளம் வாங்குகிறீர்களா?

திரு. சி. ஆறுமுகம் : அதைக் கூட வாங்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்தச் சம்பளம் கூட என் தொகுதி மக்களுக்குப் போதாது. என் சொந்தப் பணம் மாதம் 5000 ரூபாய் தேவைப்படும். அந்த அளவுக்கு நான் நடந்து கொள்கின்றவன் என்பது தங்களுக்குத் தெரியும். அந்த அளவுக்கு ஓய்வுதியத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். வேண்டுமானால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதிக்குச் செல்லுவதற்கு ஜீப் வசதி செய்து கொடுத்தால், பெட்ரோல் வசதி செய்து கொடுத்தால், நலமாக இருக்கும். நீண்ட காலத்திற்கு முன்புபோட்ட உத்தரவுப்படியான அந்தப்பெட்ரோல் அளவை சற்று அதிகமாக அளிக்கலாம். தொலைபேசி வசதி, போக்குவரத்து வசதி போன்றவைகளை அவர்களுக்குச் செய்து கொடுத்தால் முறையாக இருக்கும். எனவே இந்த ஓய்வு ஊதியத்தை நான் எதிர்க்கிறேன் என் சொந்த நிலையில் என்று முடிக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : I have given notice of an amendment.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்போது நீங்கள் பிறகு பேசுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தாக்கல் செய்த ஓய்வுதியத்தைப் பற்றிய மசோதாவின் மீது பல கட்டுகளைச் சேர்ந்த தலைவர்களும், நண்பர்களும் தங்களது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடைசியாகப் பேசிய மதுராந்தகம் ஆறுமுகம் அவர்கள் எனக்கு ஓய்வு ஊதியம் தேவையில்லை என்று திட்டவாட்டமாக

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1980 பிப்ரவரி 12]

எடுத்துக் கூறி இருப்பதற்கு எனது மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை அவர் எழுதி அனுப்பினால் அதைப் பதிவு செய்து கொள்ள நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : நான் அதை பள்ளிக்குத்தான் கொடுக்கிறேன். அதனால் அந்தப் பள்ளிக்கு நீங்கள் தெரிவித்துவிட்டால் போதும்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அவர் பள்ளி வேறு நடத்துகிறார் என்பது இப்போதுதான் தெரிகிறது. பள்ளிக்கு அந்த மானியம் கொடுப்பதைப்போல அவர் வாங்கிக்கொடுக்கலாம். அது எனது யோசனை; அவருடைய முடிவுக்கு விட்டுவிடுகிறேன்.

நான் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவுக்கு புதிய மெருகு கூட்ட வேண்டுமென்ற கருத்தில் சில நண்பர்கள் இங்கே பேசினார்கள் ; மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசினார்கள். அதிலே ஒரு கருத்து—ஒரு 'டெர்ம்' என்பதற்குத் தெளிவான விளக்கத்தை மசோதாவில் தந்திருக்கிறோம். பெரியவர் கந்தசாமி அவர்கள் இந்த மசோதாவைப் படிக்கவில்லை ; படிக்கக் கூடாது என்பதல்ல ; படிக்க நேரம் இருந்திருக்காது ; தொகுதி வேலை இருந்திருக்கும். ஒரு 'டெர்ம்' என்பதற்குப் புதிய மசோதாவில் கொண்டு வந்திருப்பது 5 ஆண்டுகள் அசம்பிளி தொடர்ந்து நடந்தாலும் சரி, இடையிலே கலைக்கப்பட்டாலும் சரி, ஓராண்டுக்குள்ளேயே அசெம்பிளி கலைக்கப்பட்டாலும் சரி ஒரு டெர்ம் என்று அதற்குப் பொருள். திரு. கந்தசாமி அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பேசும்போது எங்கோ பார்க்கிறார்.

அதற்குப் பிறகு! பேசிய அருமை நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் எங்களை எல்லாம் ரொம்பக் கேவலமாக நினைத்து விட்டார்கள். 150 ரூபாய் என்கிறீர்களே, இது என்ன நியாயம், என்று கேட்டார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் ஒரு டெர்ம் என்றால் 5 ஆண்டுகள் என்று பொருள். ஆனால் நாம் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மசோதாவில் ஒரு ஆண்டுக்குள்ளே ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டால் அதற்கும் ஒரு டெர்ம் என்று பொருள். ஆனால் லத்தீப் அவர்கள் அழுத்த மாகவும் வேகமாகவும் சில நேரங்களில் கொஞ்சம் ஆவேசமாகவும் இருந்ததை நான் பார்த்தேன். அவர் 150 ரூபாயை 250 ரூபாயாக்க வேண்டும் என்று சொன்னபோது எல்லோரும் மேசையைத் தட்டினார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் அது பற்றி மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : எல்லோரும் மேசையைத் தட்டினார்கள் என்று சொன்னார்கள்; நாங்கள் செய்யவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இதயபூர்வமாகச் சிரிப்பதும் ஒன்று.

1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. ரா. உமாநாத் : நாங்கள் சிரிக்கவும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இந்தக் கருத்தை நீங்கள் சொல்லுகிறபோது நிச்சயமாக உமாநாத் அவர்கள் அழவில்லை (சிரிப்பு) என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அழவில்லை என்பதைச் சொல்லாமலே அது அவை பூராவும் தெரியும். But சிரிப்பது என்பது வேறு.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இதைத் தெரிவிக்கிற போதும் சிரித்துக் கொண்டேதான் இருக்கிறீர்கள்,

திரு. ரா. உமாநாத் : பொதுவாக நான் எப்போதும் சிரித்துக் கொண்டே சொல்வதுதான் வழக்கம்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : 'Jurisdiction of areas' ல்—Explanation I-ல் shall mean a period not less than one year but not more than 5 years of membership என்றிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : Term means five years என்று நான் குறிப்பிட்டேன். Sec. 4(12) (3) Provides even for one year membership.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஒரு விளக்கம். நான் கேட்க விரும்புவது ஓராண்டுக்குள்ளேயே கலைத்துவிட்டால் அல்லது கலைக்கப்பட்டுவிட்டால் இது பொருந்துமா? அதுதான் அவர்களுடைய கோரிக்கை.

(முற்பகல் 10-00)

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, நமது கற்பனை அந்த அளவிற்குச் செல்லக் கூடாது என்பது எனது விருப்பம். ஒரு மாதத்திற்குள்ளேயே கலைத்துவிட்டால் என்ன ஆகும் என்றெல்லாம் எண்ணக் கூடாது. அது ஓர் ஆண்டு என்பது நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒன்று.

அடுத்து ஒய்ஜதியத் தொகை 150 என்று இருப்பதை 250 என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்ட உறுப்பினர்களின் கருத்தை முதலமைச்சரின் சார்பாக நான் வரவேற்கிறேன் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்து மருத்துவ வசதி பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். மருத்துவ வசதி இதுவரை உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும்தான் இருந்தது. அது இனிமேல் உறுப்பினர்களுக்கும் அவர்களது குடும்பத்தினருக்கும் உண்டு என்று புதிய மசோதாவில் இணைக்கப் பட்டிருக்கின்றது என்ற கருத்தை இந்த மன்றம் வரவேற்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[திரு. கி. மனோகரன்] [1980 பிப்ரவரி 12]

இன்னொரு கருத்தையும் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்க்கப்பந்து அவர்கள் எழுப்பியதாக நினைவு. உறுப்பினர்கள் பதவி விலகியதற்குப் பிறகு மருத்துவ வசதி அந்த உறுப்பினர் களுக்கு மட்டும் உண்டே தவிர குடும்பத்தினருக்கு இல்லை என்பதை மெத்த வருத்தத்தோடு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எந்தச் சட்டசபைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, நாடாளுமன்றத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி அவர்கள் பதவியிலே இருந்து விலகியதற்குப் பிறகு அந்தக் குடும்பத்தினருக் கும் மருத்துவ வசதி இருக்கிறதா என்று தேடித்தேடி துலாவிப் பார்த்து வீட்டேன், எங்கேயும் காணவில்லை. ஆகவே அந்த நிலை இங்கே வரவேண்டும் என்று நண்பர்கள் விரும்புவதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாமைக்கு வருந்துகிறேன். ஆகவே இதுவரையிலும் அப்படி எங்குமே இல்லை என்ற காரணத்தாலே அப்படி ஒரு புதிய மரபை உருவாக்கக் கூடாது என்ற காரணத் தாலேதான் நா. இவ்வாறு தெரிவிக்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு பஸ் வசதிக் பற்றி கேட்டார்கள். இப்போது அந்த வசதி செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. பதவிக் காலம் முடிந்த தற்குப் பிறகும் எங்களுக்கு அது வேண்டும் என்று இங்கே சில நண்பர்கள் கேட்டார்கள். நாடாளுமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருப்பவர்கள் பதவி விலகிய மறுநாளே உறுப்பினர்களாகிய எங்களிடம் அங்குள்ள பார்லிமென்ட்ரி செக்கரட்டேரியட்டிலே இருந்து கேட்பது உங்களுடைய கையிலே வைத்திருக்கின்ற அட்டையைத் திருப்பித் தாருங்கள் என்பதுதான். ஆகவே பதவி விலகியதற்குப் பிறகு அந்த வசதி எந்தச் சட்டமன்றத்திலேயும் அல்லது பாராளுமன்றத்திலேயும் இதுவரை தரவில்லை என்பதை இந்த அவைக்குச் சொல்லி, ஆகவே அதை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று மெத்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) நாம் முன் உதாரணமாக இருக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு மேல் சில காரியங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டுமானால் முன் உதாரணமாக இருக்கலாமே தவிர இந்த விஷயத்திலே முன் உதாரணமாக இருந்து நாம் புதிய மரபை உருவாக்க வேண்டாம் என்று நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகு மொத்தமாக அனைவரும் இதை வரவேற்றார்கள் என்பதற்கு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு டெலிஃபோன் வசதியைப் பொருத்த வரையில் 150 ரூபாய் போதாது என்று சொன்னார்கள். இன்ஸ்டாலேஷன் சார்ஜ் மட்டும்தான் தருவோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இதைத்தான் நான் சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே பேசியதற்கு அபகம். ஆனால் இங்கே பேசிய நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் அந்தச் சார்ஜை எல்லாம் நீங்களே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டார்கள். அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் எந்த ஒரு சர்க்காரும் பொருளாதாரத் துறையில் ஒழுங்காக இயங்குமா என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கின்றது. அதனைப் பாழாகப் பயன்படுத்துவார்கள் என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஏராளமான தொகை சர்க்காருக்கு ஆகும். இதுவரை

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கி. மனோகரன்]

நல்ல காரியத்தை இந்த அரசு செய்து வந்திருக்கிறது. அதை மகிழ்ச்சியோடு அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு 250 ரூபாய் என்று நான் குறிப்பிட்டேன். திரு. லத்தீப் அவர்கள் இரண்டாண்டுக்கு ஒரு முறை 50 ரூபாய் என்கிறீர்களே அதை ஆண்டுக்கு 25,25 என்று சொல்லக் கூடாதா, அல்லது ஆண்டுக்கு 50 என்று சொல்லக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள்.

நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், ரூபாய் 250, அதற்கப்பாலே ஆண்டுக்கு 50, சீலிங் 500-ஐத் தாண்டாது என்பதை. இதனை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே திரு. லத்தீப் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இங்கே ஒரு திருத்தத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள், அவர் தெரிவித்திருப்பது :

“Provided that the period served as a member of the Legislative Assembly of the erstwhile Travancore-Cochin State by any person representing any Constituency from the Kanyakumari District during years 1952-1957 shall also be taken into consideration for the payment of pension under this Act.”

இதுபற்றி விசாரித்தபோது எனக்குக் கிடைத்த தகவல்

It would not be legally correct for this State Legislature to give pension to a Member who has served in other State Legislature though the territory has been transferred to this State under the States' Re-organisation Act.

ஆகவே இந்த ஆக்டின் படிதான் இந்த அரசு இயங்க முடியும். அனுதாபம் இருக்கிறது ஆனால்.....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்டேட் ரி-ஆர்கனைசேஷன் ஆக்ட் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக சட்டங்கள் குறிப்பிடப்பட்டால் அதன் அடிப்படையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த ஸ்டேட் ரி-ஆர்கனைசேஷன் ஆக்டில் கூட ஒரு செக்ஷன்-வகுப்பு இருக்கிறது. நீங்கள் இப்பொழுது திடீர் என்று கேட்பதால் எனக்கு அது கிடைக்கவில்லை. ஒரு நபர் ஏற்கெனவே இருந்த மாநிலத்தில் எந்தெந்த நன்மைகளைப் பெற்றிருந்தார்களோ, அந்த நபர் இந்த ஸ்டேட் ரி-ஆர்கனைசேஷன் ஏற்பட்டு விட்டதனால், மற்றொரு மாநிலத்தில் அவர் ஏற்கெனவே இருந்த மாநிலத்தில் எந்தெந்த நன்மைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்களோ அந்த நன்மைகள் அனைத்தையும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று தெளிவான பிரிவு-வகுப்பு ஒன்று ஸ்டேட் ரி-ஆர்கனைசேஷன் ஆக்டில் இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதுமட்டும் அல்லாமல் இந்த ஸ்டேட் ரி-ஆர்கனைசேஷன் ஆக்டில் இதை மறுக்கப் பட்டு எந்த கருத்தும் எந்த இடத்திலும் இல்லை என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1980 பிப்ரவரி 12]

அது மட்டும் அல்லாமல், பென்ஷன் ரூலை எடுத்துக் கொண்டால் அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற பென்ஷன் ரூல்ஸ்படி, ஸ்டேட் ரி-ஆர்கனைசேஷன் ஆக்ட் பிறப்பிக்கப் படுவதற்கு முன்னால், அல்லது மாநிலங்கள் மொழிவழி மாகாணங்களாக மாற்றி அமைப்பதற்கு முன்னால், அரசு ஊழியர்கள் எந்தத் தாய் மாகாணத்தில் பணி புரிந்து இருந்தாலும் சரி, மாநிலங்கள் பிரிந்து வேறொரு மாநிலத்தில் அங்கத்தினராக வந்து அந்த அரசில் பணிபுரியும் நிலையைப் பெற்றிருந்தாலும், ஏற்கெனவே அவர் பணி புரிந்த அந்த அரசில் எத்தனை காலம் பணிபுரிந்தார்களோ, அந்த ஆண்டுகளையும் பென்ஷன் கொடுப்பதற்கு கணக்கில் எடுத்தக்கொள்ள வேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் ஒரு அடிப்படை விதியாகத்தான் நான் இங்கே எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படை தத்துவத்தை இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் கையாள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் அறிந்த மட்டில் ஸ்டேட் ரி-ஆர்கனைசேஷன் ஆக்டில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இன்னொரு மாநிலத்தில் பணியாற்றியவர் என்று சொன்னால் பென்ஷன் கிடையாது என்று தெளிவாக நிச்சயமாக இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

இதை நான் விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்த ஸ்டேட் ரி-ஆர்கனைசேஷன் ஆக்ட் ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால் திருவாங்கூர் கொச்சின் பிரிவதற்கு முன்னால் இருந்த கேரள மாநிலத்தில் அவர் சட்டமன்ற உறுப்பினராகப் பணியாற்றியிருப்பார்கள் என்று ஏற்பட்டிருந்தால் இன்றையதினம் கேரள மாநிலத்திலிருந்து பென்ஷன் கிடைத்திருக்கும். ஆனால் இந்த நன்மைகள் ஸ்டேட் ரி-ஆர்கனைசேஷன் ஆக்ட் ஏற்பட்டதின் காரணமாகக்கிடைக்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது. ஆனால், அந்த நிலை இருக்கிறது என்று ஸ்டேட் ரி-ஆர்கனைசேஷன் ஆக்டில் புரொவீஷன் இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டும் அல்லாமல் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கிறோம் என்று இல்லை. அவருடைய தியாகம், அவருடைய பணி, தாயகத்திற்கு அவர் செய்த தொண்டு இவைகளை மதிக்கிறோம் என்றுதான் பொருள். இவைகளை இந்த அரசு அனுமதிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-10)

அவர்கள் அந்தப் போராட்டத்தில் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டதைப் பற்றி அவர்கள் என்னென்ன இன்னல்களை அனுபவித்தார்கள், என்னென்ன தியாகங்களைப் புரிந்தார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை; அனைத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் ஆறுமாதம், பத்து மாதம் சிறையில் அடைக்கப் பட்டார்கள். கொலைக் குற்றத்திற்காக அவர்கள் மீது வழக்குகள் தொடுக்கப் பட்டன. ஆகவே அவர்களது இந்தத் தியாகத்தை நினைத்து, அந்தத் தியாகத்திற்காக அரசு இதைச் செய்ய வேண்டும்.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இதனால் அரசுக்குப் பெரிய இழப்பு ஏற்பட்டு விடப்போவ தில்லை. தியாகம் புரிந்த தலைவர்கள் பலர் மறைந்து விட்டார்கள். எஞ்சியிருப்பவர்கள் சிலரே. திரு. நேசமணி அவர்களைப் போன்றவர்கள், அவர்களைப் போன்ற பல தியாகிகள் மறைந்துவிட்டனர். எஞ்சியிருக்கிற தலைவர்கள் நான்கு அல்லது ஐந்து பேர்களே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பென்ஷனை அவர்களுக்கும் வழங்குவது நீதியாகும், நியாயமாகும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா இங்கே கொண்டு வரப்பட்டபோது ஏற்கனவே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக இரண்டு தடவை இருந்தவர்களுக்கு பென்ஷன் என்றிருந்ததை ஒரு தடவை இருந்தாலும் கொடுக்கலாம் என்றளவில், குறைவான அளவில் கொண்டு வரப் பட்டது. அதை ஓரளவு அடிப்படையாகக் கொண்டதாக முன்னால் இருந்த சட்டத்திற்குத் தொடர்புடையதாக இருந்தது. இப்போது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சில உறுப்பினர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு இணங்க வேறு சில கொள்கைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு அறிவிக்கிறார்கள். இவைகளைப்பற்றி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இப்போதே இந்தச் சபை நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது, அதைப் பற்றி திட்டவாட்டமாகக் கூற இயலாது. புதிய பிரச்சனைகள் பற்றி எங்கள் கட்சி முடிவு எடுத்து அதற்குப் பிறகுதான் நாங்கள் எங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்போம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: ஏற்கனவே மெம்பராக இருந்தவர்களுக்கு காமபோஸிட் மெட்ராஸ் ஸ்டேட்டில் சட்டபை மெம்பர்களாக இருந்தவர்களுக்கு... ஆந்திரா, கேரளா, எல்லாம் சேர்ந்திருந்த போது இருந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது திருவிதாங்கூர்—கொச்சியில் இருந்தவர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்வது நாம் போட்டிருக்கிற சட்டத்திற்கு முரணானது.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை நான் நினைவிலே கொள்கிறேன். அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் மேற் கொண்ட தியாகத்தை யாரும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. அவர்களில் மீதி இருப்பவர்கள், எனக்குத் தெரியும், மூன்று நான்கு பேர்கள்கூட இருக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் இதற்குத் தகுதி படைத்தவர்களா அல்லவா என்ற பிரச்சனை வரும்போது தார்மிக அடிப்படையில் கூட அவர்கள் அதைப் பெறலாம் என்ற கருத்து படைத்தவன் நான். என்றாலும், சட்டத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்படுகிற காரணத்தால் அதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் தீவிரமாக ஆலோசித்

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1980 பிப்ரவரி 12]

ததற்குப் பிறகு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு இந்த அரசு முன்வரும் என்பதை நான் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டு திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் அவர்களது கட்சி சார்பாக உள்ள கருத்துக்களைப் பொறுத்த வரையில் இப்போது தெரிவிப்பதற்கு இல்லை என்றும் புதிய ப்ரப்போஸல்களை நாங்கள் பரிசீலித்ததற்குப் பிறகு தான் கருத்தைத் தெரிவிக்க முடியும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தக் கருத்துக்களை தாராளமாகத் தெரிவிக்கலாம். இந்த அவையில் நான் தாக்கல் செய்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தருமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: தலைவர் அவர்களே, பென்ஷன் பெறும்போது மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்தோ அல்லது மற்ற மாநில அரசாங்கங்களில் இருந்தோ சம்பளமோ அல்லது மற்ற எந்த ஊதியமோ பெறக் கூடியவர்களுக்கு இந்தப் பென்ஷன் கிடைக்காது என்றிருக்கிறது. தியாகிகள் நிறையப் பேர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பென்ஷன் பெறுகிறார்கள்: அவர்களில் நிறையப் பேர்கள் இங்கு உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: பெரியவர் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொல்லி அது பதிவேட்டில் இடம் பெற வேண்டும் என்பதற்காக பேசுகிறாரே தவிர என்னிடம் இங்கே பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது தெளிவாகச் சொன்னேன். தியாகிகள் பென்ஷன் வாங்குவதை இது பாதிக்காது என்று. தெரிவித்ததற்குப் பிறகும் எழுந்து பேசுகிறார் என்றால்— (குறுக்கீடு) நீங்கள் தியாகிகள் சார்பாக எடுத்து வைத்த இந்தக் கருத்துக்கள் தியாகிகளின் காதில் இப்போது மூலை முடுக் கெல்லாம் போய்ச் சேரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. தியாகிகளை இது பாதிக்காது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு பீரியட் இருந்தால் 250 ரூபாய். அடுத்து ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் 50 ரூபாய் என்ற கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக் கொண்டதற்கு நன்றி. அதே நேரத்தில் கடந்த நிதி நிலை அறிக்கையின்போது 'பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருப்பதுபோல், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பஸ்ஸில் ஒரு கம்பானியனை அழைத்துச் செல்வதற்கு அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. அன்றைக்கு, அப்படி ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, அதற்கான நடைமுறையை மேற்கொள்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இதுவரையில் அதை நடைமுறைப் படுத்தவில்லை. ஆகவே, அதைப்பற்றி அரசு என்ன கருதுகிறது என்று அறிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: புகை வண்டியில் செல்பவர்களுக்கு அந்த வசதி செய்து தரப்படும்; செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பஸ்ஸில் இல்லை என்று தெளிவாக தெரிவித்ததற்குப் பிறகு, அதைத் திருப்பியும் கேட்கிறார்கள். பஸ்ஸில் கம்பானியன் இல்லை, ப்ளீஸ்.

திரு. கே. கந்தசாமி: சார், உறுப்பினர்களுக்கு ஓய்வூதியம் பற்றி அறிவித்ததற்கு மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. பொதுவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய சலுகைகள் அளிக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். முன்மாதிரியாக நமக்கு முன்னால் அமைச்சராக இருந்து ஓய்வு பெற்ற திரு. கக்கன் அவர்கள் மருத்துவ வசதி இல்லாமல், வேதனைப்பட்டபோது, முதலமைச்சர் அவர்கள் உதவியதை நாம் அறிவோம். அப்பேர்ப்பட்ட தனிப்பட்ட முறையில் மருத்துவ உதவி ஏதாவது நடக்கலாம். இவர்கள் நாளை ஓய்வு பெறுகிற இந்த அமைச்சர்களும், இனிமேல் வரும் அமைச்சர்களுக்கும் என்ன நிலை? சாதாரண உறுப்பினர்கள் ஓய்வு பெற்ற பிறகு, மருத்துவ வசதி இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அதே நிலை தொடருமா அல்லது மாண்புமிகு திரு. கக்கன் அவர்களுக்கு கொடுத்ததுபோல், இவர்களுக்கும் மருத்துவ வசதி, மற்ற வசதிகள் செய்துதரப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சென்னை மு. அரகந்நாதன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பஸ்களிலே இன்னொருவரை அழைத்துச் செல்ல அனுமதிக்க இயலாத நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இப்போது கர்நாடக மாநிலத்தில் இன்னொருவரும் போகலாம் என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதைப்போலவே, கர்நாடக மாநிலத்தில் இந்த ஓய்வூதியம் ஆரம்பத்திலிருந்து 300 ரூபாய் என்று இப்போது வழங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதையும் ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு டெர்ம் இருந்தால் 250 ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு ஒரு ஆண்டுக்கு 25 ரூபாய் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாக ஞாபகம். ஒரு ஆண்டிற்கு 50 ரூபாய் என்று லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள்

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, Maximum ceiling Rs. 500. to start with Rs. 250.

திரு. துரை முருகன்: அதற்குப் பிறகு, ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கும் 50 ரூபாய் தரப்படும் என்று சொல்லுகிறீர்களா?

[1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. கே. சுப்பு: தலைவர் அவர்களே, இதிலே ஒரு முரண்பாடு இருக்கின்றது; அதைச் சொல்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 550 ரூபாய் என்றிருக்கும்போது, டெபுடிஸ்பீக்கருக்கு 750 ரூபாய் இருந்தது. எங்களுக்கு 750 ரூபாய் என்று ஆன பிறகு, டெபுடிஸ்பீக்கருக்கு அப்படியே இருக்கிறது. இதனால், எதிர்க் கட்சி தலைவருக்கும் இது பாதிக்கிறது. எந்த ஒரு கமிட்டிக்கும் அட்டென்ட் பண்ணினால், பணம் கிடையாது. அவர்களுக்கு காபினட் ராங் வைத்துக் கொடுத்தால், நன்றாக இருக்கும்.

திரு எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்ன அந்தக் கோரிக்கையை கர்நாடக அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அவர்கள் பொது நிறுவனங்களுக்குப் பஸ் கம்பெனிகளுக்கு 50,000 ரூபாய் வரையில் கொடுத்து இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறார்கள், ஆனால், நாம் மூன்று லட்சம் கொடுக்கிறோம். ஆகவே, ஏன் இதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது? டிரெயினில் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நன்றி. அதைவிட பஸ்ஸில்தான் அதிகம் போகிறோம். ஒரு உறுப்பினருக்கு உதவியாளர் தேவைப்படுகிறது. அது முக்கியம் என்று கருத வேண்டும். சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே சொன்னீர்கள். எனக்கு நன்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினேன். அவர்களும், இதைக் கவனிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இதிலே என்ன குறை இருக்கிறது.? ஏன் ஒரு கம்பானியனை அனுமதிக்கக் கூடாது? அந்த மாநிலத்தில் இருக்கும்போது இந்த மாநிலத்தில ஏன் அனுமதிக்கக் கூடாது?

[முற்பகல் 10-20]

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து: அந்தக் கருத்தை நானும் ஆதரிக்கிறேன். அதிகமாக டிரெயினில் பயணம் செய்வதில்லை. பஸ்ஸில்தான் செல்லுகிறோம். ஆகவே, பஸ்ஸில் கம்பானியனை அழைத்துச் செல்ல மனமுவந்து இந்த அரசு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி நானும்: அதே கருத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: சில பேருக்கு கம்பானியன் தேவைப்படுகிறது. அவர்கள் தங்களது விருப்பத்தை ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் வெளியிட்டதற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரும்பாலோர் தன்னையே நம்பிப் போகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை தெரிகிற காரணத்தால் அந்த வேண்டுகோளை ஏற்பதற்கில்லை என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எம். எ. லத்தீப்]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1980) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2, பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 3

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “பிரிவு 3 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்”.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN: Sir, I move the following amendment.

Clause 3 :

For sub-clause (1), substitute the following :—

(1) in sub-section (4)—

(a) after the expression “Every Member referred to in sub-section (1) shall”, the expression “for himself and the members of his family shall be inserted.

(b) the following provision shall be inserted, namely :—

Provided that every person who had been a Member of the Legislative Assembly or of the Legislative Council or of both, but had ceased to be such Member at any time, shall subject to such conditions and during such period as may be determined by rules made by the State Government, be entitled free of charge to accommodation in the hospitals maintained by the State Government and also to medical treatment and the benefits conferred by this proviso shall not be available to the members of the family of the person referred to in this proviso”.

The amendment was put and carried. Clause 3, as amended, was put and carried.

[1980 பிப்ரவரி 12]

Clause 4

MR. SPEAKER : The question is “that clause 4 do stand part of Bill.”

THE HON. THIRU K. MANOHARAN : Sir, I move the following amendment :—

In new section 12-B—

(a) In sub-section (1)

(i) For the expression “one-hundred and fifty rupees” substitute the expression “two hundred and fifty rupees”.

(ii) In the proviso, for the expression “two years”, substitute the expression “one year”.

(b) In sub-section (2), “omit” clause (ii)

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following amendment :—

In clause 4, in sub-clause (1), Add the following proviso :

“Provided that the period served as a member of the Legislative Assembly of the erstwhile Travancore-Cochin State by any person representing any Constituency from the Kanyakumari District during the years 1952—1957 shall also be taken into consideration for the payment of pension under this Act”.

The amendment was duly seconded.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இதில் இருக்கும் சட்ட சிக்கலைப் பரிசீலனை செய்து இதுசம்பந்தமாக தேவையான சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வரலாம் என்று வாக்குறுதி அளித்ததாக நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டச் சிக்கல் பெரிய சிக்கல் அல்ல. சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கூட இங்கே இருக்கிறார்கள். உடனடியாக சட்டச் சிக்கலை ஆலோசித்து இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். தேவைப்பட்டால் மாலையில் நடைபெற இருக்கிற சட்டசபைக் கூட்டத்திலேயே தேவையான திருத்தத்தைக்கொண்டு வந்து பரிகாரம் தேடித் தர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : நான் தெளிவாகவே எனது கருத்தைத் தெரிவித்தேன். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கொஞ்சம் பொறுமையோடு இருக்க வேண்டும், அவருக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அதற்குமேல் அக்கறை எனக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லாவிட்டாலும், அந்த அளவுக்கு அக்கறை எனக்கும் உண்டு, நான் உறுதியைத் தந்திருக்கிறேன். அந்தச் சட்டத்தைப்

1980 பிப்ரவரி 12]

பார்த்ததற்குப் பிறகு நிச்சயமாக இந்தத் திருத்தம் தேவைப் பட்டால் செய்யலாம். இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கொஞ்சம் அவசரப்படாமல் கொஞ்சம் பொறுமையாக எனக்கும் துணையாக இருந்தால் அடுத்த கூட்டத் தொடரில் அதைப்பற்றி ஒரு தெளிவான அறிக்கை தரப்படும் என்பதை நான் அவருக்குச் சொல்லி அவருடைய திருத்தத்தை வாயஸ் வாங்குமாறு அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

அரசினர் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது. பிரிவு 4, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோசுரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1980), திருத்தப் பெற்றபடி, நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது. சட்ட முன்வடிவு திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

ஆ. பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாயவாரம் செலுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1980.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாயவாரம் செலுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்ற பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 4/1980) *ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்” என்று மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் ஏதாவது சொல்வதாக இருந்தால் சொல்லலாம்.

1980, பிப்ரவரி 7ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

[Thiru K, Manoharan]

[1980 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இதிலே இரண்டு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இதைப் போன்றே அடுத்த சட்ட முன் வடிவும் இருப்பதால் விவாதத்திற்கு மற்றதையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டையும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொண்டு விவாதிக்கலாம்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதா வினுடைய நோக்கத்தை நான் வரவேற்கிறேன். 75க்கு 25 என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 60க்கு 40 என்பது போய் இப்போது 75க்கு 25 என்று வந்திருக்கிறது. 75க்கு 25 என்பதல்ல, 80க்கு 20 என்று கொண்டு வந்தால் கூட ஒவ்வொரு ஆண்டும் கட்டுக் குத்தகை பாக்கி இருக்கத்தான் செய்யும். பிறகு ஒவ்வொரு ஆண்டும் கடைசி காலத்திலே தள்ளுபடி செய்கிறோம் என்று கொண்டு வரத்தான் வேண்டும். அது தான் யதார்த்தமான உண்மை. கட்டுக் குத்தகைக்கு உட்பட்ட விவசாயிகள் இன்றைக்குப் பல்வேறு காரணங்களால் அதைச் செலுத்தமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட டிரெண்ட் இன்றைக்கு இருக்கிறது. டிரெண்ட் டெவலப் ஆகித்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த காலத்திலே உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் ஆகவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. கேரளாவிலே பத்மநாபசாமி கோவில் நிலத்தை எடுத்து அது உழுபவனுக்கே சொந்தம் என்ற அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு நீங்களும் சென்றிருந்தால் உங்களைப் பாராட்டலாம். நேற்றுக்கூட முதலமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறதோ அதற்கு உட்பட்டுச் செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே 75க்கு 25 என்பதை 80க்கு 20 ஆக்கும் அதிகாரம் உங்களுக்கு இல்லையா? இருக்கிறது. நேற்றைக்குப் பேசிய திரு. ரகுமான்கான் “நாடோடி மன்னன்” கிளிமா படத்தைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார். அதிலே நீங்கள் 10 சதவீதம் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நீங்களே சொல்லி விட்டீர்கள். உங்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் நீங்கள் இருக்கும் பொழுதே செய்யவேண்டும். இல்லாத போது அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லக் கூடாது. அதிகாரம் இருக்கும்போதே செய்யவேண்டும். அதிகாரத்தை இழந்த பிறகு அதிகாரம் இல்லை செய்யவில்லை என்று சொல்லக் கூடாது. இன்றைக்கு நீங்கள் இருக்கலாம், நாளைக்கு நாங்கள் வரலாம், வேறு யாராவது ஒரு புது ஆள் வரலாம். உங்களுக்கு இன்றைக்கு அதிகாரம் இருக்கும்போதே செய்யவேண்டும். 8 ஆண்டுக்காலம் தண்டனை ஜெயிலிலே அனுபவித்தவர்களை விடுதலை செய்யவேண்டுமென்ற

1980 பிப்ரவரி 1st] [திரு. க. சுப்பு]

கோரிக்கையைச் சொன்னபோது அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று பரிசீலிப்போம் என்று அமைச்சர் செயலர் திரு. ஜெயவேலு சொன்னார். திரு. உமாநாத் அவர்களும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். விடுதலை செய்வதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, ஏன் செய்யவில்லை?

[முற்பகல் 10.30]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அப்படி அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திச் செய்யக்கூடிய வேலைகளைத் தாமதப்படுத்தும்பொழுது, இந்தப் பிரச்சனையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் எப்படி இருக்கிறது என்று. 75-25 என்று அல்ல, 90-10 என்று போட்டால்கூட அந்த 10 வருமா என்றால் வரக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. குறைந்து கொண்டேதான் போகிறது. எனவே, நிலத்தை உழுபவனுக்கே சொந்தமாக்குவது எப்படி என்பதில் உங்கள் சிந்தனையைச் செலுத்த வேண்டும். உழுபவனுக்கே நிலத்தைச் சொந்தமாக்கி விடுங்கள். அதற்காக நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டிய விலையை, நிலத்தை உழக்கூடியவர்களுக்கே சொந்தமாக்கிவிட்ட பிறகு, உழுபவர்களே நிலச் சொந்தக்காரர்களாக்கப்பட்ட பிறகு அவர்களிடத்திலேயிருந்து எப்படி ரெகவர் பண்ணுவது என்பதை நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதைத்தான் கேரளாவிலே சொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதைத்தான் தமிழ்நாட்டிலேயும் முன்பு கொண்டு வந்தோம். அதிலே இருக்கின்ற சில குறைகளை அல்லது முடியாத சில விஷயங்களையெல்லாம் மாற்றி வைத்துவிட்டு, உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று ஆக்கப்பட வேண்டும். அதுதானே ஃபர்ஸ்ட், முதல் பாயிண்டு, “நாடோடி மன்னனிலே” உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்பது. அதை இரண்டரை வருஷங்களாகியும் நீங்கள் செய்யவில்லை என்றால் அதிகாரம் இல்லையா? அதிகாரம் இல்லை என்றால் சொல்லிவிடுங்கள். எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொன்னால் அந்த அதிகாரத்தைப் பெறுவது எப்படி என்று கேளுங்கள். அப்பொழுது நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் இருக்கின்ற அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டும், செய்ய முடியும் என்ற நிலை இருக்கும்பொழுது அதைச் செய்யவில்லை. அமைச்சர் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் இருக்கும்பொழுது, 1972-லே கட்டுக் குத்தகையை ரத்து செய்வது என்று கொண்டு வரப்பட்டது; அந்த அரசாங்கம் எங்களுடைய அரசாங்கம் என்றுதான் பெருமையோடு சொல்லமுடியும் என்று நேற்று அமைச்சரவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். நான் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைந்தேன். உங்களுக்கு அதிலே ரொம்பப் பங்கிருக்கிறது என்று நேற்று சொன்னீர்கள். அது எங்களுடைய அரசாங்கம், அன்றைக்கு நாங்கள் அங்கு இருந்தோம்; இன்னும் சொல்லப்போனால் கலைஞர் தலைமையில்

[1980 பிப்ரவரி 12]

இருந்த அரசாங்கம், அந்த அரசாங்கம் முற்போக்கான கொள்கையைக் கொண்டு வந்தது என்றால், அதிலே இன்னும் ஒருபடி முற்போக்காகப் போய் இருக்கிறதா இல்லையா என்று கேட்டார். அது முற்போக்குதான். எங்கள் அடியை ஒற்றி நீங்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி தான். எங்களைப் பின்பற்றுவதை வேண்டாமென்று சொல்ல முடியுமா? நல்ல காரியங்களில் எங்களைப் பின்பற்றுகிறீர்கள். அதைப்பற்றி வரவேற்கிறோம்; வேண்டாமென்று சொல்ல வில்லை.

இன்றைக்கிருக்கின்ற நிலைமையில் அதைவிட ஒரு படி அதிகமாகப் போய், உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று ஆக்கப் பட வேண்டும். அதிகாரம் இருக்கும்பொழுது செய்வதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுத்தீர்களானால் நாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்போம். அதற்குப் பதிலாக 60-40 என்பதை மாற்றி, 75-25 என்று ஆக்கினால், கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால், கடைசியிலே சைபர்தான். 60-40 என்று சொன்னால் என்ன அரீயர்ஸை வசூல் செய்ய முடிந்தது? அதுபோல்தான் 75-25 என்கிற பொழுதும் என்ன அரீயர்ஸ் வரப் போகிறது? அந்த அரீயர்ஸைக் கலெக்ட் பண்ண முடியுமா என்றால் கலெக்ட் பண்ண முடியாது. இங்கிருக்கும் நிலையில் வசூல் செய்ய விட மாட்டார்கள், தொழிலாளிகளையும், விவசாயிகளையும், எதிர்த்து நின்று ஒன்றும் பண்ணிவிட முடியாது. கோவில் நிலங்கள் பூரா பினாமியாக இருக்கிறது. நாங்கள் எடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோமே தவிர எந்த அளவிற்கு நாம் வெற்றி பெறப் போகிறோம் என்பதை யெல்லாம் இனிமேல்தான் பார்க்க வேண்டும். முடியவில்லையே இப்பொழுதே. அந்த அளவிற்கு ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறோம். ஆகவேதான், பிராக்டிகலாக, யதார்த்தமாக என்ன முடியும் என்பதைப் பார்த்து, உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று செய்ய வேண்டும். எழுதத் தெரியாதவனுக்குப் பேனா எதற்கு என்பதைப்போல் உழ முடியாதவனுக்கு நிலம் எதற்கு என்று ஒரேயடியாக ஆக்கி விடுங்கள், பாவம், ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் வேறு வருமானம் இல்லாமல் கஷ்டத்திலே இருப்பவர்கள், அரை ஏக்கரா, ஒரு ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள், வசூல் செய்ய முடியவில்லை என்று, பல ஏரியாக்களில், அப்படியிருப்பது எங்களுக்குத் தெரியுமா? என்னிடம் கூட வருவார்கள், குத்தகை பாக்கி கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள் என்று, நாங்களும் கொடுக்கக் கூடாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டுமென்ற நிலை. வேறு வழியில்லை. நீங்களும் அதை எதிர்த்து விட முடியாது. ஒட்டு வேண்டும் உங்களுக்கும். அந்தமாதிரியான நிலைமைகளை யெல்லாம் மனத்திற்கொண்டு செய்ய வேண்டும், உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்பது முற்போக்கான கொள்கை. அந்த முற்போக் கான கொள்கையை நாம் இருக்கின்ற இந்தக் காலக் கட்டத்திலேயே—அது எவ்வளவு நாட்கள் வேண்டுமானாலும்

1980 பிப்ரவரி 12]

[திரு. க. சுப்பு]

இருக்கும், எவ்வளவு வருஷங்களாகவும் இருக்கலாம்—நான் அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை, நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்பொழுது ஒரு நிமிஷத்திலே கூட செய்யலாம், செய்து முடித்துவிட்டு நீங்கள் போகலாம் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த மசோதாபற்றி ஒத்திரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புரட்சிகரமான திட்டம் என்று நினைத்துக் கொண்டு சில அறிவிப்புகளை இந்த அரசு தந்து கொண்டிருக்கிறது. உதராணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், குத்தகைதாரர் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கலாம் என்ற நிலையை மாற்றி மூன்று ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அறிவிப்புக் கூட தந்தது. மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரய்யா முதற் கொண்டு இந்த அவையிலே எதிர்த்ததை அமைச்சரவை அறியும். ஏன் இதை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால், “நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி அது தணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்” என்பது போல எங்கே குறை இருக்கிறதோ அதை ஆராய முன்வர வேண்டும், அதைத்தான் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நமக்குச் சொல்லிய இலட்சியமே உழபவனுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டுமென்பது தான். ஆனால் அந்த நிலைமை இன்னும் உருவாக்கப்படவில்லை என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் சொல்கிறேன், குத்தகைதாரர் இருக்கிறார், நிலவுடைமையாளர் இருக்கிறார், அரசு ஒரு காலனி கட்ட அந்த நிலத்தை எடுக்க விரும்புவதாக வைத்துக் கொள்வோம். அப்பொழுது அதற்கு நிலவுடைமையாளரின் ஒப்புதலைக் கேட்குமே தவிர குத்தகைதாரரின் ஒப்புதலைக் கேட்பதில்லை. குத்தகைதாரர் அம்போ என்று சந்தியில் நிற்கிறார். குத்தகைதாரர் மீது உண்மையிலேயே இந்த அரசு இரக்கம் காட்ட வேண்டும் என்று எண்ணினால் எங்கெங்கே குறைகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளைக் களைவதற்கு முன் வர வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலே குத்தகைதாரர்களுக்கும் நிலவுடைமையாளர்களுக்கும் இடையே சச்சரவுகளை உண்டாக்கு கின்ற சூழ்நிலைதான் அமைகிறதேயொழிய சுமுகமான சூழ்நிலை உருவாகவில்லை. இந்த மன்றத்திலே பலமுறை சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஏழை விதவைகள் ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அரசு என்ன கருதுகிறது என்று கேட்டால் அரசு இதைப் பரிசீலிக்கும், பரிசீலிக்கும் என்று ஆண்டுதோறும் அமைச்சரவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். எனவே, அங்கங்கே குறைகள் இருக்கின்றன. நான் இரண்டு மூன்று குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். குத்தகைதாரர் ஒப்புதல் பெறாமல் நில உடைமையாளர் களிடமிருந்து அரசு காலனிக்கு நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அந்தக் குத்தகைதாரர் சந்தியில் நிற்கிறார். ஏழை விதவைகள்

[திரு. கோ. இளங்கோவன்] [1980 பிப்ரவரி 12]

பெற வேண்டியதைப் பெறமுடியாமல் நிற்கின்றார்கள். இது போன்ற சட்டம் கொண்டு வருவது சிக்கலை இன்னும் அதிகமாக்கும் என்ற என் கருத்தைச் சொல்லி அமர்கிறேன், வணக்கம், நன்றி.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நில உழுவடை செய்கின்ற குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்கின்ற இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் எனது கருத்துக்களைச் சுருக்கிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நிலம் உழுபவனுக்கே சொந்தம் என்கிற கோட்பாடு நல்லமுறையில் 'It sounds well in theory' என்ற ஒரு நிலையை நாம் உணர்ந்து நடைமுறைச் சிக்கலை அரசு புரிந்து செயல்பட வேண்டுமென்று நான் எச்சரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிலம் உழுபவனுக்குச் சொந்தம், வீடு குடியிருப்பவனுக்குச் சொந்தம், பஸ் பிரயாணம் செய்பவனுக்கே சொந்தம் என்று சொன்னால் எங்கே கொண்டு போய்விடும் என்று தெரியவில்லை. இந்த மாதிரி விஷயங்களில் "ரியலிஸ்டிக் அப்ரோச்" வேண்டும். கொள்கை அளவிலும், வாக்குப்பெறவும், நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத கோட்பாடுகளை அரசு நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்லி, குழப்பத்தை அதிகமாக்குகிற முயற்சி வேண்டாமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். காரணம், நடைமுறையில், சமுதாயத்தில், சிக்கல் அதிகமாகிக் கொண்டே போனால், இன்று, நாளை, நாம் இருக்கக்கூடிய காலம் வரையில், பெருவாரியான மக்கள் நலன் என்று, நிறைவேற்றக் கூடாததை நாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டே போனால், சிக்கலைத் தள்ளிப் போடலாமே தவிர, அது தீர்க்க உதவாது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நிலம் உழுபவனுக்குச் சொந்தம் என்று சொன்னால் சென்னையிலே வக்கீல் இருக்கிறார், மதுரையிலே 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார். அவர் திடீரென்று ஆக்சிடென்டில்—எதிர் பாராத வகையில் இறந்து விடுகிறார். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்றால், அந்த வக்கீலின் பிள்ளைகள் நடுக்காட்டில் நிற்பதா? 'What is the guarantee to be given for such an orphan family' அதற்கு அரசு ஏதாவது சிந்தனை செய்திருக்கின்றதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி இங்கே இருக்கலாம். அவர் தூத்துக்குடியிலே 4 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கலாம். அந்த ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் இறந்ததற்குப் பின்னாலே, அந்தக் குடும்பத்தினுடைய நிலைமை என்ன வாகும். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்றால், அவர் 1/2 டஜன் பிள்ளைகளை வைத்திருப்பார். ஆண் ஒன்று, பெண் ஒன்று என்று பேசுகிறோம். ஆனால், அவர் 1/2 டஜன் பெற்றுக் கொண்டிருப்பார். அவரது நிலம் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு இல்லை யென்றால், அப்பிள்ளைகள் எங்கே போய் நிற்பார்கள்? கிராச்சுவிட்டி, பிராவிடன்ட் ஃபன்ட் போன்ற பணம் எல்லாம் போதுமா அந்தப் பிள்ளைகள் வளருவதற்கு? ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வராமல், அரசு எதிர்கால

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. கந்தசாமி]

சந்ததியினுடைய நலன்களைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் எச்சரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 'Politicians are for next election; and statesmen are for the next generation.' என்று ஜெனரல் நேத்தாஜி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல்வாதி ஓட்டு வாங்க, அடுத்த தேர்தலைப் பற்றிச் சிந்திப்பான். தேசியவாதி அடுத்த சந்ததியைப்பற்றி சிந்திப்பான் என்று சொன்னார். ஆகவே, அருள்கூர்ந்து, அடுத்த சந்ததியைப் பற்றி நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அவசரப்பட்டு நிலம் உழுவவனுக்கே சொந்தம்—60-40 என்றிருப்பதை 75-25 என்று ஆக்கினால், 1 ஏக்கர், 1/2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இன்னலுக்கு ஆளாவார்கள். மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் வருத்தத்தோடு சொன்னார்கள்—ஓட்டு வாங்க இப்படிச் சட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள், வருகிறோம், என்று. எங்களிடம் பலர் வேதனையோடு, குத்தகை வாங்க முடியவில்லை என்று குரல் கொடுக்கிறார்கள், வேதனைப்படுகிறேன். ஆனால் குத்தகை வாங்க முடியவில்லை. வாக்கு பெற வேண்டிய ஜனநாயக நாட்டில் இதைத்தான் சொல்ல முடிகிறது என்ற பரிதாபகரமான நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்டினார். ஆகவே, வாக்கு வாங்குவதற்காக இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை அவசரப்பட்டுக் கொண்டு வர வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறை சார்பாக ஒரு துறை இருக்கிறது. அதன் அமைச்சராக திரு. வீரப்பன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவருக்கு தெய்வ நம்பிக்கை உண்டா, இல்லையா என்ற ஆராய்ச்சியை விட, அவர் தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதாக நான் அறிகிறேன். இந்து அற நிலையங்களைப் பராமரிக்க பல தர்மகர்த்தாக்கள், தர்மஸ்தாபனங்கள், இந்து அறநிலையங்களுக்குப் பல ஏக்கர் நிலங்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி வழங்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு நாட்டிலே பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். அதை மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்காகத்தான் சொல்கிறேன். ஆகவே, இந்து அறநிலையங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் குறுக்கிடும். செக்குலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லிவிட்டு, மதச் சார்பற்ற நாடு என்று சொல்லிவிட்டு, மற்ற மதங்களுக்குத் தனித் தன்மையை ஒதுக்கிவிட்டு, இந்து அறநிலையங்களுக்கு மட்டும் அரசு கார்டியனாக வந்து, இங்கே நிறைய 'இன்ட்ரூஷன்ஸ்' ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1980 பிப்ரவரி 12]

[முற்பகல் 10-40]

அதனுடைய விளைவு, இந்து மதத்தினுடைய புனிதத் தன்மைகள் பலகோணங்களில் சிதைக்கப்பட்டு இருக்கிறது மட்டுமல்லாமல் அவைகளைக் காப்பதற்காக இருக்கக்கூடிய நில டுலன்கள்' நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய சொத்துக்களும் பல கோணங்களில் பிடுங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை அருள்கூர்ந்து குத்தகை தாரர்களிடம் இருந்து பாக்கி வரவேண்டும் என்று இருந்தாலும் பாக்கிகளை நிர்தாட்சண்யமாக வசூல் செய்து அந்நிலையங் களைக் காக்கவேண்டும், அதேபோல உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற கோட்பாட்டை இந்த விஷயத்தில் புகுத்தாமல் அந்த நிலங்கள் சொத்துக்கள் எதுவாக இருந்தாலும் அதற்குத் தனியாக மசோதா கொண்டுவந்து பாதுகாப்பு அளிப்பதன் மூலம் இந்து மதத்தைக் காக்கவேண்டும். இந்து மதம் என்பது யாருக்கும் விரோதி அல்ல. தர்மத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள்; அதைக் காப்பதன் மூலம் நாட்டில் நல்ல ஒழுக்கத்தையும் தர்மத்தையும் காப்பாற்றுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத் தரப்பிலே இருந்து கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற 75:25 என்ற இந்த வார நிர்ணய சட்டத்தை, அதன்மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்காக நிற்கிறேன். ஏற்கனவே 75:25 சட்டம் கொண்டு வருவோம் என்று சென்ற கூட்டத் தொடரிலே கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றியதன் விளைவாக இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. அதை வரவேற்கின்ற அதே நேரத்தில் ஒன்றை சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த 75:25 கொண்டு வந்ததைப் பற்றி பல பேர்கள் சொன்னார்கள். உழைக்கிறவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற முற்போக்குத் திட்டத்தை காங்கிரஸ் கட்சி ஆரம்பித்தாலும், காந்தியார் சொன்னாலும், இதுவரையில் அந்தக் காங்கிரஸ் கட்சி அதைப் பற்றி எந்த சிந்தனையும் செய்யவில்லை. அதோடு மட்டுமல்ல.

திட்டக் கமிஷன் கூட 80:20 கொண்டு வருவோம் என்று சொன்னார்கள். மாநில அரசாங்கம்தான் அதை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும் என்று தட்டிக் கழித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இந்த மாநில அரசாங்கம் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் குறைந்த பட்சம் 75:25 கொண்டு வரவேண்டும் என்று முடிவு செய்து அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. அந்த முறையில் நிலங்கள் உழப்பவனுக்குத்தான் சொந்தமாக்கப் படவேண்டும் என்ற கோரிக்கை பிரதானமாக இருந்ததால்

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம்]

இன்றைக்கு உடனே நிவாரணமாகக்கொண்டு வந்ததை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல. 60:40 என்பது 1966-67 லே வந்தது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு இன்று கிட்டத்தட்ட 23, 24 ஆண்டுகள் கழிந்து கூட இந்த 24 ஆண்டுகள் மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்தபோதும் சரி, அதற்குப் பின்னாலே இருந்த அரசும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தன. இப்போது இந்த நேரத்தில் கொண்டு வந்திருப்பதை சுட்டிக் காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அன்றைக்கு 60:40 சட்டத்தில் வைக்கோல் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற விளக்கத்திலே சொல்லப்பட்டிருந்தது. அது இன்று ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்று வைக்கோல் கொடுக்கப்பட தேவையில்லை என்ற முன்னேற்றத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. அன்று கரும்புக்கு விதிவிலக்கு உண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்று கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்திலே விலக்கு வேண்டியதில்லை என்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஒன்றை இந்த அரசும் கூட பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கரும்புக்கு விதி விலக்குக் கொடுத்திருப்பதைப் போல வாழைக்கும் வெற்றிலைக் கொடிக்காலுக்கும் விதிவிலக்கு இருக்கிறது. அது கூட மாற்றப்படவேண்டும் என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி விரும்புகிறது. ஏன் என்றால் அதைச் சொல்லும்போது இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகலாம். ஆகவே அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்றும் எப்படியும் நிர்ணயம் செய்யலாம் என்றெல்லாம் சந்தேகப் பட வேண்டியதில்லை. ஏற்கனவே 60:40 போட்ட காலத்திலேயே கூட வாரம் நிர்ணயம் எப்படி வருகிறது. அந்த விளைந்த நெல்லிலே 60:40 என்றால் எவ்வளவு. அதையும் குத்தகையாக மாற்றினார். ஆகவே ஓராண்டில் 25 சதவீதம் விளைந்தால் எவ்வளவு வரும் என்று ஒரு பாட்டத்தை நிர்ணயிக்கவில்லை. அல்லது வாரத்தை நிர்ணயிக்கவில்லை. கரும்புக்கு எப்படி எல்லாம் விதிவிலக்கு இருக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதேபோல வாழைக்கும் வெற்றிலைக் கொடிக்காலுக்கும் அந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்து அதையும் கூட 75:25 என்று பெறுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு என்று அரசாங்கம் திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கிட்டக் கமிஷனைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் 80-க்கு 20 என்று

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1980 பிப்ரவரி 12]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் 75-க்கு 25 என்று அறிவித்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் புஞ்சைக்காவது 80-க்கு 20 என்று கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இன்னும் பல மசோதாக்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் இத்தோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. உத்திராபதி: பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் வர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் விவசாயிகளுக்கு 60-க்கு 40 என்று இருந்த வர்த்தை 75-க்கு 25 என்று கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது.

காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்தில் 1961-ம் ஆண்டிலிருந்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் நடத்திய நீண்டகாலப் போராட்டங்களுக்கு இடையிலே 16,000 விவசாயிகள் சிறையிலே தள்ளப்பட்ட பின்னால், அடக்குமுறைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்ட பின்னால், காங்கிரஸ் கட்சி அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை, 60-க்கு 40 என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய போராட்டம் இல்லாமல் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிசார்பாக தொடர்ச்சியாக விவசாயிகளுக்கு வாரத்தை இன்னும் உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டோம். விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை சொந்தமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். இது எங்களுடைய நீண்டகாலக் கோரிக்கை. அதற்காகப் போராடி வந்திருக்கிறோம்.

இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்னால் இன்றைக்கு இந்தியாவிலே காந்தியடிகளின் பெயரைச் சொல்லி காங்கிரஸ் காரர்கள் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் பெயரால் கட்சியை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் பெற்ற பின்னால், இந்த இந்திய நாட்டில் பரந்து கிடக்கிற பூமியை நிலமற்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, பெரும்பாலும் அடிமைகளாக இருக்கிற அரிசன மக்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்தால் தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று காந்தியடிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த காந்தியின் பெயரைச் சொல்லித் தான் காங்கிரஸ் கட்சி இந்த நாட்டில் 30 ஆண்டுக் காலமாக ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு 22 மாநிலங்களில் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தார்கள் காந்தியின் பெயரால் கட்சி வளர்க்கிற காங்கிரஸ் கட்சி இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை. ஆனால் இந்தியாவிலேயே கேரளத்தில் தான் முதன் முதலாக இந்தியப் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெற்றி பெற்றது. இன்றைக்கு இந்திய பிரதமராக இருக்கிற இந்திரா

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

காந்தி அம்மையார் அவர்கள் அன்றைக்கு கலைத்தார்கள்; அதற்குப் பின்னால் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இடதுசாரி அணியை உருவாக்கி, அச்சுதமேனன் தலைமையில் ஆட்சி அமைத்து, இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்மநாப சுவாமிக்குச் சொந்தமாக இருந்த 15,000-க்கு அதிகமான ஏக்கர் நிலங்களை நிலமற்ற ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை முன் உதாரணமாக வைத்து தமிழக அரசும் 75-க்கு 25 வாரம் என்று சொல்கிறபோது-கொடுக்க வேண்டியது தான், கொடுக்கக் கூடாது என்று வாதம் பேசவில்லை. 40 வாரம் என்று சொல்லும்போதும் குத்தகை விவசாயிகள் 5 ஆண்டு காலமாக அரசாங்கக் கடன், தனியார் கடன் பெற்று, அதைக் கொடுக்க முடியாத அளவுக்கு அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது வருவாய்த்துறை அமைச்சருக்கும் தெரியும். ஆகவே, நிலச்சொந்தக்காரர், குத்தகை விவசாயி யார், யார் என்பதை அரசாங்கம் கண்டுபிடித்து, நிலத்திற்கு அரசாங்கம் ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்து, உண்மையான நிலச் சொந்தக் காரருக்கு அரசாங்கமே அந்த விலையைக் கொடுத்துவிட்டு, அந்த நிலத்தில் குத்தகை சாகுபடி செய்கிற விவசாயியிடமிருந்து 20 ஆண்டுத்தவணைகளில் அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.50)

பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பினாமியாக எழுதி வைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க முடியாது என்று கேரளாவிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதை முன் உதாரணமாக ஏற்றுக் கொண்டு அதனைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் கரும்புப் பண்ணைக் கழகம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கின்றது. மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் நிலம் எங்கே இருக்கின்றது என்று கேட்டார்கள். வடபாதி மங்கலம், தியாகராஜ முதலியார் அவர்களுக்கு 1001 வேலி சொந்த நிலமும், 1001 வேலிக்கு மேலே கோயிலுக்கு இருந்த நிலமும் ஆக 14 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேலான நிலத்தை ஒரே நபர் ஆண்டு அனுபவித்து வந்திருக்கிறார். அதில் தமிழ்நாடு கரும்புப் பண்ணைக் கழகம் கூத்தா நல்லூரில் உள்ள கிட்டத்தட்ட 5 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு அதிகமான நிலத்தை தங்களது நிர்வாகத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். அது இதே நிலம்தான். ஆனால் தமிழ்நாடு கரும்புப் பண்ணைக் கழகத்தின் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கிளைக் கழகத்திற்கு 84 இலட்ச ரூபாய் 5 ஆண்டுக்காலத்தில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நஷ்டத்தை ஏற்று இன்றைக்கு அந்தக் கரும்புப் பண்ணைக் கழகத்தைக் கலைக்கும் தருவாயில் இருக்கின்றது. வடபாதி மங்கலத்தில் பல ஆண்டுக்காலமாக ஆயிரக்கணக்கான அரிசனக் குடும்பங்கள் தியாகராஜ முதலியாருக்கு அடிமைகளாக, உழைத்து

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1980 பிப்ரவரி 12]

உழைத்து ஒட்டாண்டிகளாக ஏழை எளியவர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தக் கரும்புப் பண்ணைக் கழகம் கலைக்கப்பட்டால் அந்த நிலத்தை உழுகின்ற அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குத்தகை விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கருக்கு மேல் 2 ஏக்கர் என்று இருந்தால் அதை எடுத்து நிலமற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அது நியாயம் இல்லை. பிளாமி இல்லாமல் உண்மையிலேயே 5 ஏக்கர் குத்தகை நிலத்தை ஆண்டாண்டு காலமாக வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டும். ஆகவே, அந்த மசோதாவை நிறைவேற்றாமல் அதனை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன், நன்றி. வணக்கம்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : தலைவரவர்களே, தமிழக அரசின் சார்பாக மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவின் மீது நான் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்,

60-க்கு 40 என்று முன்பிருந்த நிலையை மாற்றி இப்போது 75-க்கு 25 என்று ஒரு புதிய நிலையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ஜனநாயகத்தின் முன்னோடியாக, தொடர்ந்து எதை எதைச் செய்ய முடியுமோ அவற்றைச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு எந்த அளவிலே நாட்டுமக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்களோ அந்த அளவில் நல்ல திட்டத்தை நாசுக்காக இதிலே புகுத்தி நல்ல பல வெற்றிகளை நிறைவேற்றக்கூடிய வகையில், விவசாயிகள் வரவேற்கக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இதனை வரவேற்கிறேன். இங்கே பேசுகின்றபோது நண்பர் திரு. சுப்பு அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நீங்கள் நல்லதைப் பின்பற்றுங்கள், நாங்கள் கூட பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தோம் என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு கொண்டுவரப்படும்போது நாங்களும் இருந்தோம் என்பதையும் நிச்சயமாக நல்லதை தொடர்ந்து செய்வோம் என்பதையும் சொல்லி அதேநேரத்தில் தீயவைகளைக் களைவோம், நாங்கள் ஒன்றாக இருக்கின்றபோதே ஏற்பட்ட தீமையாயினும் களைவோம் என்பதையும் தீயவைகள் என்றால் அதை எதிர்த்துப் போராடக்கூடிய நிலையிலே இருப்போம் என்பதையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 12] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அடுத்து இங்கே நான் ஒரு பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். பொதுவாக தமிழகமானாலும் சரி, இந்திய துணைக்கண்டத்திலே இருக்கக்கூடிய எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, சுதந்திரம் அடைந்து 30 ஆண்டுகள் இன்றைக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது என்று சொன்னாலும், நித்தம் நித்தம் பட்டா வழங்குகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய கதை தொடர் கதையாக இருக்கின்றது. இது இருக்கத்தான் வேண்டுமா? நாட்டுமக்களுடைய இனப்பெருக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. நிலப்பெருக்கம் அதிகமாகின்றதா என்று கேட்டால் இல்லை. கூடுதலாக ஆவதற்கு வழிவகை கிடையாது. ஆகவே ஆண்டுக்காண்டு, மாதாமாதம், வாராவாரம், நாளுக்குநாள் பட்டா கொடுக்கின்றோம் என்று சொல்லப்படுகின்ற நிலை இருக்கின்றதே, இது மாறவேண்டும்.

அரசுக்குச் சொந்தமான நிலம் எவ்வளவு, பிளாமி எவ்வளவு, புறம்போக்கு நிலம் என்று சொல்கிறார்களே அது எத்தனை வகை, எவ்விதம் இருக்கின்றது என்று மாவட்ட வட்ட அளவிலே நாம் ஒரு முழுமையான கணக்கை எடுத்து எவ்வளவு அரசு நிலம் இருக்கின்றதோ அதைக்கொடுத்துவிட்டோம் என்று முற்றுப் புள்ளி வைக்கின்ற ஒரு நிலை வந்தால் ஒழிய, 'அவள் ஒரு தொடர்கதை' என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் இந்த நிலம் கொடுப்பது ஒரு தொடர்கதையாகிக் கொண்டிருந்தால் இந்தப் பிரச்சினை முடிவு பெறாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும். அந்த வகையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், மாவட்ட அளவில், வட்ட அளவில் அரசுக்குச் சொந்தமான, பட்டா கொடுக்க வேண்டிய அளவுக்கு வாய்ப்புள்ள நிலங்களினுடைய மொத்தக் கணக்கு எடுத்து, மாவட்ட வாரியாக அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தால்தான், இலாக்கா பெருகிக் கொண்டே போவதும், அதற்கு அரசு அலுவலர்கள் பெருகிக் கொண்டே போவதும், அரசு பல வழிகளில் பணம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கக் கூடிய நிலைமையும் கூட குறையும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான, திடமான அபிப்பிராயம் ஆகும். அந்த வகையில் அதை நாம் மாற்றியமைத்தால் ஒரு முன் உதாரணமாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே அப்படிப்பட்ட ஒழுங்கினை தேவையான பிரச்சினையை காற்புள்ளி, அரைப்புள்ளி என்று சொல்கிற நிலைமையிலே இல்லாமல் முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்ற நிலை ஏற்படும். அதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று சொல்வதும், அப்படிப் பார்த்தால் உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று சொன்னால், குடியிருப்பவர்களுக்கே வீடு சொந்தம், வண்டியிலே செல்லக்கூடியவனுக்கே பஸ் சொந்தம் என்ற வாதம்

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1980 பிப்ரவரி 12]

எல்லாம் வந்தது. நான் இரண்டையும் சொல்லத் தயாராக இல்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஆலோசனையாக அரசுக்கு இதைச் சொல்லிக் கொள்ள முன்வருகிறேன். அரை ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கின்ற காரணத்தினால் ஒரு தரித்திரனாக இருக்கக்கூடியவன் தர்மவரனாக மாற முடியாது. மிகப் பெரிய வளர்ச்சியும் பெற்றுவிட முடியாது. அதே நேரத்தில் 50 ஏக்கர் ஒருவனுக்குச் சொந்தமாக இருந்தால், அது கூட ஒரு நல்ல ஆரோக்கியமான ஜனநாயக அரசியல் என்று சொல்லிவிடவும் முடியாது. இந்த இரண்டு நிலைகளையுமே நோக்கி நல்ல பிரச்சனைக்கு நாம் கொண்டு வருவோம். நிலம் நாட்டிலே இருக்கிறது. யார் யார் பெயரிலோ இருக்கிறது. எந்தெந்த கடவுளின் பெயரிலோ இருக்கிறது. அந்தக் கடவுளுக்கு என்று எதற்காக அப்பொழுது நிலம் வழங்கப்பட்டதோ அந்த பிரச்சனை முடியவில்லை என்று கருதினால், அது நல்ல முறையில் சீர்படுத்தப் படவில்லை என்று கருதினால், அது நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை என்று கருதினால், அது நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையற்றது என்று கருதினால், தேவையான நல்ல பயன்களை உருவாக்கவில்லை என்று கருதினால் அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்ற நிலையிலே அரசு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது போன்ற நிலங்களைக் கூட்டுறவுத் துறையிலே பயன்படுத்துவது என்று கொண்டு வரவேண்டும். "ஒத்தை குடித்தனம் பத்து காணியில் உழுது பாடுபட முடியாது. ஒரு பத்து குடித்தனம் நூறு காணியில் பாங்காய் உழுவதுதான் தோது" என்று சொல்லப்படுகிற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அது போன்ற நிலங்களை கூட்டுறவுத் துறையில் அந்தந்த கிராமங்களிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் முறையாக பயிரிட்டு, கிராம வளர்ச்சி, நகர வளர்ச்சி, மாவட்ட வளர்ச்சி, வட்டவளர்ச்சி என்ற அடிப்படையிலே, உற்பத்தியும் குறையாது, மக்களும் சுபிட்சம் அடைய முடியும்' நாட்டிலே இருக்கிற யாரும் யாரையும் ஏமாற்ற முடியாது என்ற நிலை வரும், அதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளை செய்ய அரசு முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் நாம் என்ன எதிர் பார்க்கிறோமோ அந்த சுபிட்சமான நிலை வர முடியும். அவையையெல்லாம் தொடர்கதையாக இல்லாமல், பட்டா கொடுப்பதிலே 60க்கு 40 இப்பொழுது 75க்கு 25 அதற்கு பிறகு உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று வாதங்கள் எல்லாம் இல்லாமல் போராட்டங்கள் எல்லாம் இல்லாமல் நாட்டில் தேவையான நல்ல அமைதியான சூழ்நிலையும் வளர்ச்சிப் பெறக் கூடிய வகையில் அமையும் என்பதை அரசுக்கு ஆலோசனையாகச் சொல்லி, ஆயினும் இந்த நேரத்தில் இது போன்ற தீவிரமான

1980 பிப்ரவரி 12] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

திட்டத்தின் அடிப்படையான முன் உதாரணமாக நல்லதொரு சட்டத்தினைக் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய மசோதாவை வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 2 மசோதாக்களின் அடிப்படையிலே காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இரண்டு மசோதாக்களிலும் 2-வது பிரிவான அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 4-வது பிரிவிலே உள்ள கோட்பாடுகளை நிறைவேற்று கின்ற அடிப்படையிலே இந்த 2 சட்டங்களும் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தினுடைய 4-வது பிரிவு Directive Principles of State Policy இதிலே பல்வேறு பொருளாதார கொள்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும், பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 4-வது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்த 2 மசோதாக்களும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக இந்த Directive Principles of State Policy யை பொறுத்தவரையில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை சட்டத்தின் மூலமாக செயல்படுத்த முடியாத அளவுக்கு இருந்தது. அதைத்தான் 42-வது பிரிவு அரசியல் சீர்திருத்த திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அந்த குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டது. ஆனால் மத்தியிலே 2 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த ஜனதா ஆட்சி 42-வது பிரிவின் அடிப்படையிலே நல்ல பல சட்டங்களைக் கொண்டு வரக்கூடிய வகை செய்திருந்ததை மாற்றி அமைத்து விட்டார்கள். பிரிவு 44, 45-வது சட்டங்களின் மூலமாக மாற்றி அமைத்து விட்டார்கள். அது ஒரு பெரிய குறைபாடு.

(முற்பகல் 11.00.)

இந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் பற்றி பல்வேறு உறுப்பினர்கள் சொல்கிறார்கள். பல்வேறு சட்டங்களை, சீர்திருத்தமான சட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும், புரட்சிகரமான சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல் கிறார்கள். அதே நேரத்தில் 42-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தச் சட்டத்தில் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை, கோர்ட் அங்கே தலையிட்டு நிச்சயமாக இந்தச் சட்டங்களுக்கு ஒரு தடை விதித்துவிடும் என்பதை இந்த நேரத்தில் இந்த மன்றத்தின் மூலம் ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 60-40 ஆக இருந்த நியாய வாரத்தை 75-25 ஆக உயர்த்தியதை காங்கிரஸ் கட்சி வரவேற்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் தனியாருடைய நிலங்கள் பொறுத்து-அவர்களை திருப்தி செய்ய நினைத்து 75-25 ஆக மாற்றியிருக்கலாம். அதை வீட அடிகமாக மாற்ற வேண்டுமென்றால் அந்தத் துறையில் கை வைக்காவிட்டாலும் பப்ளிக் ட்ரஸ்ட், பொது நிறுவனங்கள்,

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி] [1980 பிப்ரவரி 12]

கழகங்கள், அந்தக் கழகங்களுக்குச் சொந்தமான வேளாண்மை நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் 90-10 ஆக மாற்றலாம் என்ற யோசனையை காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் அந்தக் கழகங்களில் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் அந்த பப்ளிக் ட்ரஸ்ட் பொறுத்தவரை ஒரு பெரிய கருத்து இருக்கிறது. கோவில் நிலங்களை எல்லாம் அந்தக் குத்தகைதாரர்களுக்குக் கொடுத்துவிடலாம், அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு அவர்களுக்கே அந்த நிலங்களை விலைக்குக் கொடுத்துவிடலாம் என்ற ஒரு பெரிய கருத்து இருக்கிறது. அந்த அளவிற்குப் போகாவிட்டாலும் 75-25 தனியார் நிலங்களுக்கு இருந்தாலும் 90-10 நியாயவாரம் பப்ளிக் ட்ரஸ்ட் லான்ட்ஸ்க்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டு என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை]

அடுத்தபடியாக, சிறிய நிலச்சொந்தக்காரர்கள், இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் அவர்கள். அந்த நிலங்களைப் பூர்வீக நிலங்களாகப் பெற்றிருந்தாலும் கூட அந்த நிலங்களில் இருந்து எந்தவித வருமானமும் பெறாமல் அவர்கள் நகரங்களில் இருக்கிறார்கள். அதில், குத்தகைதாரர்கள் கூட அதிலிருந்து வரக்கூடிய வாரத்தை, அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய வாரத்தை நல்ல முறையில் செலுத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். குத்தகைதாரர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய பல்வேறு கஷ்டங்கள் காரணமாக அவர்கள் செலுத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்களின் நிலங்களின் பலனை அனுபவிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். பெரிய பணக்காரர்களைப் பற்றி அல்லது பெரிய நிலச்சுவான்தார்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களின், நகரங்களில் இருப்பவர்களின் அந்த நிலங்களை அரசே எடுத்துக்கொண்டு அதை அந்த குத்தகைதாரருக்கே சொந்தமாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றபடி இது ஒரு நல்ல முற்போக்கான சட்டம், 60-40 என்பதை 75-25 ஆக மாற்றியிருப்பதை காங்கிரஸ் கட்சி வரவேற்கிறது என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 60-40 என்பதை 75-25 ஆக குறைக்க வேண்டும் என்று குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். சென்ற முறை இந்த சப்ஜெக்ட் டிஸ்கஷனுக்கு வருகிறபோது நான் குறிப்பாகச் சொன்னேன். கோவில் நிலங்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாதபடி செய்ய வேண்டும் என்று. காரணம், ஏற்கனவே நான் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது போல் “கல்டிவேட்டிங் டேனன்ட்ஸ் ப்ரொட்டக்ஷன் ஆக்ட்” கோவில் நிலங்களுக்குப் பொருந்தாத நிலையில் நீங்கள் விதிவிலக்குத் தரவேண்டும் என்று கேட்டேன். ஏன் 60-40 இடமிருந்து கோவில் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

கேட்டேன். காரணம் கோவில்களை நம்பியிருக்கிற மக்கள் எனக்குத் தெரிந்தவரை தமிழ்நாட்டில் பத்து லட்சத்துக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களிலிருந்து வருமானம் வந்தால்தான் அதைக் கொண்டு சாப்பிடுகிற நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பலருக்கு ஆறு மாதம், ஏழு மாதம் கூடச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் குடும்பங்கள் பல இருக்கின்றன. ஆகவே கோவில் நிலங்களில் பயிரிடுகிற நான்கு குத்தகைகாரர்களுக்கு நாம் உதவி செய்கிறபோது அதற்குப் பின்னாலிருக்கிற லட்சக் கணக்கான ஜீவன்களை நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் கோவில் நிலங்களுக்குப் பொருந்தாது என்கின்ற ஒரு நிலமையில் இந்த அரசு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நேற்று சட்டத்தில் சொன்னதைப் போல் குத்தகை நிலங்களின் அளவைக் குறைக்கவேண்டும். சொந்தமாகப் பயிரிட வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள் கணவனை இழந்த கைம் பெண்கள் இருந்தால் அல்லது அதிகாரத்திலிருந்து ரிட்டயராகி வந்தால், அந்த நிலத்தை நம்பியிருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருகிற வகையில் இந்தத் துறையைச் சார்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாப் பொறுப்புகளையும் ஏற்றிருப்பதால் எல்லாவற்றையும் ஒருசேர நினைத்து ஒருசேர கன்ஸிடர் செய்து தேவையான திருத்தங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு எம். ஏ. வத்திப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு மசோதாக்கள் அவையினுடைய ஆய்விற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதாக்களினுடைய நோக்கங்களைச் சொல்லும்போது, ஏற்கனவே மத்திய அரசு குறித்திருக்கின்ற சில வழிகாட்டுதல் கொள்கையை நிறைவேற்றும் வகையிலும், குறிப்பாக அரசியல் சட்டத்தின் 4வது பாகம், அதிலேயும் அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள விதி 39, 46 இவைகளின் நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்ற வகையில் இந்த மசோதாக்கள் இன்றைக்கு இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. விதி 39-ஐப் பார்த்தால், இதிலே முக்கியமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது,

“that the citizens, men and women equally have the right to an adequate means of livelihood” adequate means of livelihood.

வாழ்க்கை சாதனங்களுக்காக, போதிய ஆதாரங்களை இந்த நாட்டிலே எந்தப் பிரஜையாக இருந்தாலும், ஆணாக இருந்தாலும், பெண்ணாக இருந்தாலும் பெறுவதற்கான

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1980 பிப்ரவரி 12]

வசதிகளை, வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதேமாதிரி,

“that the ownership and control of the material resources of the community are so distributed as best to subserve the common good”

நம்முடைய உற்பத்திச் சாதனங்கள் எல்லாம் சமுதாய மக்களிடையே பொதுநலம் பேணுகின்ற வகையில் பிரித்துத் தருவதற்குச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் என்பது இன்னொரு விதியாகும். இப்படி இதிலே பல்வேறு வகையான சமூக நீதியை எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள்.

இப்போது இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக, முக்கியமாக 60-40 என்றிருந்ததை, இப்போது 75-25 என்ற சதவிகிதத்தில் மாற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படி மாற்றுவதற்கான சட்டம்தான் இது. இப்படி மாற்றுவதை ஒட்டுமொத்தமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு பர்ஸ்பெக்டிவ் அசெஸ்மென்ட் செய்யாமல், யார் யார் இந்த எந்தச் சூழ்நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்று ஒவ்வொருவருடைய சூழ்நிலையும் பார்க்காமல், எந்தெந்த அளவுக்கு இதனால் சாதக பாதகங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் ஆய்வு செய்யாமல் ஒட்டுமொத்தமாக, எல்லோருக்கும் பொருந்தும் வகையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது வேதனைக்குரியதாகும். சட்டத்தின் அடிப்படையான நோக்கம் வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கக் கூடியவர்கள், 75-25 என்று பிரிக்கும்போது, அது அவர்களுக்கு அவ்வளவு பாதகம் ஏற்படக்கூடியதாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் சமுதாயத்தில் சில பிரிவினர், நலிந்த பிரிவினர், வாழ்க்கைக்குரிய வருமான சாதனங்கள் இல்லாத பிரிவினர், இந்த நிலம் ஒன்றையே வருமானமாக வைத்துக் கொண்டு வாழக்கூடிய சில பிரிவினர், வேறு வழிவகை இல்லாதவர்கள், வக்கற்றவர்கள், உதவியற்றவர்கள் சில பேர்கள் இருக்கலாம்; அப்படி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இதே விதி என்று சொன்னால், இந்த அனாதைகள் வசதியற்றவர்கள் இந்தச் சூழ்நிலையைச் சமாளித்து, தங்களை தக்கவைத்துக் கொள்ளும் நிலமைக்கு முடியாமல் போகலாம், இந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்கள் அடிப்பட்டு போகலாம். இதிலே விதவைகள், அனாதைகள் பென்ஷனர்கள், அதே நேரத்தில் குறைந்த வருமானம் இருந்து, இந்த வருமானம் ஒன்றையே நம்பியிருப்பவர்கள்; குறைந்த வருமானத்தோடு இதன் மூலம் சரி செய்து கொள்ளலாம் என்றிருக்கக்கூடியவர்கள், இப்படி யெல்லாம் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கும் இதே விதி என்று சொன்னால், இது ஆர்டிகல் 39-ல் என்ன குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதற்கு அடிப்படையிலே இது விரோதமானது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அரசு துறையினர் இதை கவனித்துப் பார்க்க வில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. ஆகவே, 'ஈசுவல் பர்டன்' என்று வரும்போது, 'ஈசுவல் கபாசிடி' இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதுதான் சோஷியல் ஜஸ்டிஸ் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆக, ஆர்டிகல் 39 என்ற இந்த விதியிலே, அரசு அதுவும் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களிடத்திலே, அவர்கள் சட்டங்களை இயற்றும்போது, அந்தப் பொறுப்புள்ள, அந்த தன்மையை சமுதாயம் எதிர்பார்க்கிறது: சட்டம் எதிர்பார்க்கிறது.

[முற்பகல் 11—10]

நீங்கள் ஆர்டிகில் 39-ஐ சுட்டிக்காட்டி அதிலே எந்த நோக்கம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த நோக்கத்திற்கே மரண அடி கொடுக்கிற காரியங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள். அது சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்யாது, சமூக நீதிக்கு வழிவகுக்காது என்று கூற விரும்புகிறேன். ஆர்டிகில் 40-ஐ சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். அதன்படி என்ன செய்ய வேண்டும்? நலிந்தவர்கள் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மலை ஜாதி மக்கள் மேம்பாட்டுக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக எதைச் சாதிக்கப் போகிறார்கள்? ஷெட்யூல்டு காஸ்ட்ஸ், ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸ் சமூகத்தினரில் பாருக்குமே நிலம் இல்லை, அவர்கள் ஆப்சன்டி லாண்ட் லார்டாக இல்லை என்பது உங்களுடைய அனுமானமா? அதைத் தான் சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாக ஷெட்யூல்டு காஸ்ட்ஸ், ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸ் பிரிவினருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பயத்தைப் போக்குவதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வது "ஆர்னமென்டல்" என்று சொல்வார்களே அந்த வகையில் சட்ட முன்வடிவை அழகுபடுத்துவதற்குரிய முறையில் அமைந்திருக்கிறது. இதனால் எல்லா மக்களுக்கும் சமநீதி கொண்டு வரும் நோக்கம் நிறைவேறாமல் போகும். உழுபவனுக்கே நிலம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியாவது கொண்டு வந்து விடுங்கள். உழுபவனுக்குத்தான் நிலம் என்று சொல்லிவிட்டால் நிலத்தை நம்பி வாழ்கிறவர்கள் இனிமேல் நிலத்தை நம்பக் கூடாது என்ற நிலமைக்கு வருவார்கள். விதவைகள், அனாதைகள் வைத்திருக்கும் நிலத்தை எடுத்து சப்ஸ்டான்ஷியலாக அவர்களுக்கு சாம்பள்ளேஷன் கொடுத்து விட்டு அந்த நிலத்தை எல்லாம் எடுத்து உழுபவனுக்குக் கொடுத்து விடுங்கள், அப்படிச் செய்யாமல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சாகவும் கூடாது, இருக்கவும் கூடாது என்ற நிலைமைக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். உழுபவனுக்கு நிலம் என்ற தத்துவத்தை நபிகள் நாயகம் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அந்தத் தத்துவத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது 25 சதவிகிதத்தைப் பெறுகிற நிலச் சொந்தக்காரன் லாண்ட் ரெவின்யூ சட்ட வேண்டும். நிலத்திற்கு என்னென்ன கிஸ்திகள் கட்ட வேண்டுமோ அதையெல்லாம் கட்ட வேண்டும். இதிலே ஒரு சட்டப்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1980 பிப்ரவரி 12]

பிரச்சினை வருகிறது. எவன் நிலத்திற்கு கிஸ்தி கட்டுகிறானோ அவன்தான் நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரன் என்பது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சட்டத்தின் நிலைமை: —

You have no access to the tenants and tiller of the soil as much in so far as the land revenue from a particular person is collected and that person alone so far as your purpose is concerned, is the perfect landlord. As the tiller of the soil you have no business to interfere in his right as the owner of the land."

இதுதான் சட்டம். இப்படி சட்டத்தில் இருக்கும்போது நீங்கள் 25 பங்குதான் அவன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறுகிறீர்கள். அவன் லான்ட் ரெவின்யூ கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தச் சட்டம் காலணாவுக்கு மதிப்புப் பெறாது. கோர்ட்டுக்குப் போனால் தூக்கி எறிவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஓட்டை உடைசல் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறீர்கள்.

"You have no right to say that I should pay the land revenue and at the same time that I should pay 75% of the gross produce"

என்று சொல்வது எந்த விதத்திலும் நியாயம் இல்லை. ஆகையால் அதை நீங்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்,

அடுத்து மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அண்மையில் ஒரு பேச்சைப் பேசியிருக்கிறார்கள். அருள்மிகு மாரியம்மன் கோயிலில் நடைபெற்ற திருப்பணிக்குப் பிறகு ஒரு விழாவிலே பேசியிருக்கிறார்கள். கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற பிறகு நடந்த விழாவிலே பேசியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் கோயில்கள் அத்தனையும் பணியாற்றுகிற பணியாளர்களுக்குச் சம்பளம்கூட கொடுக்க யோக்கியதை இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. பல வருஷங்களாக பணியாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காத இழிநிலை தமிழ்நாடு முழுவதும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் கோயில் நிலங்களில் குத்தகைகாரர்களாக இருப்பவர்கள் சட்டப்படி கோயில்களுக்கு, டிரஸ்டுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய குத்தகையைக் கொடுப்பதில்லை, பல ஆண்டுகளாகக் கொடுப்பதில்லை, இப்போது வருகின்ற வருமானம் போதவில்லை, ஆகவே பணியாற்றுகின்ற கோயில் பணியாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகம் விதிகளின் படி பூஜைகள், புனஸ்காரங்கள் செய்ய முடியவில்லை, ஐந்து வேளை பூசைகள் நெய்வேத்தியங்கள் நடக்க முடியாத சூழ்நிலை இப்போது இருக்கிறது. அதைப்பற்றி பேசினால் அரசியல்வாதிகள் உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று பேசி அதைத் தடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி வெளியே பேசினால் என்ன

1980 பிப்ரவரி 12] [எம். ஏ. லத்தீப்]

பிரயோசனம்? இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படுகிறது உள்ளே, ஆனால் வெளியே அரசியல்வாதிகள் தலையிடுகிறார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். வெளியே அப்படிப் பேசிவிட்டு உள்ளே அரசியல் காரணங்களுக்காக இதைக் கொண்டுவந்தால் சரியாக இருக்கிறதா? இப்படிப்பட்ட இழிநிலையைப் போக்குவதற்காக நிச்சயமாக சிந்திக்க வேண்டும். இது பிராக்டிகலாக இல்லை. நிலத்தை வைத்திருக்கிறவன் லேண்ட் ரெவின்யூ கட்டுகிறான். (குறுக்கீடு) திரு. அழகர்சாமிக்கு நிலம் இருக்கலாம், அவர் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கலாம்.....

திரு ஆர். சி. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, திரு லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போது இந்து கோயில்களில் 5 கால பூசைகள் நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது தவறு, 6 கால பூசைகள் என்று அவர்கள் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : ஒரு கால பூசைக்கே வழிவகை இல்லை என்று சொன்னால் குறைந்தபட்சம் 2 கால பூசைகள் நடத்தட்டும், 5 கால பூசைகள், 6 கால பூசைகள் எல்லாம் பிறகு பார்க்கலாம். ஆகம் விதிகளின்படி இன்றைக்குக் கோயில்களில் பூசைகள் நடைபெறவில்லை. பூசைகள், புன்காரங்கள். நெய்வேத் தியங்கள் நடைபெறவில்லை என்ற ஒரு குறுத்தை மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களே சொல்லி யிருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு அக்கறை இருந்தால் 2 கால பூசைக்கு முதலிலே ஏற்பாடு செய்யுங்கள். இப்போது இருக்கிற நிலைமைப்படி ஒரு கால பூசையைக்கூட நடத்த முடியாத நிலைமை, பணியாற்றுகின்ற பல்வேறு வழியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற ஒதுவார்களுக்குக் கூடச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட முடியவில்லை. அந்த ஒதுவார்கள் எல்லாம் ஒதுகிறார்களா அல்லது புலம்பு கிறார்களா என்று தெரியாத நிலைமை இருக்கிறது. நான் இப்படிச் சொல்வதற்காக பக்தர்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : திரு. லத்தீப் அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்தக் கோயில் நிலங்களிலே சாகுபடி செய்கிறவர்கள் 3 வேளைகள் சாப்பிடுகிறார்களா அல்லது ஒரு வேளை சாப்பிடுகிறார்களா என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கடவுள் எத்தனை வேளைகள் சாப்பிட்டாமல் இருந்தால் அதனால் பாதிக்கப்படுவதில்லை, ஆனால் அதிலே பாடுபடுகிறவன் பாதிக்கப்படுகிறான். இஸ்லாம் நீதிப் பிரகாரம் குத்தகை, வட்டி வாங்குவது எல்லாம் தவறு என்று சொல்லவில்லையா? அதைப்பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

[1980 பிப்ரவரி 12]

திரு எம். ஏ. லத்தீப்: ஆதியிலிருந்தே நான் சொல்லி இருக்கிறேன், எல்லோருக்கும் ஒரே நீதிதான் இருக்க வேண்டும், சமநீதியைத்தான் நான் வரவேற்கிறேன். நம்முடைய மக்கள் பொதுவாக பெளதீக பலனினால் திருப்தி அடையக்கூடிய மக்கள் இல்லை. அவர்களுக்கு ஆத்ம திருப்தி தான் வேண்டும். ஆத்ம பட்டினியை, ஆத்ம பசியை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் சரியாக இருக்காது. ஆத்ம பசியைப் போக்குவதற்கு அதன்மூலம் அவர்கள் திருப்தியடையக்கூடிய முறையிலே செயல்படவேண்டும். சாமிக்கு நெய்வேத்தியங்கள், பூசைகள் செய்து ஆத்ம திருப்தி அடையக்கூடிய மக்கள் நம்முடைய நாட்டிலே நிறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, திரு லத்தீப் அவர்கள் 5 கால பூசை, 6 கால பூசைகள் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். 75-க்கு 25 என்று ஆக்கப்படுவதை வேறு வகையில் அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்தின்படி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இருப்பினும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை இந்த அவையிலே பல்வேறு முறைகளில் என்னைப் போன்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். கோயில்களுக்கு நிலங்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தக் காரணத்திற்காக நிலத்தை எழுதி வைத்திருக்கிறார்களோ அந்த எண்ணம் செல்லுபடியாகவில்லை, நடைபெறவில்லை. 5 கால பூசைகள், 6 கால பூசைகள் நடைபெறவில்லை அதற்குக் காரணம் விளைச்சல் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் உழப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதே அவையிலே “ஒரு துளி நிலம் கூட கோயில்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக் கூடாது, ஆனால் கோயில் காரியங்களுக்குத் தடை இருக்கக் கூடாது, அத்தனை நிலங்களும் அவைகளில் நேரடியாக உழுது பயிரிடுகிறவனுக்கு, உழப்பவனுக்கு சொந்தம் ஆக்கப்பட வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறதா? மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

திரு எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கிட்டப்பா அவர்கள் பிரச்சினைகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேனா இல்லையா என்பது அல்ல பிரச்சினை. நாட்டிலே உள்ள பிரதயட்சமான நிலமைகள் அப்படியிருக்கின்றன. ஆகவே, இது பாரதூரமான தன்மை வாய்ந்த பிரச்சினை. இதிலே நான் பேசும்போழுது மிகவும் ஜாக்கிரதையாகப் பேச வேண்டும். திரு. கிட்டப்பா அவர்கள்

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

இதைப் புரிந்துக்கொண்டு என்னுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு நான் ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன், இந்த இக்கட்டான நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பதைவிட, உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று ஓட்டுமொத்தமாகக் கொண்டு வந்து விடுங்கள் என்று முதலிலேயே பேசும்பொழுது சொல்லியிருக்கிறேன். ஏனென்றால் பிராக்டிகல் டிஃபிகல்டிஸைப் பார்க்க வேண்டும், பிரத்யட்ச நிலைமைகளைப் பார்க்கும்பொழுது சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள் ஆயிரம்தான் சொன்னாலும், அது அவரவர்களின் மனப்போக்கைப் பொறுத்ததாக இருக்கிறது. உங்களுடைய மனப்போக்கிலே நான் தலையிட விரும்பவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில், சமுதாயத்தின் மனப்போக்கு எப்படியிருக்கிறது என்றால், அவர்கள் ஆத்மீகத் துறையை மிகவும் மதிக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆத்மீகப் பட்டினியை நாட்டில் ஏற்படுத்தாதீர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வதுதான் என்னுடைய கடமையே தவிர, சரியா தவறா என்று சொல்வது வேறு விவகாரம். அதிலே நான் போகத் தயாராக இல்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையை மதிக்கக் கூடியவன் நான். அது வேறு விஷயம். இன்றைக்கு மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் பேசும்பொழுது, என்னுடைய தொகுதி மக்களில் கணிசமானவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்து உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே குறிப்பிட்ட பெரும்பான்மையான மக்களின் கருத்து என்று சொல்கின்ற பொழுது அதற்கு மதிப்புத் தாரங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

இதே பிரச்னை கோயில்களுக்கு மட்டுமல்ல, மற்றவர்களுக்கும் 'வக்ப் ப்ராப்பர்டிஸ்' என்று சொல்லும் வாரியங்கள், தர்ம சொத்துக்கள் இருக்கிறதே அதற்கும் இதே பிரச்னைதான். ஆகவேதான் அந்த நிலைமைகளைச் சொல்கிறேன். அந்த நிலைமைகள் வேண்டாமென்றால், ஒரேயடியாக உழுபவருக்கே நிலம் சொந்தம் என்று கொண்டு வந்து விடுங்கள், பிறகு எல்லோரும் அவரவர்கள் வேறு வழிகளிலே பார்த்துக் கொள்ளலாம். வேறு வழிகளிலே பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லும் பொழுது நான் எதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், எந்தெந்த வழியிலே அவரவர்கள் தங்களைக் காப்பற்றிக் கொள்ள முடியுமோ அந்த வகையில், சர்வைவல் ஆப் தி திஃபிட்டஸ்ட் என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிட்டால், கிணற்றிலே தள்ளி விட்டுவிட்டால் கையைக் காலை ஆட்டியாவது நீந்தக் கற்றுக் கொள்வான். எனவே, உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று ஆகிவிட்டால் வேறு வழியில்லாமல், வெவ்வேறு துறைக்கு அவர்கள் போகிறார்கள். இந்த நிலைமையை விட்டுவிட்டு 25 சதவீதம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும், உனக்கு வைக்கோலில் பங்கு இல்லை, வேறு எதிலும் பங்கு இல்லை, எல்லாம் அவனுக்குத்தான்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1980 பிப்ரவரி 12]

ஆனால் நீதாண்டா நிலவரி, எந்த வரியாக இருந்தாலும், வரிக்கு மேல் வரி நீதான் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்; அவனுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்றால் அது சட்டப்படியும் சரியல்ல, தர்ம நியாயப்படியும் சரியல்ல, நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்களே ஆர்டிகிள் 39, ஆர்டிகிள் 46 அவைகளின்படியும் சரியல்ல. இன்னும் வேறு ஆர்டிகிள் எல்லாம் இருக்கின்றன, நமக்கு ரைட் கொடுக்கும் ஆர்டிகிள்ஸ். அந்த ஆர்டிகிள்ஸை இன்னொரு ஆர்டிகிள் சாகடிக்கக் கூடாது. அப்படிச் சாகடித்தால் அந்த ஆர்டிகிளைச் சாகடிக்க இன்னும் சில பல ஆர்டிகிள்ஸ் இருக்கின்றன, ஆகையினாலே இது சரியா என்று சிந்தித்துப் பார்த்து, இத்தகைய சட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும் மசோதாவின் மூலம் எல்லோருக்கும் சமூக நீதி கிடைக்கும் என்றால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தில் அப்படி வழிவகை இல்லாததால் மிகுந்த வருத்தத்தோடு, எதிர்காலத்தையும் நினைத்துப் பார்க்காமல், நிகழ்காலத்தையும் நினைத்துப் பார்க்காமல், பிராக்டிகல் டிஃபிகல்டிஸ் என்று பார்க்காமல். பர்ஸ்பெக்டிவ் அசெஸ்மெண்ட் செய்யாமல் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு சட்டம், அனுதாபத்திற்குரிய ஒரு சட்டம், பிறந்தவுடனே சாக வேண்டிய சட்டம் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: துணை சபாநாயகரவர்களே, நானும் இந்தச் சட்டத்தின் பேரிலே என்னுடைய ஜனதாக் கட்சியின் சார்பாக அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 60-40 என்று இருந்து இப்பொழுது 75-25 என்று கொண்டு வந்து இருக்கிறோம், என்னவோ, அவசாயிகள் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் நிறைய இலாபத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு சந்தோஷமாக வாழ்வதைப் போலவும், அவர்களிடத்தில் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், பாவம், கொடுமையான பட்டினியிலே கிடப்பதுபோலவும், நாம் இப்போது அந்த நிலச் சொந்தக் காரர்களுடைய சௌகரியத்தைக் கொஞ்சம் குறைத்து, குத்தகை தாரர்களுக்கு அதிகமான வசதியை செய்து கொடுக்க இதைக் கொண்டு வந்திருப்பது போலவும் ஒரு தோற்றம் எனக்குத் தெரிகிறது.

நான் உங்களுக்கு முதலிலே பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டிலே பல தொழில்களை ஆரம்பிக்கும் முதலாளியாகட்டும், சாதாரண சிறுதொழில் ஆரம்பிக்கக் கூடியவராக இருக்கட்டும், அவர்கள் தங்கள் வருமானத்தைத் தாங்களே எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய உரிமையை அவர்கள் நன்றாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நாம் இங்கே பேசும்பொழுதுகூட, முதலாளி ஒழிய வேண்டுமென்று

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. ர. ஜெபமணி]

நம்முடைய தீவிர வாதத்திலே எதையர்வது பேசுவது உண்டு, ஆனால், தொழிலைப் பொறுத்தவரை, யார் வேண்டுமானாலும். எவ்வளவு தொழிலை வேண்டுமானாலும் பெருக்கிக்கொள்ள ஒருவருக்கு உரிமை இருக்கும்போது நிலத்திற்கு மட்டும் ஒரு சிலிங் வரவேண்டுமென்ற ஒரு ஆசை நமக்கு ஏன் வருகிறது? அதிலே தான் நம்முடைய தீவிரத்தை மக்கள் புரிந்து கொள்ளப் போகிறார்களா? இப்படி நாம் செய்துவிட்டால், அது தீவிரமான காரியம் என்று மக்கள் ஏதாவது நமக்கு நற்சான்றிதழ்கள் வழங்கப் போகிறார்களா என்பதை எல்லாம் நான் நினைத்துப் பார்த்து, மெத்தவும் வேதனைப்படுகிறேன். காரணம் என்ன? 60-40 என்று இருந்தபொழுதே அவர்கள் வைத்திருந்த நிலத்திற்கு அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய 40 சதவிகிதம் கிடைக்கவில்லை. அதை அவர்கள் கேட்பதற்கும் முடியாத சூழ்நிலையிலே இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே வகுப்புக் கலவரங்களுக்குக் கூட அது ஏதுவாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நாட்டிலே உள்ள நல்லெண்ணம் படைத்தவர்கள் எல்லாம் தெரிந்து கொள்வ வேண்டும். தாங்கள் 40 சதவிகிதம் கூடப் பெறமுடியாமலிருந்து அழுது கொண்டிருந்த அவர்களுக்கு 75-25 என்று சொன்னால் புத்தகத்திலே இருக்கலாம், சட்டத்திலே இருக்கலாம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

நீ நிலம் வைத்திருக்கிறாய், உனக்குப் பட்டா இருக்கிறது, நீ வரி கட்ட வேண்டும், நீ நிலம் பக்கம் போகக் கூடாது என்று போடுவதற்கு ஒப்பாகும் இது. நான் அரசாங்கத்தைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த நாட்டிலே உள்ள நிலங்கள் நஞ்சையானாலும், புஞ்சையானாலும், தேசியமயமாக்குங்கள், கூட்டுறவாக்குங்கள், உழுபவர்களே அந்த கூட்டுறவுகளில் உறுப்பினர்களாகட்டும், இலாபத்தை எல்லாம் வேண்டிய வரைக்கும் சாப்பிடட்டும். அதை விட்டுவிட்டு, நிலம் உங்கள் கையிலே இருக்க வேண்டும், நீ வரி கட்ட வேண்டும், நான் அதை அனுபவிக்க வேண்டும். நீ என்னிடத்தில் திருப்பிக் கேட்டால் உதை பட வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நிலை நாட்டிலே ஏற்படக் கூடாது. இந்த நாட்டிலே நாம் எல்லோரும் சந்தோஷமாக வாழ வேண்டும். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்றால், இந்தச் சட்டசபையிலே சட்டம் செய்திருக்கிறோம். உழுபவனுக்கு கூலி, நடுபவனுக்குக் கூலி, களை எடுப்பவனுக்குக் கூலி, தண்ணீர் பாய்ச்சபவனுக்குக் கூலி, அறுப்பவனுக்குக் கூலி, அரைப்பவனுக்குக் கூலி, இவைகளெல்லாம் நாம் நிர்ணயித்திருப்பவை. உழுபவன் என்று சொல்லக்கூடியவன் குத்தகைதாரரா? குத்தகைதாரர் என்று சொல்லக்கூடியவன் உழக்கூடியவனா? உழுபவன் எங்கோ இருக்கிறான். உங்களைப் போல் வெள்ளைச் சட்டை போடுகிறவன்தான் குத்தகைதாரன். அவர்கள்தான் இன்று

[திரு. ர. ஜெபமணி] [1980 பிப்ரவரி 12]

இந்த நாட்டிலே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். நான், உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்த நாட்டிலே யார் எங்கே போனாலும் நிலத்திலேதான் விளையாடுவார். ஒரு நண்பர் சொல்கிறார், 90-10 என்று இருக்க வேண்டுமாம். ஏன் இந்த 10? அவர் குடும்பத்திற்கு. அவர் குடும்பத்தை அங்கே குழி தோண்டி புதைப்பதற்கு. என்னுடைய ஆசை நிலத்தைப் பூராவும் எடுத்துக் கொள்வோம். நிறைய நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஈட்டுத் தொகை திருப்பிக் கொடுப்போம். 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உடனடியாக ஈட்டுத் தொகை கொடுப்போம் நிலப்பண்ணைகள் ஏற்படுத்துவோம். கையிலே காய்ப்பேறியவனும், கலப்பையை உழுபவனும் அதிலே மெம்பராகட்டும். அவன் கூட்டுறவு நிலத்தை உழுது கொண்டு வரட்டும். அது இந்த நாட்டுக்கு நன்மையாக இருக்கட்டும். அதை விட்டுவிட்டு, தொழிலை சுதந்திரமாகப் பண்ணுகிற நாம் அவன் உற்பத்தி செய்யும் பொருளுக்கு அவனே விலையை வைத்து விற்கிறான். ஆனால் 2 ஏக்கர் வைத்திருக்கிற விவசாயி, கூண்டோடு தெருவிலே நிற்கிறான். அதைத்தான் உங்கள் மத்தியிலே கேட்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது). ஐயா, இது ஜீவாதாரப் பிரச்சனை. நீங்கள் எல்லோரும் பயப்படுகிறீர்கள். ஊரிலே போய் ஓட்டுப் போடு, ஓட்டு போடு என்று ஏழைகளை ஏமாற்றுகிறார்கள். 75-25 என்றால், நாட்டிலே நீதி வேண்டாமா? விவசாயி இந்த நாட்டிலே புறக்கணிக்கப்பட்டவன். அவனுக்கு 2 ஏக்கர் இருக்கிறதென்றால் அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். குத்தகைதாரன் எல்லாம் உழுபவன் அல்ல அவன் ஆள் வைத்து உழுகிறான், உழுபவன் கூலிக்காரனாக இருக்கிறான், அவனைப்பற்றிப் பேசவில்லை. நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் கிஸ்தி கட்ட வேண்டும். இப்பொழுது 40./ எங்காவது கொடுக்கின்றார்களா? தமிழ்நாட்டிலே உள்ள குத்தகைதாரர்கள் 40./ அளந்திருக்கிறார்களா?

அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் தலையிலே அடித்துக்கொள்கிறார், கோயிலுக்கு அளக்க மறுக்கிறான் என்று, சிவன் சொத்து குல நாசம். சிவன் சொத்தை அனுபவிப்பவன் குலம் நாசமடையும். அந்த நிலத்தை நீங்களும் எடுத்தீர்களானால் அதுதான் நமக்கும் வரும். கோயில் என்று சொன்னால், கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பார்கள். அவனுக்கு எதற்கு சிலை? ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்பார்கள். கோயிலுக்கு எழுது வைத்தவர்கள் எதற்கு எழுதி வைத்தார்கள்? அந்தக் கோயிலிலே பூஜை நடக்கவில்லை யென்றால் யாருடைய தவறு? ரூ. 9 கோடி, ரூ. 10 கோடி கோயிலுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த நாட்டிலே அதை நம்மால் வசூல் செய்ய முடியவில்லை. இன்னும், அதை 25% என்று ஆக்கினால், வாய்க்கரிசி கூட வராது. சட்டத்திலே சிக்கல் வரும்.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. ர. ஜெபமணி]

[முற்பகல் 11-30]

அது கோயில் நிலமாக இருக்கட்டும், தனியார் நிலமாக இருக்கட்டும், எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக ஆக்கிவிடுங்கள், வீட்டு அடிமனை தவிர. வீட்டு அடிமனை ஒன்று இருந்தால் போதும். அப்படி இல்லை பட்டா இருக்க வேண்டும். கிஸ்தி கட்ட வேண்டும் என்றால் அவனை நீங்கள் மனிதனாக மதிக்க வேண்டும். 3 ஏக்கராவது அவன் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவன் உழுகிறவர்களை கூப்பிட்டு உழைக்கலாம், அவனும் உழைக்கலாம். அவன் அந்த 3 ஏக்கரை சொந்தமாக வைத்துக் கொள்ளக்கூடாதா என்பதைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தஞ்சாவூரிலே நஞ்சை 3 ஏக்கர் சொந்தமாக வைத்துக் கொள்கிறவன் அதை தனக்குச் சொந்தமாக வைத்துக் கொள்ளட்டும். அதிலே தோட்டம் போடட்டும், அதிலே நஞ்சை பயிரிடட்டும், வாழை போடட்டும், கரும்பு போடட்டும் புகையிலை போடட்டும், அவனுக்கு ஒரு உரிமை வேண்டாமா? நிலம் வைத்திருக்கிறவன் உரிமை பூராவையும் பறித்துவிடாதீர்கள். அப்படியானால் நிலத்தை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சொல்லுங்கள், நிலத்தை நீங்களே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதிலே தவறு இல்லை. இதற்கு மத்திய சர்க்காரையும் பார்க்கவேண்டாம்' எந்த சர்க்காரையும் பார்க்க வேண்டாம் முன்மாதிரியாக தமிழகத்திலே உள்ள நஞ்சை புஞ்சை அத்தனையும் அரசு உடமை ஆக்கிய இந்த அற்புதமான தாள் இந்த நாட்டுக்குத் திருநாள், கோவிலுக்கு எல்லா மானியமும் இந்த அரசாங்கம் வழங்குகிறது. ஆறு கால பூஜையும் நடக்கின்றன. அங்கே நாட்டுக்கு வேண்டிய காரியங்கள் சரிவர நடக்கின்றன. மன்னர்கள் கேட்பார்களே மாதம் மும்மாரி மழை பொழிகின்றதா? கோவில்களிலே ஆறு கால பூஜைகள் நடைபெறுகின்றனவா, நாட்டிலே எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்கின்றனவா என்று கேட்பதுதானே இந்த நாட்டின் முதுமொழி. அப்படி இருக்க ஆலயங்களிலே பூஜை இல்லை. இன்னும் 25 என்றால் எங்கே போவது? ஆகையால் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு மரியாதை கொடுக்க வேண்டும் நாம். நிலம் வைத்திருப்பது பாவம் என்றால் அந்தப் பாவத்தை அவன் தாங்க மாட்டான். அவன் 3 ஏக்கர் நிலம் எனக்குச் சொந்தம் என்று நினைத்துக் கொள்ளட்டும். அதற்கு மேல் உள்ள நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த 75:25 போட்டு இருப்பது இந்த நாட்டு மக்களை புண்படுத்தும். ஆகையினாலே இதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புங்கள். இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்யும்போது ஒரு வருஷம் கழித்துச் செய்யலாம். அடுத்த ஆண்டு செய்யலாம். எனவே அதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புங்கள். தீர்க்கமாக ஆலோசித்து இந்த நாட்டு மக்களுடன் பழகுவோம், நிலம் வைத்திருப்

[திரு. ர. ஜெபமணி] [1980 பிப்ரவரி 12]

பவர்களைப் பார்ப்போம். குத்தகைதாரர்களைப் பார்ப்போம், எல்லோருடைய எண்ணத்தையும் தெரிந்துக் கொண்டு அதற்குப் பிறகு சட்டத்தைச் செய்தால் அது இந்த நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். ஜெய்ஹிந்த்.

திரு. கூ. ச. முருகேசன்; பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது பற்றி, நான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சொல்ல விரும்புவது இந்தச் சட்டம் சாதாரண சட்டமாகத்தான் இருக்கும். ஏனென்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் நாங்கள் கொண்டு வந்த அந்தச் சட்டத்திற்கும் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்திற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகள், ஏழை உழைப்பாளிகள் கஷ்டப்படக் கூடிய நிலையிலே இருப்பார்கள். 5 ஏக்கர் ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்பதை 3 ஏக்கராக ஆக்கியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இருக்கிற சுருக்கமான இந்த நேரத்தில் சட்டம் பற்றி மட்டும் பேசினால் பல சட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவர் அவர்களே, உச்சவரம்பு இதிலே இருந்தால் பேசுவார். இல்லை என்றால் அவர் பேசவில்லை. 5 ஏக்கர் 3 ஏக்கராக இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார். இதிலே அது இல்லை என்றால் இப்போது அவர் பேசவில்லை. தீர்ந்து போச்சு. மொத்தமாக எடுத்து அவியலாக வைப்பதால்தான் விவகாரம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: என்ன செய்வது என்றே எனக்குப் புரியவில்லை. நேற்றைக்கு நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை அழைத்துச் சொன்னேன். இந்த மாதிரி எல்லாம் வருகிறபோது பலர் சட்டத்தின் மீது இல்லாமல் வேறு பேசுகிறார்கள். நேற்றே தெரிவித்தேன். வெளிப்படையாகச் சொல்லவில்லை. உறுப்பினர்களைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னேன் இன்று வெளிப்படையாகச் சொல்லக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது.

1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. க. சுப்பு: தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்கள் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவிலும் 5 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கர், 3 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கர் என்று வருகிறது. அதைப்பற்றிச் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இப்போது 2, 3, தான் நடக்கிறது. இந்த 2, 3, சட்ட முன்வடிவுகளை மட்டும் தான் நான் மொழிந்திருக்கிறேன். இடையிலே யார், யாரோ பேசி எங்கெங்கோ போய்விட்டார்கள். அப்படிப் போக வேண்டாம் என்பதை உங்களுடைய அனுமதியுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி: தலைவரவர்களே, தாங்கள் இந்த மன்றத்தில் 1961-ம் ஆண்டிலிருந்தே இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதற்கு முன்பெல்லாம் இங்கே அமைச்சர்களாக இருக்கிறவர்கள் ஒரு பில்லைக் கொண்டு வரும் போது விளக்கம் கொடுப்பார்கள். ஆனால் இப்போது யாரும் விளக்கம் கொடுப்பது இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமானால் இப்போதுகூட கொடுக்க நான் தயார். விளக்கம் வேண்டுமா என்று கேட்டேன்: வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1962-ல் இருந்து திரு. இராமசாமி அவர்களும் இங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். விதிகளை நன்கு படித்தும் இருக்கிறீர்கள். அமைச்சர்கள் விளக்கம் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டுமென்று யாரையும் யாரும் கட்டாயப்படுத்த முடியாது. அவர் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினால் சொல்லலாம். அல்லது நீங்கள் கூடக் கேட்கலாம் உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு முன்னால் அமைச்சர் விளக்கம் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டுமென்று கட்டாயப் படுத்த முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தை நான் இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிற போது இதிலே 75க்கு 25 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசுப் பொறுப்புக் கழகத்திற்கும் தனியாருக்கும் இந்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முந்தியச் சட்டத்தில் 60-க்கு 40 என்று இருக்கிறது. 1956 ஆம் ஆண்டு பெரிய போராட்டத்திற்குப் பிறகு அப்போது இருந்த அரசு 60-க்கு 40 என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1980 பிப்ரவரி 12]

அதன் பிறகு இன்றைக்கு இருக்கிற பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுக்கு ஏற்ப, இன்றைய சமுதாயத்தின் எண்ணத்திற்கு ஏற்ப, ஏறத்தாழ 24 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த 75-25 குத்தகைச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின்படி தண்ணீர்த் தீர்வை, வரிகளை நிலச் சொந்தக்காரர்கள்தான் கட்ட வேண்டும்.

60-க்கு 40 சட்டத்தில் கரும்புக்கு விதிவிலக்கும் கொடுத்தார்கள். இந்தச் சட்டத்திலே கரும்புக்கு விதிவிலக்கு இல்லை. முந்திய சட்டத்தில் வைக்கோலில் 1/5 பாகம் கொடுக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தில் அப்படிக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. இந்தச் சட்டத்தின்மீது தங்களுடைய கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கூ. ச. முருகேசன்: தலைவரவர்களே, மூன்றாவது மசோதாவின்மீது, வேளாண்மை நிலங்கள் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல் என்ற மசோதாவின்மீது நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதிலே 5 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கர் என்பதை 3 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கர் என்று குறைத்து இருக்கிறீர்கள். உண்மையிலேயே ஏழை எளிய விவசாயிகள், 3 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கர் நிலத்தில் அவர்கள் விவசாயம் செய்யும்போது, அவர்கள் முடியாத நிலையில் இருப்பார்கள். அவர்கள் ஒரு பம்புசெட் வைத்து விவசாயம் செய்வதில் இதனால் கஷ்டம் ஏற்படும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, வணக்கம். என்ன செய்வதென்று புரியாமல் இருக்கிறேன். அந்தச் சட்டம் இப்போது வரவில்லை. 3-வது சட்டத்தில் அது இல்லையே, என்ன செய்வது?

திரு. க. சுப்பு: தலைவரவர்களே, நீங்களே படித்துப் பாருங்கள். 5 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கரை 3 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கராகக் குறைத்தால்தான் அதிகமான பேர்களுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று இந்தச் சட்டத்திலும் இருக்கிறது.

திரு. என். சங்கரய்யா: தலைவரவர்களே, இந்த 2, 3 சட்ட முன்வடிவுகளில் 75-25 பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 5 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கரை 3 ஆகக் குறைப்பது பின்னால் வருகிறது. அது இப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இப்போது உள்ளது பொதுப் பொறுப்புக் கழகம், தனியார் நிலங்களில் குத் தகை விவசாயம் செய்யும் எல்லாருக்கும் இந்த 75-25 வாரத்தை அமுல்படுத்துவது.

1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. க. சுப்பு; தலைவரவர்களே, பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் சட்டத்திலும் 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்பதை 3 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராகக் குறைப்பதுபற்றி சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) இந்த ஆக்டிலும் வருகிறது. அதனால்தான் சொல்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11.40)

திரு. கூ. ச. முருகேசன்: தலைவரவர்களே, சட்டம் வர இருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். வர இருக்கின்ற சட்டம் எப்போது வரும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே இப்போது எனக்கு முன்பு பேசிய.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, புரியாவிட்டால் அதைச் சொல்லுங்கள் என்றால் சொல்கிறேன். 75-க்கு 25 என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதை வரவேற்கிறீர்களா இல்லையா? இது கூடப் புரியவில்லை என்றால் நான் என்ன செய்வது? பிறகு வைக்கோலைக் கொடுக்க வேண்டிய தில்லை என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதை வர வேற்கிறீர்களா இல்லையா? கரும்புக்கு இருக்கின்ற விதிவிலக்கை நீக்கி இருக்கின்றோம். இதை வரவேற்கிறீர்களா இல்லையா? அல்லது இதைவிடத் தீவிரமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. கூ. ச. முருகேசன்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் இங்கே விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட்டு இதை நன்றாக முறைப்படி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே இதைப்பற்றி பேசுகிறபோது பலர் பல விதமான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இந்தச் சீர்திருத்தம் போதாது இதைவிட அதிகமாக ஆக்கவேண்டும் என்று நீங்கள் எல்லாம் விரும்புவிர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன், ஆனால் அப்படியும் சிலபேர் சொன்னார்கள். ஆனால் பலர் இதிலே விதிவிலக்குத் தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இதைப்பற்றி எல்லாம் விதிவிலக்குக் கொடுப்பதற்கில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது தேர்தலுக்காக இது கொண்டுவரப்பட்டதோ என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தேர்தலுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது என்றால் தேர்தல் முடிந்தபிறகு கொண்டுவருவதில்லை, தேர்தலுக்குப் போவதற்கு முன்பு கொண்டு வருவது. இதை சமுதாயத்தினுடைய நலனைக் கருதி கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1980 பிப்ரவரி 12]

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசுகிறபோது இதெல்லாம் நடைபெறாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாம் எல்லாம் நம்பிக்கையோடுதான் அடி எடுத்து வைக்கவேண்டும். நம்பிக்கையோடுதான் காரியங்களை ஆற்ற வேண்டும். இது நடைபெறாவிட்டால் நாட்டு மக்களுக்கு நீதியைச் செய்வதற்கு நாம் எல்லாம் முயற்சி செய்வோம். அதிலே வெற்றி பெறுவோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அருமை நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சொர்ணம் அவர்கள் பேசுகிறபோது இதை மிகவும் வரவேற்றுப் பேசி 1956-லே நடந்த போராட்டத்திற்குப் பிறகு வந்தது என்றும் இன்றைக்கு இந்த அரசு கொண்டு வந்ததற்கு வரவேற்கிறேன் என்றும் சொன்னார்கள். அதைச் சொல்கிறபோது கரும்புக்கு விதிவிலக்கு எடுத்ததை அவர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள், வாழை வெற்றிலை போன்றவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதையும் இந்த அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நான் இப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் இதுபோன்று வரும் என்று பலமுறை சொல்லி இருக்கிறேன். பல சீர்திருத்தங்கள் இன்றைக்கு வந்திருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலச்சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம் பிறகு வரும் என்று முன்பே சொல்லி இருக்கிறேன். ஆகவே இவைகள் எல்லாம் வரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிற போது ஏழை விவசாயி, விதவைகள், ஊனமுற்றவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் இந்த அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதையும் செய்யும் என்பதையும் இன்றைய தினம் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. இங்கே சிலர் பேசுகிறபோது, திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு உழுவலனுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர இருந்தது என்றும், அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னாலே கலைத்துவிட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அதை இந்த அரசு கொண்டுவருமா என்று கேட்டார்கள்.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் கூட அதைப்பற்றி சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் அதை கொண்டு வந்தபோது அதன் நிலைமை என்ன ஆனது என்று மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களுக்கு இப்பொழுது தெரியாது.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

ஏனென்றால் அப்படி கொண்டுவந்து, இந்த அவையிலே நிறைவேற்றி இந்திய அரசுக்கு சென்று, இந்திய அரசில் இருக்கிற எல்லா துறைகளுக்கும் போய், அங்கே இருக்கக் கூடிய சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கும் சென்று கையெழுத்து போடப்பட்டு ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு இந்திய குடியரசுத் தலைவருடைய கையெழுத்திற்கு சென்றது. அதைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது, நான் இங்கே உங்களுடைய தலைவரிடத்திலே, எதிர்க் கட்சித்தலைவரிடத்திலே கூட குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அங்கே போனபோது எந்த நிலைமையிலே திரும்பி வந்தது என்பதையும் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு குடியரசுத் தலைவருடைய கையொப்பம் போடுகிற நேரத்திலே, தஞ்சையிலே இருக்கிற விவசாயிகள் அந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்ததன் காரணமாக, இங்கே சம்பந்தப்பட்ட விவசாயத் துறை அமைச்சர் கையெழுத்து போட்டு, வருவாய் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு, முதலமைச்சர் அவர்கள் கையெழுத்து போட்டு, முதலமைச்சரின் அனுமதி பெற்று, ஒரு கடிதம் எழுதப்பெற்று அது திரும்பிப் பெறப்பட்டு வந்து விட்டது.

ஆகவே அதை அப்போதே எதிர்க்கட்சித் தலைவரிடத்திலே சொன்னேன். தாங்கள் தானே அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டீர்கள் என்று சொன்னேன் சிரித்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். பல காரணங்களால் அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அவைகளை யெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்க நான் விரும்பவில்லை. அந்தச் சட்டம், 1972-ல் கொண்டுவர பட்டிருந்தால் அந்த கால கட்டத்தில் அது சீர்திருத்தச்சட்டமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயிகள் பணம் கொடுத்து வாங்குகிற நிலைமையிலே இல்லை என்பதையும், விவசாயிகளுக்கு இதைவிட முற்போக்கான ஒரு நிலைமைக்குச் சீர்திருத்தமாக என்ன செய்யலாம் என்று அரசு கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லி இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது குடியரசுத் தலைவரின் கையெழுத்துக்குப் போகும் போது சூழ்நிலை ஏற்பட்டதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே காம்ப்ன்சேஷன் கொடுத்துதான் எடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தது உண்மைதான். காம்ப்ன்சேஷன் கொடுக்காமல் நிலங்களை எடுக்க முடியாது. கொடுக்க வேண்டிய காம்ப்ன்சேஷனை 20 தவணைகள், 40 தவணைகள் என்று பேசிக் கொடுக்கலாம் என்று கொண்டு வரப்பட்டது. கேரளாவிலும் அப்படிப்பட்ட சட்டம்தான் இருக்கிறது. அப்போது அந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தபோது இங்கே இருந்த, அதாவது இந்த மன்றத்தில் அப்போது இருந்த மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் எதிர்த்தார்கள். மன்றாடியாரும், கல்யாணசுந்தரமும்

[திரு. க. சுப்பு]

[1980 பிப்ரவரி 12]

பெரிதும் எதிர்த்து வாதாடினார்கள். நீங்கள் கூட அப்போது இருந்தீர்கள். அப்போது அவர்கள் எங்களை எதிர்த்தார்கள். இப்போது கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் உங்கள் பக்கம் இருக்கும் போதே அதைக் கொண்டு வந்தால், நாங்கள் ஏற்கெனவே அதை வரவேற்பவர்கள், அதனால் அதை சுலபமாக நிறைவேற்றி விடலாம். நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைதான் நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் என்ன சொன்னேன் என்பதில் ஒரு பாதியை மட்டும் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள். அப்பொழுதும் நல்ல சூழ்நிலை இருந்து இங்கே எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டு, அங்கே இருக்கிற விவசாயத் துறை அமைச்சர் கையெழுத்துபோட்டு ஹோம் அமைச்சர் கையெழுத்துப் போட்டு, எல்லோரும், கையெழுத்துப் போட்டபிறகு இந்திய குடியரசுத் தலைவரின் கையொப்பத்திற்காகச் சென்றிருக்கிற நேரத்தில் இங்கே இருந்து ஒரு கடிதம் மூலமாகத் திரும்ப வாங்கப்பட்டது என்று தெரிவித்தேன். அது என்ன என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் விளக்க வேண்டாம் என்று விட்டு விட்டேன். அன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில், 1972-லே இருந்த சூழ்நிலையில் யார் யார் வேளாண்மை செய்கிறார்களோ, குத்தகை செய்யிறவர்கள் விரும்பினால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கொடுக்கலாம் என்று சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அன்றைக்கு இருந்த கால கட்டத்தில் அது சீர்திருத்தமாக, சீர்திருத்த கருத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கும். கேரளாவில் அந்த சட்டம் தான் இருக்கிறது. அதைப் படித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையில், இன்றைக்கு இருக்கிற வேளாண்மைக்காரர்கள், குத்தகைக்காரர்கள், அந்த நிலங்களை வாங்குவதற்கான அளவுக்கு வசதி படைத்தவர்கள் இல்லை.

[முற்பகல்-11.50]

ஆனால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் அது நடைபெறவேண்டாமா, இன்றைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டால் வோட்டு வாங்குவதற்காகக் கொண்டுவருகிறீர்கள், இப்படியெல்லாம் சீர்திருத்தக் கருத்து என்று சொல்லிவிட்டு நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா, குத்தகை வாங்க முடியுமா, என்றெல்லாம் பேசுவார்கள். 60-40 கொடுக்க முடியவில்லையே, 75-25 கொடுக்க முடியவில்லையே என்றெல்லாம் பேசுவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆகவே இதற்கு வேறு வழி செய்வதற்கு இந்த அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதை விட சீர்திருத்தம் என்று சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. அதுமட்டுமல்ல. என்ன செய்யப்போகிறேன் என்பதைப் பற்றி இப்போது இந்த அவையில் சொல்ல மாட்டேன். நேரம் வரும்போது, நான் இதற்கு முன்னால் சொல்லியபடி பல வந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டு.

1980 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:—“தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகை தாரர்கள் (நியாய வாரம் செலுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1980) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகை தாரர்கள் (நியாய வாரம் செலுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1980) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்” என்று மொழிகிறேன்

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(இ) பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்கள் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1980.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1980 ஆம் ஆண்டு பொதுப்பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்கள் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1980) அறிமுகம் செய்யப்பெற்று ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெறவேண்டும்” என்று மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

*1980 பிப்ரவரி 7-ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

[1980 பிப்ரவரி 12]

பிரிவு-5.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“பிரிவு 5 இச் சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.”

THE HON. THIRU S. D. SOMASUNDARAM: Sir, I move the following Amendment

“In clause 5, in New Sub-Section (2), omit the word “Second”.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 5, திருத்தப்பெற்றப்படி, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 6 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு-1.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி —

“பிரிவு 1 இச் சட்டமுன்வடிவினை உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.”

THE HON. THIRU S. D. SOMASUNDARAM: Sir, I move the following Amendment:

“In clause 1, omit the word “Second”.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1, திருத்தப்பெற்றப்படி, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1980ஆம் ஆண்டு பொதுப்பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்கள் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 15/1980) திருத்தப்பெற்றப்படி, நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும் என்று மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு, திருத்தப் பெற்றப்படி, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

1980 பிப்ரவரி 12]

1. தகவல் கோரல் (தொடர்ச்சி).

இ. நகராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் குறித்து.

திரு. க. சுப்பு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டத்தைப் பற்றி நான் கேட்கவில்லை. உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நகராட்சித் தேர்தல்கள் எப்ரலிலே நடைபெறும் என்று அறிவித்தார்கள். அப்ளிகேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது, ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் நடக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எது உண்மை என்று தெரிவித்தால், வேலை செய்வதை நிறுத்தி வைக்கலாம்.

திரு. துரை முருகன்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு காளிமுத்து, ஏற்கனவே, உள்ளாட்சிகளுக்கு ஏப்ரல் மாதம் தேர்தல் நடைபெறும் என்று சொன்னார். ஆனால், இப்போது காரைக்காலிலே போய், அது ஜூன், ஜூலைக்குப் போகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் சொன்னார், ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதி, இந்தச் சென்னை மாநகர மேயர் பதவி ஏற்பார் என்று. ஏப்ரல் முதல் தேதி என்ன என்று தெரியும். அப்படித் தான் மக்களைப் பண்ணிப் பார்த்தாரா என்று தெரியவில்லை. அப்படியென்றால், தேர்தல் ஏப்ரலில் நடைபெறுமா? ஜூன், ஜூலைக்குப் போகுமா என்பதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

இரண்டாவது, சபை நடக்கும்போது ஏப்ரலில் நடக்கும் என்று சொல்லிவிட்டு, காரைக்காலில் உட்கார்ந்து, பாண்டிச்சேரி மண்ணுக்குப் பேரன் உடனே மனம் மாறி அது ஜூன், ஜூலைக்குப் போகும் என்று சொல்வது நியாயமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் சொன்னது அமைச்சர் அவர்களின் காதில் விழுந்தது. பதில் சொல்வதும், சொல்லாததும் அவர் விருப்பம். உட்காருங்கள்.

5. அறிக்கை அளித்தல்

அரசு அலுவலர்களுக்கு அளிக்கப்பெறும் பஞ்சப்படி உயர்வு குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மூன்றாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைப்படி தமிழக அரசு அறிவித்த ஊதிய விகிதங்கள் சராசரி வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி 320 என்ற அடிப்படையில் அமையப் பெற்றன என்பதை மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இச் சராசரி 8 புள்ளிகள்

[1980 பிப்ரவரி 12]

அதிகரிக்கும்போது ஒரு தவணை அகவிலைப்படி அளிக்க வேண்டும் என்பது அரசின் கொள்கை. இதன்படி சராசரி புள்ளி 328, 336 என்ற நிலைகளை எட்டியபோது அரசு இரண்டு தவணைகள் அகவிலைப்படி அளித்தது. இப்போது சராசரி புள்ளி 344ஐத் தாண்டியபடியால் அடுத்த தவணை அகவிலைப்படி அளிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இது இந்த (பிப்ரவரி) மாதத்திலிருந்து அமுலுக்கு வரும். அதாவது 1-3-1980 அன்று வழங்கப்படும். இது அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், உள்ளாட்சி நிறுவன ஊழியர்கள் ஆகியோருக்கும் பொருந்தும். இதன் விளைவாக தற்போதுள்ள ரூ. 13 குறைந்த அளவு அகவிலைப்படி ரூ. 19 ஆக உயர்த்தப்படும். உயர்ந்த அளவு அகவிலைப்படி ரூ. 60 விருந்து ரூ. 90 ஆக உயர்த்தப்படும். இதற்காக ஆண்டுச் செலவு ரூ. 12 கோடி ஆகும்.

இதற்கு ஏற்றவாறு ஓய்வு ஊதியம் பெறுபவர்கட்கும் தக்க அகவிலைப்படி உயர்வு அளிக்கப்படும்.

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் விடுத்துள்ள கோரிக்கைகள் பற்றி அரசு நன்கு ஆராய்ந்தது. ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளுடன் கல்வி அமைச்சரும், கல்வித்துறைச் செயலாளரும் விரிவாக பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினர். ஆசிரியர்களின் 21 கோரிக்கைகளில், 18 கோரிக்கைகள் பற்றி அரசு ஏற்கனவே ஆணைகள் வெளியிட்டு விட்டது. அவர்களின் முக்கிய கோரிக்கைகளுள் ஒன்று அரசு ஊழியர்களைப் போலவே குறிப்பிட்ட ஆண்டுகள் பணி செய்த உதவிப் பேராசிரியர்கள் (Assistant Professors) பேராசிரியர்களாகப் (Professors) பதவி உயர்வுப் பெறவேண்டும் என்பதே. இதை அரசு ஏற்று 10 ஆண்டுக் காலம் உதவிப் பேராசிரியர்களாகப் பணி புரிந்தவர்கள் 1-4-1980லிருந்து பேராசிரியர்களாகப் பதவி உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்துள்ளது. பல பாடங்களைப் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களின் பதவி உயர்வு வாய்ப்புகளில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சரிப்படுத்தும் வகையில், இனிமேல் 10 ஆண்டுகள் பணி செய்தவர்கள் மட்டுமே பதவி உயர்த்தப்படுவார்கள் என்றும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்த நல்ல முடிவுகளை ஆசிரியப் பெருமக்கள் வரவேற்றுத் தங்கள் கிளர்ச்சியினைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று அவர்களை அன்புடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் அனுமதியோடு அமைச்சர் அவர்களிடம் சில கேள்விகளை எழுப்ப விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்த அரசு ஆசிரியர்களைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே.....

[நண்பகல் 12.00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விதி 106-ன் கீழ் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்த பிறகு, அதன்மீது எந்த விவாதமும் இல்லை. விளக்கமும் கேட்கக்கூடாது. ஆனால், யார்

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கி. மனோகரன்]

யார் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு வந்திருக்கின்ற தொகுதியிலுள்ள மக்கள் தெரிந்துகொள்வதற்காக நான் படிக்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினை பற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தவர்கள் : திருவாளர்கள் சி. கோவிந்தராஜன், கு. ரமணி, ஆர்.உமாநாத், ஆர்.கிருஷ்ணன், பி.ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், எம்.ஏ.லத்தீப், கோ. இளங்கோவன், சோ. அழகர்சாமி, செ.சிவசாமி, பொ.உத்திராபதி, மா.மணிமாறன், ஜே. ஜேம்ஸ், ரா.மார்க்கப்பந்து, அ. ரகுமான் கான், டி. பி. எம். பெரியசாமி, இராமலிங்கம் ஆகியோர் ஆவர்.

திரு. அ.ரகுமான்கான்: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் ஒரு தவறான தகவல் சபையில் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே கோரிக்கை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அதுவல்ல பிரச்சினை. அவற்றை அமல்படுத்துவதில்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் இப்படிப் பேச முனைந்தால் மறுபடியும் நீக்கவேண்டி வரும். தவறான தகவல் என்றால் விதிகளைக் குறிப்பிட்டு எழுத்து மூலம் தர வேண்டும். 106-வது விதியின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையின் மேல் எதையும் பேசக் கூடாது.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் சொன்ன விதியின்கீழ் ஸ்டேட்மென்ட் கொடுத்தால் கேள்வி கேட்க முடியாது என்பது உண்மை. ஆனால் ஒரு சிக்கலான நிலைமை. இன்றைக்குக் கடைசி நாள். உங்களிடத்திலே ஒரு அப்பீலாகக் கேட்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்று கடைசி நாள் என்று முற்றுப்புள்ளி வைத்துப் பேசாதீர்கள். கடைசி நாளா என்பதைப் பின்னால் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: உங்களுடைய ரூலிங்குக்குக் கட்டுப்பாட்டே சொல்லுகிறேன். அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன் எடுத்துக் கொள்ளப்படாத நிலையில் தெளிவு கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கும் போது நீங்களும், அவை முன்னவர் அவர்களும் எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டு சில கிளாரிபிகேஷன் கேட்க அனுமதிக்க வேண்டும். எக்சப்ஷனல் கேஸ் என்ற நிலைமையில் அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன் அனுமதிக்கப்படாத நிலையில் நீங்கள் சில கிளாரிபிகேஷன் கேட்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: இரண்டே இரண்டு கேள்விகள் தங்கள் அனுமதியோடு கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 106 வது விதியின்கீழ் அனுமதி இல்லையென்று சொன்னேன். மீண்டும் மீண்டும் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல.

1. தகவல் கோரல் (தொடர்ச்சி)

(சு.) மின்சாரப் பற்றாக்குறை குறித்து அறிக்கை கோரல்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: நான் இதிலே நுழையவில்லை; நம்முடைய மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கேரளா சென்று வந்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை மினால் மக்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நல்ல செய்தியை மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் ஓர் அறிக்கை தாக்கல் செய்ய வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் அனுமதித்தால் இப்போதே அறிக்கையைப் படித்து விடுகிறேன்.

5. அறிக்கை அளித்தல் (தொடர்ச்சி)

ஆ. கேரள மாநிலத்திலிருந்து மின்சாரம் வாங்குவது குறித்து.

கேரள மாநிலத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு மின்சாரம் வாங்குவதற்கான ஒரு வருட ஒப்பந்தம் இன்றோடு (12-2-80) காலாவதி ஆகிறது. நான் கேரள மாநில மின்துறை அமைச்சருடன் 10-2-80, 11-2-80 ஆகிய தினங்களில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினேன். இதன் மூலம் இன்று முதல் மேலும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு இம் மாநிலம், கேரள மாநிலத்திலிருந்து மின்சாரம் பெறுவதற்கு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டுள்ளது. இவ்வொப்பந்தத்தின் கீழ் கேரள மாநிலம் அம் மாநிலத்தின் சொந்த மின் தேவை மற்றும் கர்நாடக மாநிலத்திற்கு ஏற்கெனவே உள்ள ஒப்பந்தத்தின் படி கொடுக்க வேண்டிய மின்சாரம் போக அனைத்து உபரி மின்சாரத்தையும் தமிழ்நாட்டிற்கு வழங்கும்.

2. தமிழ்நாடு கேரள மாநிலத்திற்கு மத்திய ஆயத் தீர்வை உட்பட யூனிட் ஒன்றுக்கு 28-பைசா மின்கட்டணம் செலுத்தும்.

3. இந்த ஒப்பந்தம் 12-2-80 முதல் மூன்றாண்டுகளுக்கு நடைமுறையில் இருக்கும். ஆனால் இரண்டு மாநிலங்களும் விருப்பப்பட்டால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் மின் கட்டணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் மறு பரிசீலனை செய்யலாம்.

1980 பிப்ரவரி 12]

4. மால்கோ நிறுவனம் ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்னூறுடன் அலுமினியம் கேரளத்திற்கு வழங்குவதற்குத் தேவையான மின்சாரத்தை கேரளாவிலிருந்து பெறப்படும் மின்சாரத்திலிருந்து மால்கோவிற்கு கொடுக்கப்படும். இதற்கென, மால்கோவிற்கு வழங்கப்படும் கூடுதல் மின்சக்திக்கு, தமிழ்நாடு மின்வாரியம் மால்கோவிற்கு விதிக்கும் கட்டண விகித அடிப்படையிலேயே கேரள மாநிலத்திற்கு வழங்கப்படும்.

5. சிமென்ட் தொழிற்சாலைகளுக்கு உண்டான மின் வெட்டை தமிழ்நாடு உடனடியாக நீக்கும். இதனால் உற்பத்தியாகும் கூடுதல் சிமென்டை தமிழ்நாடும் கேரளாவும் முறையே 30:70 என்ற விகிதத்தில் பகிர்ந்து கொள்ளும்.

6. மேற்கண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி இப்பொழுது அமுலிலிருக்கும் மின் உச்சத்தேவை மற்றும் மின்சக்திவெட்டை மேலும் உயர்த்தாமல் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இந்த ஒப்பந்தம், விவசாயம் மற்றும் தொழிற்சாலைகளுக்கான மின்தேவையை அடுத்து வரும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பெருமளவிற்கு நிறைவு செய்ய உதவும்.

இந்த மின்சக்தி கிடைப்பதின் மூலம் இப்போது இருக்கிற தட்டுப்பாடான நிலைமையை ஓரளவுக்கு சரிக்கட்டுவதற்கு வாய்ப்புகள் நிரம்ப உண்டு என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: தலைவர் அவர்களே, மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மின்சாரம் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். நான் நன்றி தெரிவிக்கிறேன். கிராமங்களிலே உள்ள விவசாயிகள் இன்றைய தினம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாமன்றத்திலேயே அவர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து இரண்டொரு தினங்களிலே மின்சாரம் கிடைக்கும் என்ற உறுதியை கொடுத்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு அது உதவியாக இருக்கும். அவர்கள் இன்றைக்கு படந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், அந்த மின்சாரம் எப்போது கிடைக்கும்? விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் தேவை. ஆகவே அதைப்பற்றி அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குத் தரப்படுகிற மின்சாரம் தீடீர் தீடீர் என்று நின்று விடுவதால் அவர்கள் பல வேதனைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதை அரசு உணர்கிறது. அந்த நிலையைச் சரிக்கட்டுவதற்கு எந்த அளவிற்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதைத் தொடர்ந்து நிறுத்தாமல் கொடுப்பதற்கு, நாளொன்றுக்கு குறைந்தது 4 மணி நேரம் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் சீர்திருத்தி அமைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கேரளாவிலிருந்தும், நெய்வேலியிலிருந்தும்

1980 பிப்ரவரி 12]

நமக்குக் கூடுதலாக மின்சாரம் கிடைக்குமானால் 4 மணி நேரம் என்பதை இன்னும் கூடுதலாக்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சதாசிவம்: தலைவர் அவர்களே, மின்சார விநியோகத்தை பொறுத்தவரையில் மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கேரளாவிலிருந்து மின்சாரத்தை வாங்கிக் கொடுத்ததைப் பற்றி மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். நான் என்னுடைய தொகுதி பற்றிய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை உங்களிடத்திலே கொடுத்தேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை இப்போது அனுமதிக்கப்போவதில்லை, உட்காருங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கேரளாவிலிருந்து மின்சாரம் வாங்கிவந்த நல்ல செய்தியை சொன்னதுபற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறோம். மின்சாரம் விவசாயிகளுக்கு 4 மணி நேரம் விட்டு விட்டுக் கொடுக்காமல் தொடர்ச்சியாகக் கொடுக்கப்படும் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியைத் தெரிவித்ததற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இப்போது இரவு நேரங்களில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. மின்சாரம் கொடுக்கும்போது இரவு நேரங்களிலே கொடுக்காமல் பகல் நேரங்களிலேயே தொடர்ச்சியாக கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12.10]

திரு. என். சங்கரய்யா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அத்துடன், மின்சார சப்ளையானது ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலேயும், எந்த அளவிலே, எந்த மணியில் இருக்கும் என்று முன்கூட்டியே தெரிவிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தால் அதற்குத் தகுந்தவாறு விவசாயிகள் தங்கள் வேலைகளைச் செய்து கொள்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். எனவே, அவ்வாறு முன் அறிவிப்பு செய்ய முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. து. இராமசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் நான்கு மணி நேரம் தொடர்ந்து கொடுப்போம் என்றார்கள். ஏற்கனவே 4 மணிநேரம்தான் கொடுக்கிறார்கள். கேரளாவில் இருந்தும், நெய்வேலியில் இருந்தும் அதிக மின்சாரம் பெறுவதால் நான்கு மணி நேரம் என்பதை பத்து மணி நேரம் என்று உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்; அதைப் பகலிலே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, மகிழ்ச்சியான செய்தையை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி. மாநிலம் முழுவதும் மின்சாரத் தட்டுப் பாடு இருக்கிறது என்பது பொதுவான நிலைமையென்றாலும், வடார்க்காடு மாவட்டத்திலே எங்கும் கிடைக்காத நிலையில் மிகப்பெரிய அளவில் வரண்டு இருக்கிறது; மின்சாரம் சரிவரக் கிடைப்பதும் இல்லை; இந்த நிலைமை மாவட்டம் முழுவதும் இருக்கிறது. எனவே, விசேஷக் கவனம் எடுத்துக் கொண்டு, வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் ஏன் இந்த நிலைமை என்று கவனம் செலுத்தி, அங்கே மின்சாரம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நமது மாநில அரசு கேரளாலேயிருந்து இப்பொழுது மின்சாரம் வாங்கியிருப்பதைப் பற்றி நான் மகிழ்ச்சி தெரிவிப்பதோடு, 28 பைசாவுக்கு மின்சாரம் வாங்குவதாக ஒப்பந்தம் செய்திருப்பதாகப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தேன். அதனால் இப்போது இருக்கும் 12 பைசா, 14 பைசா கட்டணத்தை உயர்த்தும் எண்ணம் அரசுக்கு ஏதாவது இருக்கிறதா? இரண்டாவதாக, இப்பொழுது மின்பற்றாக்குறை காரணமாக பல ஊர்களில் மின்னணைப்பு கேட்டு விவசாயிகள் போட்டிருக்கும் மனுக்கள் பைசல் ஆகாமல் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு உடனடியாக மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு உத்தரவிடப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. கொ. சின்னசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் கேரளாவிற்குச் சென்று ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு வந்திருப்பதற்காக மனம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் சில விவசாயப் பயிர்களுக்கு இரவில் கட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பகலில் 6 மணி நேரம் கொடுத்துவிட்டு மீதியை இரவு நேரத்திலே கொடுக்கலாம். ஏனென்றால் இரவு 10 மணி 12 மணிக்கு மின்சார சப்ளை வருகிறது. மனிதர்கள் தூங்க வேண்டிய நேரமாக இருக்கிறது. எனவே இரவிலே எட்டு மணி முதல் 12 மணி வரை கொடுத்து விட்டு, காலையிலே 6 மணி முதல் 12 மணி வரை அல்லது 12 மணிக்குமேல் 6 மணி வரை என்று மாற்றி மாற்றிக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது இரவிலே வரும் மின்சாரம் கூட சரியாக வருவதில்லை. இரவிலே மிகவும் தொந்தரவாக இருக்கிறது. அடிக்கடி நின்று விடுகிறது; பாய வேண்டிய நீர் பாயாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, பகல்

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

நேரத்திலே, உறுதியாக இவ்வளவு நேரம் தான் கொடுக்க முடியும், இந்த நேரத்தில்தான் வரும் என்று ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா? விட்டு விட்டு வராமல் 4 மணி நேரம், 5 மணி நேரம் என்று ஒரே சீராக வரும் அளவிற்கு அமைச்சரவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், பெருமாள் வருவார், பெருமாள் வருவார் என்று எப்பொழுது வருவார் என்று..... (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: பேரவைத் தலைவரவர்களே, குறிப்பாக, வடார்க்காடு மாவட்டத்திலே ஏறக்குறைய ஒரு வார காலமாக மின்சாரம் இல்லை. ஆகையால் எல்லாப் பயிர்களும் உலர்ந்துவிடும் நிலைமையில், வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் பெருவாரியான பஞ்சம் ஏற்படும் சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் தர முயற்சியெடுத்துக் கொள்வார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக, மின்சார பாக்கி ஏறக்குறைய 13 கோடி ரூபாய் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நேற்று கொடுத்த சலுகையைப்போல் சிறு விவசாயிகளுக்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது ஷீவாதம் அல்ல. கருக்கமாகக் கேள்விதான் கேட்கலாம்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: 5 ஏக்கர்களுக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு மின்சார பாக்கியைத் தள்ளுபடி செய்யும் உத்தேசம் ஏதாவது உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் மின்சார விநியோகம், குறிப்பாக விவசாயிகளுக்குச் சரிவர கிடைக்கப் பெறவில்லையென்பதை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். கேரள மாநிலத்தோடு நாம் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்திற்கு இங்கே பாராட்டுகளையும் தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு எல்லாம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, கேரள மாநில அரசினுடைய முதலமைச்சர் அவர்களையும் மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் தான் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால், நம்முடைய நெருக்கடியை உணர்ந்து நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்ன உடனேயே அவர்கள் எந்த அளவிற்குத் தங்களால் இயன்ற அளவிற்குக் கூடுதல் மின்சாரம் தமிழகத்திற்குத் தர வேண்டுமென்று விரும்பினார்களோ, அந்த அளவிற்குத் தர ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே, உண்மையிலேயே நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டியது கேரள மாநில அரசிற்கு என்பதை நான் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் கொடுக்கப்படுகிற மின்சாரம் தொடர்பாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும், இடையிலே நிறுத்தப்படுவதனால் மின்சாரமும் வீணாகிறது, தண்ணீரும் நிலங்களை எட்டி அடைவதில்லை. ஆகையினாலே, அது பலன் இல்லாமல் போகிறது என்பதை நாங்கள் நிச்சயமாக அறிவோம். பகல் நேரத்தில் குறைந்தது 4 மணி நேரமாவது தொடர்ந்து மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அதனாலேயே இரவு நேரத்தில் அவர்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காது என்பதல்ல. இரவு நேரத்திலேயும் அவர்களுக்கு மின்சாரம் எந்த அளவு கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோமோ அது இப்பொழுதும் கிடைக்கும். பகல் நேரத்தில் 4 மணி நேரம் மின்சாரம் கொடுப்பதற்குதான் இந்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன.

நமக்குக் கடந்த ஒரு வார காலமாக ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டம் எந்த அடிப்படையிலே என்றால், ஒன்று, மேட்டூர் அணை மூடப்பட்டதனால், மேட்டூர் அணையிலிருந்து விடப்படுகின்ற தண்ணீர் வழியாகக் கிடைத்த மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. இரண்டாவதாக, நெய்வேலி அனல் மின் திட்டத்தில், சுமார் 80 இலட்சம் யூனிட்கள் நாள் ஒன்றுக்குத் தரவேண்டும். ஆனால், அவர்கள் 30 இலட்சம், 40 இலட்சம் யூனிட்கள் கூடத் தர முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காருடைய மின்சாரத் துறை அமைச்சருக்கு நான் கடிதமும் எழுதியிருக்கிறேன். தமிழகம் மிகப் பெரிய நெருக்கடிக்கு ஆளாகி இருக்கிறது. அதுவும் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள், உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது, உடனடியாகத் தலையிட்டு, நெய்வேலி நிறுவனத்திலே என்ன குறைகள் இருக்கின்றன, ஏன் இந்த அளவிற்கு மின்சார உற்பத்தித் தடையாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, சீரமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திலே உள்ள மின்சார அமைச்சருக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பிலே கடிதமும் எழுதி இருக்கிறேன். மாண்புமிகு துறை ராமசாமி அவர்கள்கூட இங்கே ரொம்ப ஆவலாகக் கேட்டார்கள். அதே ஆவலோடு அவர் மத்திய சர்க்கார் அமைச்சரையும் வற்புறுத்து வாரானால் உடனடியாகப் பலன்கள் கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நமது மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது, எந்த எந்தத் திட்டத்தில், எவ்வளவு நேரம் தரப்படும் என்பதை முன்கூட்டியே அறிவிக்க வேண்டுமென்றார்கள். அது சம்பந்தமாக இன்னும் ஓரே தினங்களில் அதிகாரிகளை வர வழைத்துப் பேசி, முடிவெடுத்து, பத்திரிகைகளிலேயும் வானொலியின் மூலமாகவும் அறிவித்து, விவசாயிகளுக்கு அது எட்டுகின்ற வகையில் ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்ற உறுதியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். கட்டணங்கள் உயர்த்தப்படுமா, பாக்கிகள் தள்ளப்படுமா என்ற பிரச்சனைகள் நிச்சயமாக இதிலே எழவில்லை.

[1980 பிப்வரரி 12]

2. அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி).(இ) பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. நாளைக்கும் பேரவை காலை 9.00 மணி அளவில் கூடும். கேள்வி நேரம் உண்டு. நாளை எதிர்கட்சித் தலைவர் உரையாற்றுவார். பின்னர் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையுடன் இந்தப் பேரவைக் கூட்டம் முடியும். தற்போது ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது திரு. எஸ். ஆர். இராதா தொடர்த்து பேசுவார்.

(மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 12.20)

6. ஆளுநரின் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—விவாதம்
(தொடர்ச்சி.)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அன்றைக்குப் பேசுகின்ற நேரத்தில், என்னுடைய உணர்வுகளை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்து விட்டுப் போன இடத்திலே இருந்து தொடரவேண்டும் என்ற உணர்வோடு தற்போது ஏற்பட்ட பல்வேறு ஒப்பந்தங்களைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே விவாதித்தோம். 1971 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கட்டுக்கோப்பாக இருந்தபோது நாம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறவைப் பெற்றிருந்தோம். அந்த உறவைப் பெற்றிருந்த அந்த நேரத்தில் காமராஜ் அவர்களை எதிர்த்து நாம் போராடுகிற நிலைமையில் இருந்த நேரத்தில் காமராஜரை எதிர்த்து நாம் அன்றைக்கு மிகப் பெரிய வெற்றியைப் பெற்றோம். அதற்குப் பின்னால் 1977 ஆம் ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவாயிற்று. அந்த நேரத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணையோடு தேர்தல் நடத்துகிற நிலைமை ஏற்பட்ட நேரத்தில் அன்றைக்கு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை எந்த அளவுக்கு விமர்சித்தார்கள் என்பதை நான் என்னுடைய நினைவிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அன்றைக்கு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை யார் யார் கேலி பேசினார்கள், என்னென்ன சொன்னார்கள் என்றெல்லாம் ஆண்டுகள் பல கடந்துவிட்டது என்றாலும்கூட என் நினைவிலே இருக்கிறது. ஒரு வார்த்தை கூட மறையவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் அதைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்னாலே என் அருமை நண்பர்கள் நினைவுக்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1949-லே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் துவக்குவதற்கு முன்னாலே,

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தந்தை பெரியார் அவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளப் போகிறார் என்ற காரணத்தால், அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாட்டிலே எழுதினார். “குல்லுகப் பட்டர் வந்தார், குழப்பம் வந்தது என்று”. அந்த வார்த்தையை நான் மறக்காமல் இருக்கிறேன். திராவிட கழகத்திலே இருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வந்தோம். அவர் யாரை குல்லுக பட்டர் என்று சொன்னாரோ அவர்களை எதிர்த்து 20 ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாகப் போராடி இருக்கிறோம்.

அன்றைக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குல்லுகப்பட்டர் என்று இராஜாஜி அவர்களை வர்ணித்தாலும்கூட, அதே இராஜாஜி அவர்களை வைத்துக் கொண்டுதான் 1967-லே தேர்தல் நடைபெற்ற காலத்தில், எந்த இராஜாஜியால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டதாக சொல்லப்பட்டதோ, அதே இராஜாஜி அவர்கள் துணையோடு, எந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியை தமிழ்நாட்டிலே இருந்து அகற்ற முடியாது என்று பேசிக் கொண்டிருந்தார்களோ அதே காங்கிரஸ் கட்சியை, காமராஜரும், இந்திரா காந்தியும் ஒன்றாக இணைந்திருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியை, இராஜாஜி அவர்களை வைத்துக் கொண்டு அன்றைக்கு அகற்றினார்கள். அந்த ஆட்சி அகற்றப்பட்டதற்குப் பின்னாலே பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 1977-லே நாங்கள் ஒப்பந்தம் செய்த நேரத்திலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆனாலும்கூட, எந்தக் காரணத்திற்காகவும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு பெரும் பான்மையான இடம் கொடுத்துவிடக் கூடாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 25-லே இருந்து 23-ஆக மாறினாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எந்த அந்தஸ்து இருந்ததோ, அதே அந்தஸ்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் இருக்குமாறு ஒப்பந்தம் பேசுவோம் என்ற உணர்வோடு நாங்கள் வற்புறுத்தினோம். ஆனால், எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உறுதியாகச் சொன்னார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எந்த அந்தஸ்து இருந்ததோ, அதே அந்தஸ்து இருக்குமாறு நிச்சயமாக ஒப்பந்தம் பேசுவோம் என்று சொன்னார்கள். அதே அடிப்படையில் ஒப்பந்தம் பேசப்பட்டது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெரும்பான்மையான இடங்களில் போட்டிபோடுவது என்று முடிவு ஆயிற்று. அறிவிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னாலே பத்திரிகைகளிலே ஒரு செய்தி அன்றைக்கு வந்தது. அதை நான் நினைவில் வைத்திருக்கிறேன். அன்றைக்கு எழுதிய அந்த வார்த்தை இன்றைக்கும்—பல பேர்கள் மறந்திருந்தாலும், அவர்களுக்கு நினைவுக்காக சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இங்கே ஒரு வேதத்தை எடுத்து வைக்கிறேன். அதை வாதத்திற்குக்கொண்டு வரத் தேவையில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். காஷ்மீரத்து பார்ப்பன பரம்பரைக்கு அண்ணா திராவிட

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1980 பிப்ரவரி 12]

முன்னேற்றக் கழகம் அடிமையாகிவிட்டது என்ற மிகப் பெரிய குற்றச்சாட்டை இந்த நாட்டிலே சுமத்தினார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டு வந்த நேரத்தில் என்னைப் போன்றவர்கள், திராவிடர் இயக்க உணர்வு உள்ள பலர் நாம் எங்கே பார்ப்பன பரம்பரைக்கு அடிமையாகிவிட்டோமோ என்று பயந்தோம். ஆனால், எங்களுடைய தன்மான உணர்வோடு எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் திராவிடர் இயக்க வரலாற்றை விட்டுவிடக் கூடாது என்று சொல்லி, சில வெற்றிகளைப் பெற்றிருந்தோம். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையை இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு நிலைமை மாறுபட்டிருக்கிறது; வேறு விதமாகப் போய்விட்டது. இன்றைக்கு சொல்லப்படுகிற கருத்தெல்லாம், அழுத்தமாகச் சொல்லப்படுகிற கருத்து—ஒரு கையைப் போட்டு குறிப்பிட்டுக் காட்டி, சுவரொட்டிகள் ஒட்டி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை கேலி செய்வதற்காக இன்றைக்கு சுவரொட்டி ஒட்டப்படுகிறது என்றால் அதிலே இருக்கிற கருத்துகளை நீங்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் இன்றைக்கு ஒரு சுவரொட்டியைப் பார்த்தேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கையைப் போட்டு, என்னுடைய மரியாதைக்குரிய கலைஞர் அவர்களைப்போட்டு ஒரு சுவரொட்டி இருக்கிறது. அண்ணா அவர்களுடைய கை இல்லை என்றாலும் அண்ணாவின் கையை வெட்டி, அதிலே போட்டிருக்கிறார்கள். அண்ணா கலைஞரிடத்திலே சொல்கிறார், தம்பி; பார்த்தாயா, தமிழ்நாடு எம்.ஜி.ஆருக்கு இரண்டே இரண்டு தந்திருக்கிறது என்று அதிலே போட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்த பின்னால் எனக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. 1977-ம் ஆண்டிலே, அண்ணா அவர்கள் சொல்வது மாதிரி.....

திரு. துரை முருகன் : மாண்புமிகு இராதா அவர்கள் அண்ணாவின் கை இல்லை, பிறகு அது ஒட்டப்பட்ட கை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு என்ன ஆதாரம்? போட்டோ இருக்கிறது அவர்கள் சொந்தக் கையாலே இப்படிக் காட்டியது. அதை வைத்துதான் பிளாக் பண்ணி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது இல்லை; வேறு, அண்ணாவின் கையை வெட்டி யெடுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். அண்ணாவை வெட்டி எடுத்து, வேறு இடத்தில் ஒட்டுவது நீங்கள்தான். அண்ணாவின் கையை, காலை வெட்டுவதெல்லாம் நாங்கள் அல்ல.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் நண்பர் துரை முருகன் அவர்களுக்குச் சொல்வேன். அந்த படத்திலே இருக்கிற கை அண்ணாவின் கை என்று சொல்கிறார். அவர் இன்றைக்கு கையை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்; நான் கையை நம்புவதில்லை.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : துணை தலைவரவர்களே, கடந்த காலத்தில் அந்தக் கையை நம்பி, கை பின்னாலே ஓடியவர்கள் தான் நீங்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : திரு. அரங்கநாதன் அவர்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் கையை நம்பிப் போகவில்லை. நாங்கள் அனுப்பி வைத்தது வேறு. அது பாதி வேளையிலே டில்லியிலே விற்பனையாகிவிட்டது. அதற்கு பின்னாலே வந்ததுதான் கை என்பது அரங்கநாதனுக்குத் தெரியாது. அவர் பலவற்றை மறந்து விடுவார்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : துணை தலைவரவர்களே, தஞ்சை தொகுதியிலே அந்தக் கையைத் தான் எங்கு பார்த்தாலும் காட்டிவிட்டு காலை வாரிவிட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். தஞ்சையிலே இருந்த கை உங்கள் கைக்கு மாறிவிடக் கூடாது என்பதாலே நாங்கள் மிகவும் அந்த கையை சுத்த கையாக ஆக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டோம்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : அந்தக் காரணத்தாலே அந்த கை கறைபடிந்த கையாக மாறிவிட்ட காரணத்தால் அந்தக் கையை நம்பக் கூடாது; இந்த கலைஞரின் கை நேர்மையான கை நியாயமான கை என்று நம்பினார்கள்,

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. தீ. சு. நல்லதம்பி : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். இராதா அவர்கள் அண்ணாவின்னுடைய கை அல்ல; வெட்டப்பட்ட கை என்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) தலைவரவர்களே, அந்தப் புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டது, என்னுடைய தொகுதியிலே நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியின்போது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், கலைஞர் அவர்களும் அந்த நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொண்டார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் நடைபெற்ற அந்த நிகழ்ச்சியின்போது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படம்தான் அது. அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி கையை வெட்டக்கூடிய அளவுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இல்லை. நாங்கள் எல்லாம் ஒரிஜனலாக இருந்ததைத்தான் அந்தப் படம் காட்டுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. துரை முருகன் : ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதைவிட முக்கியமான பிரச்சனை. தயவு செய்து உட்காருங்கள். இதையே 46 பேர்களும் சொல்லப் போகிறீர்களா? ஒருவர் சொன்னால் போதாதா? அவர் தொடர்ந்து பேசட்டும்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : நேற்றைய தினம் திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் எங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு விருந்து கொடுத்தார். சுற்றுலா வாரியத்திலே விருந்து கொடுத்தார்கள். அப்போது எங்களுக்கு சுற்றுலா வாரியச் செய்திப்படம் காட்டப் பட்டது. அதிலே கடந்த காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கட்டப்பட்ட கட்டடங்கள் வருகின்றன....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. இராதா, நீங்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

(பிற்பகல் 12.30)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவரவர்களே, நான் கோபப் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற உணர்வோடுதான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன் தவிர யாரையும் கோபப்படுத்தி விவாதத்திலே குறுக்கிட வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை இல்லை. நான் இந்த நிலையைச் சொன்னதற்கான காரணத்தைச் சொல்கிறேன். 1977-ம் ஆண்டிலே இதே படத்தை வேறு விதமாக மாற்றிப் போட்டு நாங்கள் காட்டி இருக்க முடியும். அண்ணா அவர்கள் தம்பிக்குச் சொல்கிறார்கள் என்று போடா விட்டாலும் வேறு யாராவது சொல்கிற மாதிரி போட்டு பார்த்தாயா அண்ணா கல்லூருக்கு தமிழ்நாடு ஒன்றே ஒன்று தான் தந்தது என்று சொல்லி இருந்தால் நீங்கள் வேதனைப்பட மாட்டீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் உங்களுக்கு வேதனையை உண்டாக்கக் கூடாது என்பதிலே மிகுந்த அக்கறை உள்ளவர்கள் நாங்கள். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை? ஏதோ அப்படி ஒரு சுவரொட்டிப் போட்டுக் காட்டுவதாலேயே சிலபேருடைய மனம் மகிழ்ச்சியடையும் என்பதாலே அப்படியொரு விளம்பரத்தைப் போட்டால் அதை நாடு நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளாது.

இன்றைக்கு இன்னொன்றைச் சொல்கிறார்கள். அதாவது இரண்டே இரண்டுதானே இவர்களுக்கு இருக்கின்றது இவர்களால் என்ன செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு வருகின்ற தெம்பு என்ன என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்றைப் பதினாறு

1980 பிப்ரவரி 12 [திரு. எஸ். ஆர். ராதா]

என்று ஆக்கக்கூடிய சக்தி உங்களுக்கு வருமானால் இரண்டு 32-ஆக ஆகாது என்பதற்கு யாரும் உத்தரவாதம் தர முடியாது. ஆகவே ஒன்றைப் பதினாறு ஆக்கக்கூடிய வாய்ப்பு உங்களுக்கு இருக்குமானால் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இரண்டை முப்பத்திரண்டாக ஆக்கக் கூடிய சக்தி இருக்கின்றது என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்வேன். ஆனால் இன்றைக்கு இதையெல்லாம் ஒரு கேலிப் பொருளாக வைத்து இப்படிப் பேசுவதனாலே சில நிலைமைகளை உண்டாக்கி விட முடியுமா என்றால் தமிழ்நாடு அந்த நிலைமைக்கு ஆளாகவில்லை.

ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலை? நீங்கள் கேலி பேசுகிறீர்கள், ஏற்றுக் கொள்கிறோம். தேர்தலிலே வெற்றி பெற்றவர்கள் கொஞ்சம் வேகமாகப் பேசுவது நிலைமைதான். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை? இதுவரை வரலாற்றிலே ஆயாராம், கயாராம் என்றுதான் இருந்தது. ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே அந்த நிலைமையை உண்டாக்குவதற்கு முயற்சி செய்யப்படுகிறது. அப்படிச் செய்தால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எந்த நிலை வரும் என்பதை நீங்கள் நினைவிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் எந்த நிலையிலும் நீங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை நம்பி நாட்டை மறந்துவிட்டு போகக் கூடாது. ஏதோ நாட்டு மக்களே சொல்லிவிட்டார்கள் என்று மக்களுக்கு ஏகபிரதி நித்துவம் போல பலர் இன்றைக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும் மக்களைச் சந்தித்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறோம். நான் கும்பகோணத்தில் 17 ஆயிரம் வோட்டுகள் இழந்து விட்டேன் என்றவுடன் கும்பகோணத்து மக்களிடம் நான் ராஜினாமா செய்து விடலாமா என்று கேட்டேன். அப்போது கும்பகோணத்து மக்கள் சொல்கிறார்கள் நாங்கள் ஜனதாக்கட்சிக்குத்தான் வோட்டு போடவில்லையே தவிர அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்தால் நாங்கள் ஓட்டு போடுவோம் என்று சொன்னார்கள். இதை நான் அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். (குறுக்கீடு).. அதேபோல வேறு ஒரு ஊரிலே நான் சென்று கேட்டபோது.... (குறுக்கீடு).. தேர்தல் என்பது பல்வேறிடங்களிலே மாறி மாறி வரக்கூடிய ஒன்று. அப்போது ஒவ்வொரு கட்சிக்கும்.....

திரு. ர. ஜெபமணி : துணைத் தலைவரவர்களே, யாரோ ஒருவரிடம் கேட்டிருக்கிறார், அதற்கு அவர் ஜனதாக்கட்சிக்குப் போடவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதற்காக என்னமோ ஊரிலே உள்ளவர்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து சொன்னதாகவும், ஏதோ அபூர்வம் கிடைத்துவிட்டது மாதிரி நினைத்துக் கொண்டு எப்படியாவது உள்ளே புகுந்து ஊடு செய்யலாம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு ஓட்டுப் போட்டது கூட தங்கம் 300 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும் என்று நம்பித்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். தங்கம் குறைவான

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1980 பிப்ரவரி 12]

விலைக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால் உங்களை ஊருக்குள்ளே நடமாட விடமாட்டார்கள். அதை மட்டும் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கத்தை 800 ரூபாய்க்கு விற்றதினால்தான் மக்கள் அவர்களை தூக்கி எறிந்தார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கத்தை காட்டித்தான், அதை வைத்துத்தான் மக்கள் ஓட்டு போட்டார்கள், இவர்கள் ஓட்டு வரங்கினார்கள் என்று ஜெபமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். தங்கம் கிடைத்ததோ கிடைக்கவில்லையோ அதை பற்றி பிரச்னை இல்லை. வைத்திய லிங்கம் ரிப்போர்ட் தான் வேலை செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வைத்திய லிங்கம் ரிப்போர்ட் வந்தபோது அதை கோர்ட்டுக்கு கொண்டு வருகிறாயா நாங்கள் தயார் என்று சொன்னோம். ஆனால் அப்படி சர்க்காரியா ரிப்போர்ட்டை கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு வந்தால் நீங்கள் தயார் என்று சொல்ல முடியுமா? (கூச்சல் குழப்பம்).

திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்காரியா கமிஷனில் குறுக்கு விசாரணைக்கு வருகிறாயா என்று கேட்டபோது சேலம் கண்ணன் சொன்னான், அவன் அண்ணன் சொன்னான் என்று ஓடியது யார்? குற்றச் சாட்டு கொடுத்து விட்டு, குறுக்கு விசாரணைக்கு கால் பிடரல்பட பேடியைப் போல் புறமுதுகு காட்டி ஓடியது யார் என்று கேட்கிறேன்? (மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள். எஸ். ஆர். இராதா நீங்கள் தொடர்ந்து பேசப் போகிறீர்களா இல்லை யாரையாவது பேச கூப்பிட்டு விட்டோமா?

திரு. சி. ஆறுமுகம் : இராதா அவர்கள் பேசட்டும், அவர் பேச்சில் நாங்கள் குறுக்கிடவில்லை. சர்க்காரியா ரிப்போர்ட்டை சந்திக்கத் தயார் என்றுதான் சொன்னோம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தயவுசெய்து என்மீது கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நான் பேச வேண்டும் என்று நினைக்கையில் சில உண்மைகளை

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இன்றைக்கு நாட்டில் பல்வேறு சூழ்நிலைகளை பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் பல பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஒன்று போல எழுதுவது இல்லை. அவைகளின் ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்ப, அவர்களின் அரசியல் நிலைமைகளுக்கு ஏற்று பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கில் விற்றுக் கொண்டிருக்கிற, தமிழ் நாட்டையே பெருமை படுத்துகிற ஒரு பத்திரிகை குழுதம் என்ற பெயரில் இருக்கிறது. அவர்கள் எங்களை எதிர்த்தும் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட நேரத்திலும் அது எங்களைக் கண்டித்து எழுதியது. அந்தப் பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது. “இந்திரா காந்திக்கு மக்கள் ஓட்டு போட்டார்கள் என்றால், அது எம்.ஜி.ஆருக்கு எதிராக போடப்பட்ட ஓட்டுகள் அல்ல.” என்று எழுதியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை ஒரு பத்திரிகை லட்சக் கணக்கில் வெளி வருகிற ஒரு பத்திரிகை எழுதுகிறது என்றால், அதை லட்சக் கணக்கான மக்கள் படிப்பார்கள், அந்தக் கருத்து அந்தப் பத்திரிகையின் கருத்தாக இருந்தாலும், அதுவும் மக்களுடைய கருத்தைதான் சொல்கிறது. அந்த பத்திரிகை மிக நல்ல பத்திரிகை. அப்படி ஒன்றும் எங்களையே ஆதரிக்கும் பத்திரிகை அல்ல அது. மதுவிலக்கு கொள்கையைப் பற்றி அரசை எதிர்த்துக்கூட எழுதிய பத்திரிகை அது. ஒரு நல்ல பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது. அதுவும் லட்சக்கணக்கான மக்களின் எண்ணக் கருத்துக்கு இடமளிக்கிறது என்பதைத்தான் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, பத்திரிகைகளில் வருகிறது என்று சொன்னால், அது நாட்டு மக்களுடைய கருத்துக்கு மாறானது என்று சொல்ல முடியாது.....

திரு. துரை முருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிகப் பெரிய பாரம்பரியம் உள்ள பத்திரிகை “தினமணி”. அதிலே என்ன எழுதியிருக்கிறது என்பதையும் கொஞ்சம் பார்க்கச் சொல்லுங்கள்.. (மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதை நான் பின்னாலே தெரிந்து கொள்கிறேன். இப்படிப் பட்ட விவரங்களை எல்லாம்.... (கூச்சல் குழப்பம்).

திரு. துரை முருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் என்ன விவேகானந்தர் மாதிரி கையைக் கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டீர்களே?

[1980 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பின் என்ன செய்வது? நான் என்ன சொன்னாலும் நீங்கள் கேட்பது இல்லை. அதனால் நீங்களே கத்தி முடியுங்கள் என்று உட்கார்ந்து விட்டேன்.

திரு. துரை முருகன் : கத்தி முடியுங்கள் என்று சொல்ல மாமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசி முடியுங்கள் என்று திருத்திக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு)

திரு. என். கிட்டப்பா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு நேரமாகக் கேட்கிறேன் தங்கள் ஆணைக்குக் கட்டுப் படுகிறவனுக்கு மட்டும் கொடுக்க மாட்டீர்கள் இல்லையா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்கு ஏன் அந்த குறை, நீங்களும் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. என். கிட்டப்பா : வேண்டாம். அவர் பேசி முடிக்கட்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதை நான் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் நாட்டு மக்களைப் பற்றி எல்லோருமே பேசுகிறோம். அப்படிப் பேச வருகிறபோது, அவரவர்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட நிலைமையில் ஏற்றுக்கொண்டு பேசிக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ரொம்ப ஆழமாக, ரொம்ப வேகமாக அண்ணன் மனோகரன் அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அண்ணன் மனோகரனை வெகு நாட்களாக அறிவேன். கேரள தென்றல் என்று சொல்லப்பட்ட நேரத்திலிருந்தே எனக்கு அண்ணன் மனோகரன் அவர்களைப்பற்றித் தெரியும். அவரைப் பற்றி சொல்லும்போது சொன்னார்கள் வட சென்னையிலே நின்றீர்கள் தோற்றீர்கள், பாளையங் கோட்டையிலே போனீர்கள் தோல்வியுற்றீர்கள், இனி எங்கே போசப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அண்ணன் மனோகரன் அவர்களை எனக்கு அந்த காலத்திலிருந்தே தெரியும்.

திரு. துரை முருகன் : எங்களுக்கும் தெரியும் அவர்களை. இராதா அவர்களுக்கு என்ன வயதாகிறது என்று சொல்லச் சொல்லுங்கள். அவர் என்னவோ டி. எம். நாயரோடு இருந்த மாதிரி பேசுகிறார்.

980 பிப்ரவரி 12]

[பிற்பகல் 12-40]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அந்த மனோகரன் அவர்களை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1962-ல் நாகப்பட்டினம் போ என்று சொன்னார்கள். நாகப்பட்டினத்தில் அவர்கள் 1957-ல் தேர்தலில் போட்டியிட்டு அவர்கள் அமைத்த அஸ்திவாரம் தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்காக இன்று மாளிகையாக எழுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அந்த மாளிகையில் நண்பர் கிட்டப்பாவும், நண்பர் கணேசன் அவர்களும், நண்பர் சுப்ரவேலு அவர்களும் தான் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அஸ்திவாரம் அன்று அப்படி அமைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் அண்ணா சொன்னார், தம்பி மனோகரா, நீ சிங்கத்தை அதன் குகையில் சந்திக்க வேண்டும். தென் சென்னைக்கு வா என்றார்கள். வந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் 1967-ல் அவர் சொன்னார், சூழ்ச்சி என்கிறார்கள், யாரோ தடுக்கிறார்கள் எனவே தென் சென்னையை நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன், என்று சொல்லிவிட்டு, உன்னை வட சென்னைக்கு அனுப்புகிறேன் என்றார்கள். அன்று அவர் தொண்டர். தலைவர் சொல்கிற இடத்திற்குப் போகிற ஒரு நல்ல தொண்டரை நான் அன்றைக்குப் பார்த்தேன். இன்றைக்கும் நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதில் எந்த வேறுபாடும் கிடையாது. தலைவர் எந்த வழியைக் காட்டுகிறாரோ அந்த இடத்திற்குப் போக வேண்டும் என்பது அவர்களுடைய நல்ல உணர்வு. நான் சொல்வதற்கு யாரும் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நான் சொல்லப் போகிறேன் என்பதற்காக யாரும் ஆத்திரப்படக் கூடாது. எங்கே யிருந்து ஜெயிக்கலாம் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், எந்த ஊரில் நின்றால் ஜெயிக்கலாம் என்று முன்னாலேயே தொகுதி வாக்காளர் பட்டியலை வாங்கி எந்த ஊரில் யார் ஜெயிக்கலாம் என்று பார்த்து அந்த ஊரில் பணியாற்றிய தொண்டனை விட்டுவிட்டு நான் ஊர் மாற்றிப் போவேன், நான் எங்கே போனாலும் கேட்காதீர்கள் என்று நான் யாரையாவது குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் நீங்கள் கோபப்படுவீர்கள். நான் நிச்சயமாக கலைஞரைச் சொல்ல மாட்டேன். தயவுசெய்து நீங்கள் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது—

(கூச்சல்-குழப்பம்.)

திரு. க. அன்பழகன் : திரு. இராதா அவர்கள் பேசும்போது நான் குறுக்கிட்டுத் தடுக்கவோ மாற்றவோ விரும்பவில்லை. அவர்கள் பேசிக்கொண்டு போகிற முறையில் எந்தக் கட்சிக்கு அறிவுரை சொல்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. ஒருவேளை தேவைப்படுகிறதோ என்னவோ அதற்காக அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் பேராசிரியர் அவர்களுக்கு விளக்கம் சொல்வதற்காக வருத்தப்படுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் நான் அதிகமாக அவர்களை மதித்துக் கொண்டிருப்பவன். பல நேரங்களில் அவர்கள் சொல்கிற அறிவுரைகளை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டவன். ஆனால் இன்றைக்கு நான் யாருக்கு அறிவுரை சொல்கிறேன் என்று ஒரு பேராசிரியர் கேட்க ஆரம்பித்து மாணவன் அதற்குப் பதில் சொல்கிற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது என்பதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன். நான் யாருக்குச் சொல்ல வேண்டுமோ அவருக்குத்தான் சொல்கிறேன். நான் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது யாருக்குப் புரிய வேண்டுமோ அவருக்குப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நிச்சயமாக நான் சொல்கிற உணர்வு பேராசிரியர் அவர்களுக்கும் புரிகிறது. ஆனால் அவர்களால் இன்றைக்குச் சொல்ல முடியவில்லை என்பதால் நான் அவருடைய சிறந்த மாணவன் என்ற முறையில் சொல்ல வேண்டும் என்பதால் அவர்கள் சார்பில் நான் இன்றைக்கு பேச முன்வந்திருக்கிறேன். இடம் மாறியிருக்கலாம். அது ஒரு பெரிய விஷயமல்ல.

திரு. க. அன்பழகன் : இடம் மாறுவது பெரிய விஷயம் அல்ல என்று அரசியலில் இடம் மாறுவதை வரவேற்கும் ராதா தேர்தலில் இடம் மாறுவதுபற்றி டெருத்த அக்கறையோடு பேசுகிறார். இடம் மாறாத ஒரு தலைவரை அவர்கள் இன்னும் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : இதற்கு என்ன பதில் சொல்வது? நான் சொன்னால் கோபித்துக்கொள்வீர்கள். ஏனென்றால் இடம் மாறுவது என்றால் அன்றைக்கு திராவிட இயக்கத்தில் இருந்தவர்கள் நம்மைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். கண்ணீர் துளிகள் பயந்து ஓடிவிட்டார்கள் என்று சொல்கிற நேரத்தில் நானும் அவர்களும் மாறித்தான் வந்தோம். ஆனால் அன்று அவர்கள் பேராசிரியராக இருந்த காரணத்தினால் இன்றும் பேராசிரியராகத்தான் இருக்கிறேன், மாறவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாங்கள் எல்லாம் அன்று பதில் சொல்ல முடியாமல் திண்டாடினோம். கட்சி மாறிவிட்டார்கள் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த எங்களை ரோடிஸ் ஓட ஓட விரட்டினார்கள். ஆனால் அன்று கட்சி மாறியது ஒரு கொள்கைக்காக, இடம் மாறியது ஒரு கொள்கைக்காக.

திரு. க. அன்பழகன் : திராவிடர் இயக்கத்திலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோன்றியது பற்றி ஒரு தவறான கருத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோன்றுகிறபோது இருந்த ராதா

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. க. அன்பழகன்]

அவர்கள் இங்கே ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். பயன்படாது என்று கருதுகிறேன். பெரியார் அவர்களை விட்டு விலகி வந்தோமே தவிர கட்சியின் கொள்கையிலிருந்து விலகினோம் என்ற கருத்தில் சொல்வது அந்தக் கால சூழ்நிலையில் பொருந்தாது. பெரியார் அவர்களின் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு தனி அமைப்பு வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்ட வழி அது. இதில் குறை காணும் ஆற்றல், வல்லமை, தெளிவு நமக்கு ஏற்பட்டு விட்டதாகக் கருதினால் அது நம்முடைய நிலையைக் குறைவு படுத்தும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் இதையும் பேராசிரியர் அவர்களுக்குச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். அதே நிலை தான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் உருவாயிற்று. ஏதோ கட்சி மாற வேண்டுமென்ற உணர்வில் அல்ல. ஒரு கொள்கையை எடுத்தோம். அந்தக் கொள்கைக்காக வெளியேற்றப்பட்டோம். வெளியேற்றப்பட்டதைக் கண்டித்தோம். அப்படித் கண்டித்தவர்கள் எல்லாம் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். அதனாலே, வெளியேறினோமே தவிர, பதவிகிடைக்கும், பரிசு கிடைக்கும், பதவியிலே உட்காரலாம் என்ற ஆசையில் நாங்கள் வரவில்லை. நான் இன்றைக்கும் சொல்கிறேன். ஆட்சி போய்விடும் என்று பயமுறுத்துகின்றவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். ஆட்சிக்காக நாங்கள் பயப்படவில்லை. இன்னும் சொல்கிறேன். மக்களைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலை வந்தால், இந்த இயக்கத்தில் லட்சக்கணக்கான தொண்டர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தைரியமாகச் சொல்லத்தான் வேண்டும். எங்களுக்கு அந்த உணர்வு இருக்கிறது; தைரியம் இருக்கிறது.

ஆனால், இன்றைக்கு மனு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், கலைத்து விடுங்கள், கலைத்து விடுங்கள் என்று. ஒன்றை நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். நான் சொல்வதை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால், ஒன்றை நான் கவனப்படுத்துகிறேன். யார் சொன்னார்கள் என்பதை பின்னாலே சொல்கிறேன். “மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாக்களித்து, ஜனநாயக ரீதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசை மாற்ற ஐந்தாண்டுக்கால அவகாசம் இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு மக்கள் தங்கள் வாக்குச்சீட்டில் அந்த அரசை மாற்ற வேண்டுமே தவிர, இடையிலே குறுக்கு வழியிலே கிளர்ச்சியின் வாயிலாக அப்புறப்படுத்த முயற்சிகள் நடைபெறுவதை நாங்கள் ஆதரிக்க மாட்டோம்”. நான் ஏதோ ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், இப்படிச் சொல்வதாக பத்திரிகை நிருபர்கள் கருதலாம். எதிர்க் கட்சியாக இருந்த காலத்தில், இதே கொள்கையைத் தான் நான் சொன்னேன். அதைத்தான் இப்போதும் சொல்கிறேன். இதை நான் படிக்கிற நேரத்தில்,

[திரு. எஸ். ஆர். ராதா]

[1980 பிப்ரவரி 12]

இதை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கிற அண்ணன் மனோகரன் சொன்னாரோ, வேறு யாராவது சொன்னார்களா என்று நினைக்கலாம். அவர்கள் எல்லாம் சொல்லவில்லை. யார் சொன்னார்கள் என்று சொன்னால், அருமை நண்பர்களே, நீங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், இன்றைக்கு வேகமாக மனுப் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற, மரியாதைக்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்தான் அன்றைக்கு இதே சூளுரையைச் சொன்னார்கள். அந்த சூளுரை இன்றைக்கும் இருக்கிறது. நான் அதை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த சூளுரையைத் தான் நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

அந்த நிலையில் ஆட்சி கலைக்கப்படுமானால் அன்றைக்கு சொல்லப்பட்ட சூளுரை இருக்கிறதே, கலைஞர் அவர்களால் சொல்லப்பட்ட சூளுரை இருக்கிறதே, அந்த சூளுரையை நிச்சயமாக நான் சொல்ல வேண்டும், எந்த நிலையிலும் அவர் மாற மாட்டார் என்பதிலே அழுத்தமான நம்பிக்கையை வைத்திருக்கிறேன். அந்த நம்பிக்கையிலே தான் நான் அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். இந்தச் சூளுரை என்பது ஒரு புத்தகத்திலே அச்சடிக்கப்பட்டு, எழுதப்பட்ட கருத்தல்ல. தலைவனின் வாதமாக, ஒரு வார்த்தையாக இல்லாமல், ஒரு பதிவு ஏட்டிலே ஏறக்குறைய ஒரு சிறந்த தத்துவமாக அந்த வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. அந்த வார்த்தைகள் இன்றைக்கு மாறப் போகிறதா? அந்த வார்த்தைகளுக்கு இன்றைக்கு மரியாதை இல்லாமல் போகுமா என்பதுதான் காலத்தினுடைய கேள்வி என்பதை நான் இங்கே சொல்லவேண்டும். காலம்தான் இதற்கு பதில் சொல்லும்.

எங்களை மிரட்டிக் கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு நான் சொல்லவேண்டும். எனக்கு ஒரு நண்பர் சொன்னார். இந்த பதவிப் போய்விட்டால், உங்கள் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். கோடம்பாக்கம் போய்விடுவார்; நீங்கள் எங்கே போகப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நானும் திரும்பி பார்த்தேன். அந்த நண்பர் கேவலமாக, கோடம்பாக்கம் என்றால் ஏதோ போகக் கூடாத இடம், அந்த இடத்திற்குப் போகலாமா என்று கேட்பதுபோல் 'கோடம்பாக்கத்திற்கு அவர் போய்விட்டால் நீங்கள் எங்கே போவீர்கள்?' என்று. நான் அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன். (குறுக்கீடு) கோடம்பாக்கத்தைப் பற்றி அனுபவம் எனக்கில்லை. ஆனால், அந்த இடத்திலே இருந்துதான் கலைவாணர் என்.எஸ்.கே யிலிருந்து நம்முடைய கே.ஆர்.ஆர். அவர்களிலே இருந்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வரையிலும் சுயமரியாதை கருத்துக்களைப் பரப்புவதற்காக, பகுத்தறிவு சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்காக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாவரும் அதற்கு அந்த இடத்தைத் தான் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இன்றைக்கும் போக வேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்பட்டால்.....

1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. துரை முருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோடம்பாக்கத்தைப் பற்றி நான் ஏதோ இழிவுபடுத்தி பேசியதைப் போன்ற ஒரு நிலையை உருவாக்குகிறார். உங்களுக்கு கோட்டை விடை தருகிறது, கோடம்பாக்கம் அழைக்கிறது, அவர் அங்கே போகப் போகிறார், நீங்கள் எங்கே போகப் போகிறீர்கள் என்று தான் கேட்டேன். கோடம்பாக்கத்தை இழிவுபடுத்திச் சொல்லவில்லை. ஹாலிவுட் என்று சொல்லுவது போல் கோடம்பாக்கம் என்றால் சினிமா ஸ்டூடியோக்கள் இருக்கும் இடம் என்ற வகையிலேதான் சொன்னேன். கோடம்பாக்கத்தை இழிவுபடுத்தி நான் சொன்னதாக நீங்கள் ஒரு பதிலைத் தயார் பண்ணிக் கொண்டு வந்தால் நீங்கள் பேசங்கள்.

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : விளக்கத்திற்கு நன்றி. நானும் கோடம்பாக்கத்தைக் கேவலமான ஒன்று என்று சொல்லவில்லை. யார் போகாமல் இருந்தார்கள் அந்த இடத்திற்கு? யாருக்கு இடம் அங்கே கிடைக்கவில்லையோ அவர்கள் எல்லாம் அந்த இடத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரையும் தனிப் பட்ட முறையில் சொல்லவில்லை. சொல்லுகிற பழக்கம் கூட எனக்குக் கிடையாது.

திரு. துரை முருகன் : திரு. வீரப்பன் அவர்கள் மீது கோபம் இருந்தால் நேரடியாகக் கேளுங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. துரை முருகன் அவர்கள் ஆத்திரத்தில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லுவது எந்தெந்த பக்கத்தில் யார் யாரைத் தாக்குமென்று நினைவில் வைத்துப் பேசவேண்டும். நிச்சயமாக நான் கலைஞரைப் பற்றிப் பேசவில்லை. தேவையில்லாமல் ஆர்.எம்.வீ. அவர்களை இழுக்க வேண்டியதில்லை.

திரு. துரை முருகன் : சினிமா ஸ்டூடியோவுக்குப் போவது கேவலம் என்று யார் சொன்னது? நடிப்பதை, எழுதுவதை கேவலம் என்று சொல்லவில்லை.

(பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து துண்டுப் பிரகரங்கள் வீசப் பட்டன.)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : இன்று அந்த இடத்திற்குப் போனால் என்ன? சுயமரியாதை இயக்கம் அந்த இடத்தை வைத்துத்தான் பல்வேறு சாதனைகளை உருவாக்கிற்று, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967ல் இந்த இடத்தைப் பிடிக்க அந்த இடத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். இன்றைக்குக் கூட நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அங்கே

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஆர். ராதா]

போவார்கள் என்று சொன்னால் நான் அவர்களுக்குச் சொல்வேன். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையைச் சொல்வேன். சினிமா பாஷையில் சொல்ல வேண்டுமானாலும் சொல்வேன். நான் அதிகமாகச் சொல்லிப் பழக்கப்பட்டவன் அல்ல. புரிய வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். சில நண்பர்கள் தேர்தலில் தோல்வி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் பெரிய சுவரொட்டி வந்தது. எங்களுக்குக் காலம் பதில் சொல்லும் என்று அவர்கள் பயமுறுத்தினார்கள். காலத்தின் பதிவை ஏற்றுக் கொண்டோம். ஏற்றுக்கொண்ட பிறகுதான் திருப்பி அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லுகிறேன். ஒரு வெள்ளாடு வேங்கை யாகிறது, ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் என்று சொல்லுகிறேன். வெள்ளாடு வேங்கையாகிறபோது நீங்கள் யாருடைய துணையுடனோ துள்ளி வருகுது வேல் என்று பயமுறுத்தப் பார்க்கிறீர்கள். எந்த வேல் வந்தாலும் நாங்கள் தாங்குகிறோம் இதயத்தில். இமயத்தின் உச்சிக்கு அழைத்துக் போகிறேன், தயாராக இரு என்று சொன்னார்கள். காலத்தின் பதில் நாட்டுக்குப் புரியும். நாடு புரிந்து கொண்ட பின்னால்தான் இன்றைக்குப் பல்வேறு விவாதங்கள் இங்கே வருகின்றன. சினிமாவைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் இங்கே நேற்றைக்கு பேசும்போது அருமை நண்பர்கள் நாடோடி மன்னன் சினிமாவைப் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். எனக்கும் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசை. பார்க்க முடியவில்லை, டெலிவிஷன் இல்லை. டெலிவிஷன் வைத்திருக்கிறவர்கள் நாடோடி மன்னனைப் பார்க்க வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. இரவு முழுவதும் சிந்தித்துப் பார்த்தேன். நாடோடி மன்னன் கதையை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். ஒரு சர்வாதிகாரியை வீழ்த்துவதற்காக அழிப்பதற்காக நாடோடியோடு மன்னனும் ஒன்று சேர்ந்து வீழ்த்துவதுதான் அந்தக் கதை. அந்தக் கதை இன்று நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மன்னன் எங்கே இருக்கிறான்? ஊழல் கோட்டையில், கமிஷன் குகையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறான். நாடோ சர்வாதிகாரியிடத்தில். சர்வாதிகாரியிடத்திலிருந்து அந்த நாட்டு மன்னனை மீட்டு இந்த நாட்டைப் பொதுவுடமைப் பூங்காவாக, சமதர்மப் பூங்காவாக ஆக்க வேண்டுமென்று இன்றைக்கும் அந்த நாடோடி மன்னன் தயாராக இருக்கிறான் என்பதை.....

திரு. க. அன்பழகன் : உணர்ச்சியோடு பேசுகிறார்கள். யாரையோ சர்வாதிகாரி என்கிறார். யார் அந்த சர்வாதிகாரி? யாரை நாடோடி என்கிறார்? அது இந்த அவைக்குத் தெரிந்தால் நல்லது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேராசிரியர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். உங்களுக்குச் சந்தோஷமாக இருந்தால் நீங்களே நாடோடியானாலும் சரி. (திரு. ரகுமான்கான் குறுக்கீடு) திரு. ரகுமான்கானுக்கு சந்தேகம் வரக் கூடாது. பல

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தடவை ரகுமான்கான் யாரை சர்வாதிகாரி என்று காட்டினார் என்பது அவருக்குத் தெரியும். திரு. ரகுமான்கான் யாரைக் காட்டினாரோ அவர்தான் சர்வாதிகாரி. நீங்கள் இரண்டாண்டுக் காலத்திற்கு முன்னால் இந்த மன்றத்தில் யாரை சர்வாதிகாரி என்று சொன்னீர்கள்?

திரு. க. அன்பழகன் : இரண்டு ஆண்டுக்காலத்திற்கு முன்னால் நெருக்கடி நிலை இருந்தது. ஏற்படுத்திய நெருக்கடி நிலையை அடிப்படையாக வைத்து அன்று பேசப்பட்டது. இன்றைக்கு நெருக்கடி நிலை இல்லை. நெருக்கடி நிலை இனி வராது என்றும் கூறிவிட்டார். இப்போதும் அவரே தான் சர்வாதிகாரி என்று திரு. ராதா கூறுகிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, நெருக்கடி நிலை மாறிய பின்னாலேயும் சர்வாதிகாரி என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே, யாரைச் சொன்னீர்கள்?

திரு. க. அன்பழகன் : நெருக்கடி நிலைக் கொள்கையை இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கொண்டிருந்த நேரத்திலே அந்தக் கருத்து இருந்தது. நெருக்கடி நிலை இனி இந்த நாட்டிலே கூடாது என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அந்தக் கருத்து மாறியுள்ளது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் சர்வாதிகாரி இன்றும் இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார். ஆகவே இந்திரா காந்தி அவர்களை நண்பர் திரு. இராதாவும் அவருடைய கட்சியினரும் சர்வாதிகாரி என்று கூறுகிறார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன்....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே உதாரணங்களைச் சொல்ல முற்படுகிற வேகத்தில் அல்லது சில சினிமாக்களின் தலைப்புகளைச் சொல்லி அவை உறுப்பினர்கள் சோர்ந்து இருக்கும்பொழுது அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகப் பயன்படுத்துகின்ற அந்த முனைப்பில் தேவையற்ற கருத்துக்கள் பரிமாறப்படுகின்றன என்பதை எண்ணி நான் வருந்துகிறேன். நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள் இந்திரா காந்தியைப் பற்றி என்று சொல்கிற நண்பர்களுக்கு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மக்களாலே மகத்தான வெற்றியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இன்று இந்தியத் துணைக் கண்டத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற அந்த அம்மையாரை சர்வாதிகாரியாக அண்ணா தி. மு. க. கருதவில்லை

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1980 பிப்ரவரி 12]

என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு மேற்கொண்டு அனாவசியமான சர்ச்சைகளில் ஈடுபடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவுசெய்து சபைக்கு ஒத்துழைப்புத் தாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : இந்த அரசைப்பற்றிப் பல் வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். போட்ட உத்திரவை வாட்ஸ் வாங்குகிறீர்களே, நீங்கள் அரசாளத் தெரிந்தவர்களா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக பின்தங்கியோர் பற்றிய வருமான வரம்பு உத்திரவு போட்டீர்கள், அந்த உத்திரவை நீங்கள் திரும்பப் பெற்றீர்கள், இப்படி ஒரு அரசு நடக்கலாமா என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் நாட்டினுடைய ஒரு சூழ்நிலையைத் தெரிந்துகொண்டு, நாட்டு மக்களுடைய விருப்பத்தைப் புரிந்துகொண்டு ஆள்வது தான் ஒரு ஆட்சிக்கு சிறப்பாக இருக்குமே தவிர, நாங்கள் சொல்கிற கொள்கையை நாடு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அதற்காக நாங்கள் எதையும் செய்வோம் என்ற நிலையில் போவது என்பது நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் நான் கொஞ்சம் வேகமாகவே சொல்கிறேன். அந்த உத்திரவு வாபஸ் வாங்கப்பட்டது என்றெல்லாம் சொல்கிற நண்பர்களுக்கு நான் சொல்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே பயிற்சி மொழி தமிழ் என்று ஒரு நல்ல அருமையான கொள்கையை நாம் அன்றைக்குச் சொன்னோம். ஆனால் எந்த மாணவர்களை நாம் வளர்த்து வைத்தோமோ அந்த மாணவர்கள் அன்றைக்கு கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அந்த மாணவர்களுடைய கிளர்ச்சியை ஏற்று தமிழ் மொழி பயிற்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு நமக்கு இருந்தாலும் எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று ஆக வேண்டுமென்ற ஆசை நமக்கெல்லாம் இருந்தாலும் அந்த ஆசையை விட்டுவிட்டு, நாம் மாணவர்களுடைய நிலையைத் தெரிந்துகொண்டு, நாட்டின் நிலையைத் தெரிந்துகொண்டு நாம் அந்த உத்திரவை வாபஸ் வாங்கினோம். வாபஸ் வாங்குவதால் தமிழ் மீது நமக்கு பற்று இல்லையா என்றால் தமிழ் மீது நமக்கு பற்று இருக்கிறது. தமிழ் வளர வேண்டாமா, தமிழ் எல்லா இடங்களிலும் வர வேண்டாமா, தமிழ் மொழி பயிற்சிமொழியாக இருக்க வேண்டாமா என்றால் நிச்சயமாக அந்தக் கொள்கையை நாம் யாரும் மறுக்கமாட்டோம். ஆனால் அன்றைக்கு அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்ட நாம், போட்ட உத்திரவை வாபஸ் வாங்கினோம் என்றால் நிச்சயமாக கேவலமாகக் கருதமாட்டோம். காலத்தினுடைய நிலையைத் தெரிந்து ஒரு உத்திரவை எப்படிப் போடவேண்டுமோ அப்படிப் போடுவதற்கு அதை மாற்றிக் கொள்வது ஒரு அரசுக்கு இருக்கிற நல்ல லட்சணங்களில் ஒன்று என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஆர் இராதா]

[பிற்பகல் 1-00]

இங்கே பேசுகின்ற நேரத்திலே ஒரு நண்பர் ரொம்ப வேகமாகச் சொன்னார்: கப்பலோ, பஸ்ஸோ அல்லது இரயிலோ என்றெல்லாம் என்னென்னவோ பேசினார். இப்படி நானும் அவருக்குப் பதில் சொல்வதாக இருந்தால், வீராணமோ, கூவமோ, பூச்சி மருந்தோ என்று ஆரம்பித்தால் அவர் கோபப்படுவார்.

ஏனென்றால் பழைய விஷயத்தை இவன் கிளறுகிறானே என்று. அவர் பேர ஊழல் என்று சொன்னதும் எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது, ஒரு காலத்திலே, சென்னை மாநகராட்சியை முதன் முதலாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றிய நேரத்திலே நம்முடைய மேயர் உட்கார்ந்த நேரத்திலே, ஒரு பேர ஊழல் வழக்கு வந்தது. அன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள், அன்றைக்கிருந்த நம்முடைய மாநகராட்சியிலே பெட்ஃப் போர்ட் லாரி வாங்கப்பட்டது, அவ்வாறு பெட்ஃப் போர்ட் லாரி வாங்கப்பட்டதும் காங்கிரஸிலே சொன்னார்கள் லாரி பேர ஊழல் என்று. உடனே அது நாடுபூரா பற்றி எரிந்தது. லாரிகளை வாங்கினார்கள், பேரம் பேசி விட்டார்கள், லாரி பேர ஊழல் தெரியுமா என்று கொட்டை எழுத்துக்களிலே, பெரிய எழுத்துக்களிலே வந்தது. அன்றைக்கு நான் நகராட்சியிலே கும்பகோணத்திலே உறுப்பினராக இருந்தேன். நான் கும்பகோணத்திலே பார்த்தேன், நகராட்சியிலே லாரிகள் வாங்கினார்களா என்று. அவர்களும் மூன்று லாரிகள் வாங்கியிருந்தார்கள். உடனே, 15 நாளிலே நான் நகராட்சியிலே சொன்னேன், இந்த நகராட்சியிலே காங்கிரஸ்காரர்கள் வாங்கிய லாரிகளிலே ஊழல் வைத்தீர்களா, பேரம் பேசினார்களா என்று.

நான் இதைப் பேசுவதற்குக் காரணம், வாங்காத கப்பலுக்கு என்றால், வாங்கிய கப்பலுக்கு என்று நான் சொல்ல மாட்டேன்; எங்களுக்கு மனநிலை சரியாக இருக்கிறது. நீங்கள் யார் யாரையோ பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதாலே தான் பல்வேறு தவறுகள் உங்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. (மணியடிக்கப்பட்டது)

துணைத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் மணியடித்துவிட்ட பிறகு நான் பேசுவது நல்லது அல்ல. ஆனால் கடைசியாக அவர்களுடைய நிலைக்காக ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்கிறேன். எங்களை அன்புக் கரத்தை நீட்டி ரொம்பக் கனியோடு வாருங்கள் வாருங்கள் என்று அழைத்தார்கள். எங்கே போவது என்று தெரியாத நிலையில், யார் எங்கே அழைத்துப் போகிறார்கள் என்று தெரியாத நிலையிலிருக்கும் நண்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன், நீங்கள் வர வேண்டிய இடம் இங்கு தானே தவிர, வேறு இல்லை. இன்றைக்குக் காப்பாற்றக்கூடிய மன்னன் நாடோடி மன்னன் தான் என்று சொல்லி, அவர்கள் வர வேண்டுமென்று ஆசையோடு, பணியோடு கூறி அழைத்து, துணைத் தலைவரவர்களே, தாங்கள் இவ்வளவு நேரம் அனுமதி அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஆமரிக்கிறேன்.

[1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. கே. கந்தசாமி: துணைத்தலைவரவர்களே, இன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது இந்திய தேசிய ஃபார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பலவிதமான கருத்துக்களைக் கொள்கை அளவிலே அரசு தெரிவிக்க முற்பட்டிருந்தாலும் நடைமுறையில் பார்க்கின்ற பொழுது, எதிர்பார்த்த பலன் கிட்டவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, விலைவாசிகளைப் பொறுத்தவரையில் அரசு பலவிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தும்கூட கட்டுப்படுத்த இயலாத நிலைமையிருக்கிறது. அதற்கு மாற்று நடவடிக்கையாக, குறிப்பாக விவசாயிகளின் விளை பொருட்களுக்குக் கட்டுப்படியாகும் அளவிற்குச் செய்ய மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்போடு சில கேந்திரங்களை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, இதுவரை விவசாயப் பொராட்டம் பல கோணங்களை அடைந்து அதன் மூலம் பல உயிர்ச் சேதங்களும், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்ட பிறகும் கூட, அரசு அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கைகளைத் தீவிரமாக எடுக்கவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, தயவுசெய்து விவசாயிகள் விஷயத்தில், அவர்களுடைய உற்பத்திப் பொருட்களுக்குக் கட்டுப்படியான விலையைக் கொடுத்தாக வேண்டுமென்ற அவசர அவசிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைச் செய்தால் ஒழிய இன்றைக்குக் குறிப்பாக நெல் அதிகமாக விளைந்திருக்கிறது நாட்டிலே. அதற்கு உற்பத்திச் செலவு அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நோய்வாய் அதிகம் பயிர்களுக்கு ஏற்பட்ட பொழுது அதற்குத் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது போலவே, சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு வருமானம் கூடியிருக்கிறது என்று விவசாயிகள் உணர்ந்திருந்தாலும் விலைகளைப் பார்க்கின்றபொழுது மிகவும் ஏமாற்றமரசுத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு சமீப காலத்தில் சில மாதங்களுக்கு முன் என்று கருதுகிறேன், மாண்புமிகு முதல்வரவர்களும், விவசாய அமைச்சரவர்களும் குறைந்தபட்சம் ஒரு குவிண்டாலுக்கு 129 ரூபாய் பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று மக்கள் மன்றத்திலேயும், மாமன்றத்திலேயும் கூறினார்கள் என்ற நினைவு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) டெல்லியில் 15ஆம் தேதி மீட்டிங் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். கடந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தொடரிலே பேசும்பொழுது கரும்புக்கு ஒரு டன்னுக்கு 150 ரூபாய், கோதுமைக்கு 127 ரூபாய், அதிலும் மானியமாக 27 ரூபாய் வடநாட்டுக் காரர்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கும்பொழுது, இமயம் முதல் குமரி வரை அனைவரும் இந்தியர்கள் என்று இந்திய ஒருமைப் பாட்டைப்பற்றிப் பேசிப் பயன் என்ன?

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. கந்தசாமி]

நாங்கள் முயன்றோம், கேட்டோம், அரசு கொடுக்க மறுக்கிறது என்று மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தபொழுது நான் சொன்னேன், அவர்கள் கொடுக்க மறுத்தால், unreasonable discrimination என்ற நிலையில் காரணம் இல்லாது, பொருத்தம் இல்லாது வேறுபாடு நமக்குள்ளேயே. விவசாய பெருங்குடி மக்கள் அனைவரும் ஒருவர் என்ற தாய் உணர்வு இல்லாமல் வேறுபாடு காட்டுவார்களானால், அவர்களை எதிர்த்துப் போர்க்கொடி கூட ஏன் உயர்த்தக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்டேன். அந்த நிலை ஏற்படுமானால், எங்களைப் போன்றவர்கள், உங்கள் பின்னணியிலே நிற்கத் தயாராக இருக்கிறோம், தமிழகமே நிற்கும், எந்தக் கட்சி வேறுபாடும் இருக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம்

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வர்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்

என்று திருவள்ளூர் அந்தக் காலத்திலே, விவசாயிகளுக்கு பெரும் மரியாதை கொடுத்து பாடிய பாட்டை இன்றைக்கு நாம் தெரு வெல்லாம் பாடினால், விவசாயி ரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கிறான். ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிக்கிற விவசாயி யாரும் இல்லை. ஆக, (குறுகீடு) நம் பகுதியில் ஆடிக்காற்று தூசி அடிக்கிறது, ஆண்டிப் பட்டி, தேலி பகுதியிலே. அதுவல்ல, களத்தில் தூசிகள் அடிக்க வேண்டும். ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகக் கூடப் பணம் இல்லாத ஒரு துர்பாக்கிய நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில் காலையில் கூட, உழுவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற அளவுக்கு கோஷத்தை இங்கே பேசுகிறோம், சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். உழுகிற நிலக்காரனுக்கு கிஸ்திப் பணம் கட்ட வாய்ப்பில்லை.

நெல்லை பெரியார் ஜெபமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டத்தைப் போல், சிக் மில்ஸ், சிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று டிக்ளேர் பண்ணி, எப்படி தொழிற்சாலைகளை அரசு மேற்கொண்டு, நஷ்ட ஈட்டை வருஷா வருஷம் கொடுத்து வருகிறார்களோ, அப்படி, நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், சர்க்காரே முதலாளி யாகட்டும், நாங்கள் கூலிக்கார ஆட்களாக மாறிவிடுகிறோம். நீங்கள் சொல்கிற 8 மணி நேரத்திற்கு 10 மணி நேரம் நாங்கள் வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். கம்புக் கூழை கரைத்துக் கொடுங்கள், சாப்பிடுகிறோம். அதை விட்டுவிட்டு, சம்சாரி ரூ 5 இலட்சம், 10 இலட்சம் சொத்துக் காரன் கூட வருஷத்திற்கு ஒரு காஞ்சிபுரம் பட்டு எடுக்க முடிய வில்லை. சாதாரண சின்னாளப்பட்டு கூட எடுக்க முடிய வில்லை. ரூ. 5,000-க்கு பெட்டிக் கடை வைத்திருப்பவன் காஞ்சிபுரம் சில்க் எடுக்கிறான், டூர் போகிறான், உல்லாசப்பயணி யாக. இந்த அளவுக்கு சமுதாயத்தில் விவசாயிகள் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் அளாதைகளாக இருக்கிறார்கள் என்பதை மாமன்றம்

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1980 பிப்ரவரி 12]

தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக அமைச்சர் பெருமக்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். கட்டுப்படியாகிற விலையைக் கொடுத்தாக வேண்டும். It is a must. அதிலே ஒன்றும் வேறுபாடு இல்லை. அதிலே Postponement இருந்தால், நான் முன்பே சொன்னேன், சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது என்று. போன வருஷம் சொன்னேன். போராட்டம் நடந்தது, பெரும்விளைவுகளை நாம் சந்தித்தோம். நானும் என்னுடைய மனைவியும் கூட உறுப்பினர்களாக இருக்கிறோம் விவசாயிகள் சங்கத்திலே, என்று சொன்னேன். அங்கே அவர்கள் சொல்கிற வன்முறையை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயாராக இல்லை. அதே நேரத்தில், அவர்கள் சொல்கிற நியாயத்தை நாம் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆகவே தயவுசெய்து கட்டுப்படியாகிற விலைக்கான முயற்சியை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அல்லது, 'இன்புட்ஸ்' என்று சொல்கிறார்களே, விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவைப்படும் பொருள்களின் விலையை நீங்கள் குறைத்தாக வேண்டும். இரண்டில் ஒன்றைச் செய்யவேண்டுமென்று மிக்க பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குறைந்தது ரூ. 129 என்று சொன்னாலும், அதைக் கொடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை, இந்த உலகத்திலே. மாண்புமிகு மத்திய விவசாய அமைச்சர் ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் வந்தபொழுது, பாராட்டு விழா வைத்தார்கள். அப்பொழுது சொன்னேன். நம் ஜனநாயகத்தில் நாமே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வருகிறோம். இங்கே ஒரு தீர்மானம் வந்தால் ஒட்டுப் போடுகிறோம். 200 பேர் மொத்தம் இருக்கிறோம் என்றால் 101 பேர் ஒட்டு போட்டால், மெஜாரிட்டி என்று சொல்கிறோம். 99 பேர் ஒட்டுப் போடுவது, மைனாரிட்டி, தீர்மானம் தோற்றுவிடுகிறது. இப்படி ஒரு ஒட்டு வித்தியாசத்தில் முடிவு செய்கிறோம் மெஜாரிட்டியை. ஆனால், விவசாயிகள் 100-க்கு 80 பேர் இந்தியாவிலேயும், தமிழகத்திலேயும் இருக்கிறார்கள். அந்த 100-க்கு 80 பேருடைய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையை நிர்ணயிப்பது 20 பேர், What is this wonderful fantastic democracy? I do not understand at all. Is it because of my inability to understand or is it because of the total negligence of the Government. என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. Or is it because of the inability in spite of the earnest efforts of the Government. என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, தயவு செய்து ஜனநாயகம் என்றால், ஜனநாயகத்தை மொத்தமாக மதிப்பதற்கு, விவசாயி ஏழைப்பயல், உங்களுக்குள் ஒற்றுமை இல்லை, ஆகவே, உங்களுக்கு ஒன்றும் கிடையாது என்று சொன்னால் என்ன நியாயம்? Let us fight with the Centre. No matter whether it is Indira Gandhi or Morarji. We are not concerned with the individuals. We are concerned with the society at large.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. கந்தசாமி]

Therefore let us have reasonable justice done to the agriculturist who are in majority in the society. ஆகவே, அருள் கூர்ந்து தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த படியாக அதிகாரிகள் பிள்ளைகளுக்கு, போலீசார் பிள்ளைகளுக்கு, அல்லது மில் தொழிலாளிகள் பிள்ளைகளுக்குக் கூட, ரிட்டையர் ஆனால் அவர்களுக்கு பிரிப்பரன்ஸ் அடிப்படையில், வாரிசுபடி உத்தியோகம் கொடுக்கிறார்கள். வாரிசு அடிப்படையிலே மில் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அமைச்சர் அண்ணனுக்கும் தெரியும். ஏர்லியர் ரிட்டையர்மெண்ட் என்றால், என் மகன் எக்ஸ் இருக்கிறான், ஓய் இருக்கிறான், எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றால், எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த மாதிரி விவசாயிகள் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு, மெஜாரிட்டியாக இருப்பவர்களுக்கு இங்கே நீங்கள் சலுகை தருகிறீர்களா? உத்தியோகத்திலே ஏன் சலுகை தரக் கூடாது? கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய சம்சாரி வீட்டுப் பிள்ளை படிக்காமல், எலிமெண்ட்டரி ஸ்கூலில், கள்ளர் ஸ்கூலில், யூனியன் ஸ்கூலில் படிக்கிறான். அவன் 45, 50 மார்க் எடுக்க சிரமப்படுகிறான்.

[பிற்பகல் 1-10]

நகர்ப்புற படித்தவர்களுடைய பிள்ளைகள் அதிக மார்க்கு வாங்கி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மார்ஜினைக் குறைத்து ஏழைகளாக கிராமப் புறங்களில் இருந்து வந்தால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு, விவசாயத்தை நம்பி உழைக்கிறவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு குறிப்பாக விவசாயத் துறை அக்ரி, பி. எஸ். சி. வருகிறது. நீங்கள் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுக்கலாம் விவசாயிகள் நிலம் இல்லாத ஏழைப் பிள்ளைகளை வைத்தியம், சால்படை வைத்தியத் துறையில் சேர்க்கலாம். மாட்டை தொட்டுக் கும்பிடுகிற ஜாதி விவசாயி. அவன் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அதைவிட்டு ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். ஆபிசா பிள்ளைக்குக் கொடுத்தால் அவன் 'என்ன மாடு', 'பிளடி. நான்சென்ஸ்' என்று ஒதுங்கிப் போவான். ஆகவே இப்படிப் பட்ட துறைகளில் எல்லாம் நீங்கள் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக படித்தவர்கள், அதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. Unemployed graduates, unemployed youths. They are going to be a very great menace to society. அதை முன்னாலே கலைஞர் அட்சியிலேயே கொண்ணேன். செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். நேரம் இல்லை. இன்றைக்குப் படிக்க வைக்காமல் இருந்துவிட்டால் 'லெஸ் மெனேஸ்'. லெஸ்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1980 பிப்ரவரி 12]

ஹாரம்புல்'. படித்தவர்கள் 'இன்டலிஜென்ட் பிரெய்' இரொம்பத் தவறு பண்ணுவதற்கு துண்டும். எனவே படித்தவர்களுக்கு வேலை கொடுங்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலே பேசுகிறபோது முன்னாலே ஒரு சினிமாவிலே கையிலே அட்டை பிடித்துக் கொண்டு வேலை கொடு இல்லை எனில் சோறு போடு என்று சொல்லி நடித்ததாகச் சொன்னார். அது படித்தவன் படிக்காதவன் இரண்டு பேருக்கும் சொல்லப்பட்டது. இங்கே படித்தவர்களுக்குப் போய் அரசு மானியம் கொடுத்துக் காணி அரைமா என்று நெல் தானியத்தை விற்று கடனாளியாக்கி, அரசு பணத்தை செலவு பண்ணி You have made the useful youth as useless. மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள், கட்சியின் தலைவராக இருப்பவர், இடம் மாறி அமர்ந்து, நான் உரையாற்றிக் கொண்டிருப்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்காத அளவுக்கு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் சொல்லுகின்ற முக்கியமான ஆலோசனையைப் பற்றித்தான் இங்கே விவாதித்து கொண்டு இருக்கிறோம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : மிக்க நன்றி. ஆக படித்த இளைஞர்களுக்குத் தயவுசெய்து மகாராஷ்டிரத்தில், வங்காளத்தில் இப்போது பாண்டிச்சேரியில் கொடுப்பதைப் போல இங்கேயும் குறைந்த பட்சம் கொடுங்கள்.

Till he gets an employment either in private sector or in Government உத்தியோகம் கிடைக்கிறவரையிலும் கொடுங்கள். 100 ரூபாய் குறைந்த பட்சம் கொடுங்கள். சப்சிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸ்தற்போது அரசு ஊழியர்கள் சஸ்பென்ஷனில் இருக்கும்போது கொடுக்கப்படுகின்ற சப்சிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸைப் போல கொடுங்கள். அவன் மர்னத்தோடு வாழ்வதற்காவது கொடுங்கள் இல்லை என்றால் அவனைப் பற்றி குறை சொல்லிப் பயன் இல்லை. நாளைக்கு கொள்ளை அடித்தான் கொலை செய்தான் என்று சொல்லக் கூடாது.

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்”

சாதாரண நபர் சொல்லவில்லை. வள்ளுவப் பெருந்தகை சொன்னார். தெய்வப் புலவர் சொன்னார் பிச்சை எடுத்து உயிர்வாழக் கூடிய நிலை வந்தது என்றால் இந்த உலகத்தைப் படைத்தவர் ஒரு கடவுள் என்று இருந்தால் அந்தக் கடவுளே நீ நாசமாகப் போ

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. கந்தசாமி]

என்று சபிக்கிறார். ஆகவே தயவு செய்து அரசே படித்த இளைஞர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுங்கள். அல்லது உத்தியோகம் கிடைக்கும் வரையில் சப்ஸிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸ் கொடுங்கள்.

அடுத்தபடியாக, நேற்று விவசாயிகள் பற்றி மாண்புமிகு ரெவ்னயூ அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கடன் நிவாரணம் என்று சொல்லி நல்ல சலுகைகள் வழங்கி இருக்கிற மாதிரி பத்திரிகையில் போடப்பட்டிருக்கிறது. 210 கோடி ரூபாய் என்று 'தினத்தந்தியில்' போட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் நண்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள் 2000 சில்லரை கோடிக்கு இருக்கும் என்று. எது என்ன என்று விளக்கம் தெரியவில்லை. நான் இன்றுதான் ஊரிலே இருந்து வந்தேன். எதுவாக இருந்தாலும் வட்டிக்குக் கடன் வாங்கியவர்கள் பிரைவேட் இன்டிவிஜுவல் இடம் கடன் வாங்கியவர்கள் அவர்களுக்கு நிவாரணம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது கிடைத்த அளவிற்கு நன்றி. ஆனால் கிடைக்க வேண்டிய அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதை சுட்டிக் காட்டி அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகள் என்று சொல்லி, 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராவை 3 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராகக் குறைத்திருக்கிறோம். அப்படிச் குறைத்ததற்குப் பின்னால் 'பிக் மிராஸ்தார்' எங்கே இருக்கிறார்கள்? If they are available, prosecute them. Take legal action. தெரிந்து கொண்ட பிறகு நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தால் தவறு. Is it not our negligence or fault? இதிலே எதுவாக இருந்தாலும் மறைக்கக் கூடியது அல்ல. எக்ஸ்.ஆர்.ஓய், யாராக இருந்தாலும் உங்களுடைய கவனத்திற்கு வந்தால் ஏன் அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? சட்டத்திற்கு மாறாக வைத்திருப்பது தப்பு. அது தெரிந்தும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? நில உச்சவரம்பு என்று கொண்டு வந்த பிறகு பெரிய விவசாயி, சிறு விவசாயி என்று முறைப்படுத்துவதற்கு இடமில்லை. அந்த வகையிலே, உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, வருமான வரி கட்ட தகுதி இல்லாத அனைத்து விவசாயிகளும் சிறு விவசாயிகள், சாதாரண விவசாயிகள் என்று கருதப்பட வேண்டும்.

சென்ற சட்டமன்றத் தொடர் கூட்டத்தில் நான் சொன்னேன். மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்; இது நடைமுறைக்கு சாத்தியம் இல்லை; எந்த மக்களுக்காக நீங்கள் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களோ அந்த மக்கள் இதை ஆதரிக்கவில்லை என்று சொன்னேன். நீங்கள் கேட்கவில்லை. மதுவிலக்கைத் தளர்த்தி விட்டால் 350 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பணத்தைப் பெற்று சம்சாரிகளுக்குக் கொடுத்தால், எல்.டி. பாங்குக் கணத் தீர்த்து விட்டால் எல்லா சம்சாரி வீட்டிலும் எம்.ஜி.ஆர். படத்தை மாட்டிவிடுவார்கள்.

[திரு. சே. கந்தசாமி]

[1980 பிப்ரவரி 12]

இன்னும் 5 வருஷத்திற்கு குறையாமல் நீங்கள் ஆட்சி நடத்தலாம் என்று சொன்னேன். நீங்கள் அன்று செய்யவில்லை; ஆனால் இன்று செய்திருக்கிறீர்கள். அதுவும் 'பார்ட்லி, நாட் ஃபுல்லி' இது வேண்டாம். பாதிக்கின்று தாண்டினால் ஆபத்து. ஒன்றில் முழுதும் தாண்டிவிடுங்கள், அல்லது சம்மர இருந்துவிடுங்கள். 25 ரூபாய் கட்டினால் லைசென்ஸ் எடுத்து குடிக்கலாம் இல்லை. என்றால் Kandasamy will be prosecuted, inspite of his desire to drink. Is it because of his inability to pay Rs. 25/-, what is this? Socially equitable justice should be rendered to all. ஆகவே இதை ரத்து செய்து விட்டு, இல்லிசிட் லிக்கர் காச்சபவர்களை உள்ளே பிடித்துப் போடுங்கள். Illicit liquor is a menace to society. It is harmful to health also. இல்லிசிட் லிக்கரை தடுத்துவிட்டு, கள்ளைத் திறந்துவிடுங்கள். அது நல்லது என்று உடற்கூறு நிபுணர்கள் எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். கள்ளில் இரும்புச் சத்து இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். காலையில் இரண்டு சொம்பு குடித்தால் கேப்பைக்கூழ், கம்புக் கூழ் குடித்த மாதிரி இருக்கும்; காலைப் பொழுதை ஒட்டி விடுவான். வேலையும் நன்றாக நடக்கும். உணவுப் பஞ்சம் திரும். உடம்புக்கு நல்லது. அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வரும். இது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து அல்ல. டல்டாக்டர் களை கலந்து பேசி விட்டுத்தான் இந்தக் கருத்தைச் சொல்கிறேன் இதனால் 200 கோடிக்கு மேல் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள், கிட்டத்தட்ட 350 கோடி வரும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வருமானத்திலிருந்து சம்சாரிகளுக்கு இருக்கிற 350 கோடி ரூபாய் கடனை ரத்து செய்து விடலாம்.

மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும். மதுவிலக்கை எடுத்து விட்டால் ஓட்டு தானே வந்து குவிந்து விடும். தாய்மார்கள் கழனிக்கு வேலை செய்யப் போகிறார்கள். அப்போது குழந்தை பசி இல்லாமல் இருந்தால் அது பாட்டுக்கு அங்கே உருண்டு கொண்டு இருக்கும். அந்தத் தாய் கவலைப் படாமல் களை வெட்ட போகலாம். அதை யார் செய்தால் என்ன? இன்றைய முதலமைச்சர் செய்தால் என்ன அல்லது முன்னாள் முதலமைச்சர் செய்தால் என்ன? They are not bothered about the individuals. They are worried about their grievances to be redressed. ஆகவே, அமைச்சர் அண்ணன் நாஞ்சிலார் அவர்கள் கொஞ்சம் வலியுறுத்திச் சொல்லவேண்டும். நடைமுறையில் இருக்கிற சிக்கல்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். வேண்டுமானால் நீங்கள் ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி வைத்து, முழுது எடுங்கள். இப்போது நீங்கள் செய்திருக்கின்ற முறை நடைமுறையில் 'கரப்ஷனை' வளர்க்கும். அப்படி இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. கந்தசாமி]

அடுத்தபடியாக, காலேஜ் டிச்சர்ஸ் ஸ்டிரைக் செய்து நேற்று அரஸ்ட் ஆகியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை கனிவோடு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருந்தால் உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும். போலீஸ்காரர்களில் 600 பேர்களை விடுதலை செய்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள். இன்னும் கிரிமினல் குற்றத்திற்காக பலர் உள்ளே இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும். அதைப் போல விவசாய சங்கத்தைச் சேர்ந்த சிலரும் இன்னும் விடுதலை ஆகவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களையும் விடுதலை செய்து எல்லோருக்கும் ஜெனரல் ட்ரீட்மென்ட் காட்ட வேண்டும். இனிமேல் அந்தக் காரியங்களில் இறங்காமல் இருக்க எச்சரிக்கை செய்து, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

[பேரவைத் தலைவர் தலைம]

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளின் விளை பொருட்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற விலை பற்றி இன்றைக்கு நாடே அக்கறையோடு கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அருள் கூர்ந்து நீங்கள் அவர்களுக்கு மானியமாகக் கொடுங்கள். அவ்வாறு ஏன் கொடுக்கக் கூடாது? எத்தனை தொழில்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் Whether Centre is prepared to give or not you should get some revenue and give it as a 'manyam'. பருத்தி விதையின் விலை 3 ரூபாய் என்றால் அதை ஏன் 2 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கக் கூடாது? கொடுங்களேன். விவசாயிகள் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று சொல்கிறீர்கள். அவனுடைய முதுகெலும்பை சம்மட்டியால் அடித்து உடைத்து விட்டு வாடா ஒட்டத்திற்குப் போதலாம் என்றால் எப்படி வரமுடியும்? It cannot be postponed. It is an imminent problem to society. ஆகவே அருள்கூர்ந்து முழு கவனத்தையும் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும். விவசாயச் சங்கத் தலைவர் மட்டும் தான் விவசாய களுக்காகச் சொல்கிறார் என்று எண்ணக் கூடாது. நானும் விவசாயிகள் சங்கத்தில் மெம்பர் தான். ஆனால் நான் அமைதியை விரும்புகிறவன். அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு உள்ளடங்கிய கருத்துக்களை ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூட ஒரு பெரிய விவசாயி. ஆகவே அருள் கூர்ந்து வன்முறைச் சம்பவங்களுக்கு இடம் அளிக்காத வகையில் பிரச்சினைகளை முன்பே தடுத்து நிறுத்துவது தான் சிறப்பு. ஆகவே இதற்கான ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டை நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த வாய்ப்பளித்தமைக்காக தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து அமருகிறேன். வணக்கம்.

[1980 பிப்ரவரி 1]

2. அறிவிப்பு (தொடர்ச்சி)

(ஈ) பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து துண்டு அறிக்கை வீசியது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று 12-2-1980 பகல் சுமார் 12-50 மணிக்கு பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து திரு. கோ. செல்வம், திரு. ஏ. ஜோசப் மற்றும் திரு. ஜே. அமரேந்திரன் ஆகியோர் கோஷங்கள் எழுப்பி, துண்டுப் பிரசுரங்களை பேரவையில் வீசியுள்ளனர், அவர்கள் தற்போது பேரவைக் கர்வலரின் (சார்ஜன்ட்) காவலில் இருக்கிறார்கள். விசாரணை நடந்து கொண்டு இருக்கிறது.

அவர்களது இச்செய்கை அவை உரிமையை மீறிய செயலாகும். இதைப் பேரவையின் சுவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இது குறித்து மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு வருவார்கள்.

3. அரசினர் தீர்மானம் (தொடர்ச்சி)

(ஆ) பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து துண்டறிக்கை வீசியவர்கள் மீது நடவடிக்கை குறித்து

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் மொழிகிறேன் :-

“இன்று 12-2-1980 பகல் சுமார் 12-50 மணி அளவில் சட்டமன்றப் பேரவை பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து கோஷமிட்டு துண்டுப் பிரசுரங்களை வீசி எறிந்து உடனே காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள சென்னை-7, வடமலைப்பிள்ளை தெரு, 59 ஆம் எண் வீட்டில் குடியிருக்கும் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் மகன் திரு. கோ. செல்வம் என்று கூறிக் கொள்ளும் நபரும், சென்னை-12, ஓட்டேரி, பிரிக்லின் ரோடு, 162 ஆம் எண் வீட்டில் குடியிருக்கும் திரு. ஏ. டி. அந்தோணி அவர்கள் மகன் திரு. ஏ. ஜோசப் என்று கூறிக்கொள்ளும் நபரும், சென்னை-7, பெரம்பூர் பாரக்ஸ் ரோடு, 152 ஆம் எண் வீட்டில் குடியிருக்கும் திரு. வால்டர் அவர்கள் மகன் திரு. ஜே. அமரேந்திரன் என்று கூறிக்

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கி. மனோகரன்]

கொள்ளும் நபரும் பெரும் குற்றம் புரிந்துள்ளனர். அவர்களுடைய இச் செயல் பேரவையை அவமதிக்கும் பெரும் குற்றம் என்று இப்பேரவை தீர்மானிக்கிறது.

அவர்கள் ஏழு நாட்கள் வெறுங்காவல் தண்டனை அளிக்கப் பட்டு, தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று இப் பேரவை தீர்மானிக்கிறது.”

திரு. து. இராமசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவர்கள் செய்தது குற்றம் என்பதை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்கிறோம். இருந்தாலும் 7 நாட்கள் என்பது மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. ஏற்கெனவே இம்மாதிரி செய்கைகளுக்கு 3 நாட்கள் தான் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே அதைக் கொஞ்சம் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, நான் சொல்ல வருவது வேறு விஷயம். இருந்தாலும் இதற்குத் தொடர்புடையதுதான். இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் பேசுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக வெளியே கெடுபிடி தாங்க முடியவில்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு என்று ஒரு ரூம் இருக்கின்றது. அதிலே உட்கார வைப்பதற்காக கூட்டிக்கொண்டு வந்தால் கூட தடுத்து நிறுத்திவிடுகிறார்கள். நீ மட்டும் உள்ளே வா, மற்றவர்கள் வரக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள்.

அடுத்து பொதுவாகவே நாமும் சத்தம் போடுகிறோம் சில சமயங்களில். இது அடிக்கடி நடக்கின்றது. ஆனால் பார்க்க வருகின்றவர்கள் இப்படி என்றைக்கோ ஒருநாள் நடந்து கொள்கிறார்கள், அவர்கள் அன்னை இந்திரா வாழ்க என்று சொன்னார்கள், அது ஒரு பெரிய குற்றம் கிடையாது. இவ்வாறு முன்பு தண்டனை அளிக்கும்போது கூட நான் சொன்னேன், தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன், இவர்களை கிரிமினல் குற்றவாளிகளோடு கொண்டுபோய் சேர்த்து விடுகிறார்கள் என்று. ஏற்கெனவே ஒருவாரம் தண்டனை என்று தீர்மானம் கொண்டுவந்தபோதே நான் அவை முன்னவர் அவர்களிடம் சொன்னேன், அரசாங்க உத்தரவுக்கு விரோதமாக செய்யக் கூடாது என்று. இந்த மாதிரி செய்வது எல்லாம் காந்திய வழி என்று விளக்கம், நீங்களே ஜி.ஓ.வி-லே கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதாவது பொருளுக்குச் சேதம் இல்லாமல், ஆளைக் க்ளோஸ் பண்ணாமல் இந்த மாதிரி சத்தியாகிரகமான முறையில் செய்வது காந்திய வழி என்று அந்த ஜி.ஓ.வி-லே உள்ள டெஃபினிஷனிலே வருகிறது. ஆகவே இப்படி காந்திய வழியில் ஈடுபட்ட ஒரு காந்திய வாதியை கிரிமினல் குற்றவாளிகளோடு கொண்டுபோய் அடைப்பது தவறு. ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்

[திரு. க. சுப்பு]

[1980 புப்ரவரி 12]

களுக்கு என்று தனியாக ஒரு பங்களா வாங்கினால் கூட தவறு கிடையாது. மொராஜ்ஜி தேசாய்க்கு பங்களா இல்லையா? ஆகவே ஒரு பங்களா வாங்கி அதிலே வைத்தாலும் அவர்களுக்கு 7 நாட்கள் சாப்பாடு போட்டாலும் எங்களுக்குச் சந்தோஷம் தான். ஆனால் நடத்தப்படக்கூடிய முறை என்ன? அந்த முறை அரசாங்க உத்தரவுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்பதுதான் நான் சொல்வது. சென்ற முறை கூட இந்தமாதிரி குற்றவாளிகளை சென்ட்ரல் ஜெயிலிலே அடைத்து வைத்திருந் தார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு அவர்கள் மாடத் திலேயிருந்து அன்னை இந்திரா வாழ்க என்று சொல்லி துண்டு பிரசுரம் வீசியது சரி என்று சொல்ல விரும்புகிறாரா என்று தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : சுதந்திரத்திற்கு முன்னாலே வெடி குண்டையே வீசினார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : துண்டு பிரசுரத்தை நேரிடையாக பேரவையில் வீசுவதை விரும்புகிறாரா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : இது வெறும் துண்டு பிரசுரம் தானே. அந்தக் காலத்தில் அவர்கள் வெடி குண்டை வீசினார்கள். பக்த்சிங் போன்றவர்கள் அப்படி வீசவில்லை என்றால், இன்றைக்கு நீங்களும் நானும் இப்படி இங்கே உட்கார்ந்திருக்க முடியாது. (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“இன்று 12-2-1980 பகல் சுமார் 12.50 மணி அளவில் சட்டமன்றப் பேரவை பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து கோஷமிட்டு துண்டுப் பிரசுரங்களை வீசி எறிந்து உடனே காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள சென்னை-7, வடமலைப்பிள்ளை தெரு, 59ஆம் எண் வீட்டில் குடியிருக்கும் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் மகன் திரு. கோ. செல்வம் என்று கூறிக்கொள்ளும் நபரும், சென்னை-12, ஓட்டேரி, பிரிக்குளின் ரோடு, 162ஆம் எண் வீட்டில் குடியிருக்கும் திரு. ஏ. டி. அந்தோணி அவர்கள் மகன் திரு. ஏ. ஜோசப் என்று கூறிக்கொள்ளும் நபரும், சென்னை-7, பெரம்பூர் பாரக்ஸ் ரோடு, 152ஆம் எண் வீட்டில் குடியிருக்கும் திரு. வால்டர் அவர்கள் மகன் திரு.

1980 பிப்ரவரி 12] [பேரவைத் தலைவர்]

ஜே. அமரேந்திரன் என்று கூறிக்கொள்ளும் நபரும் பெரும் குற்றம் புரிந்துள்ளனர். அவர்களுடைய இச் செயல் பேரவையை அவமதிக்கும் பெரும் குற்றம் என்று இப் பேரவை தீர்மானிக்கிறது.

அவர்கள் ஏழு நாட்கள் வெறுங்காவல் தண்டனை அளிக்கப்பட்டு, தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று இப் பேரவை தீர்மானிக்கிறது."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு வ்டப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 5 நிமிடங்களுக்கும் குறைவாக இருப்பதினால் உறுப்பினர் திரு. அழகிரிசாமி அவர்கள் இன்று பேச விரும்ப மாட்டார் என்று கருதுகிறேன். அதனால் பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.26 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

—எதுவுமில்லை—

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள் ஏனைய தாள்கள்.

* 13. தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவின் நகலுடன் அதன் இணைப்பு மற்றும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதிகளின் 183 ஆம் பிரிவின் கீழுள்ள விவர அறிக்கையும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 2/1980).

* 14. தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு வருவாய் வாரிய நீக்கச் சட்ட முன்வடிவின் நகல் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 3/1980).

* 25. தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு கால்நடை நோய்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவின் நகலுடன் அதன் இணைப்பும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 4/1980).

* 16. தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகை தாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதனின்றும் பாதுகாத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் நகலுடன் அதன் இணைப்பு மற்றும்

*8-2-1980 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன.

[1980 பிப்ரவரி 12]

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதிகளின் 183ஆம் பிரிவின் கீழுள்ள விவர அறிக்கையும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 5/1980).

* 17. தமிழ்நாடு 1980ஆம் ஆண்டு புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் நகலுடன் அதன் இணைப்பு மற்றும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதிகளின் 183ஆம் பிரிவின் கீழுள்ள விவர அறிக்கையும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 6/1980).

* 18. தமிழ்நாடு 1980ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் நகலுடன் அதன் இணைப்பு மற்றும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதிகளின் 183-ஆம் பிரிவின் கீழுள்ள விவர அறிக்கையும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 7/1980).

* 19. தமிழ்நாடு 1980ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் நகலுடன் அதன் இணைப்பு மற்றும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதிகளில் 183ஆம் பிரிவின் கீழுள்ள விவர அறிக்கையும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 8/1980).

* 20. தமிழ்நாடு 1980ஆம் ஆண்டு பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்கள் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் நகலுடன் அதன் இணைப்பு மற்றும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதிகளின் 183ஆம் பிரிவின் கீழுள்ள விவர அறிக்கையும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 9/1980).

** 21. தமிழ்நாடு 1980ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகை தாரர்கள் குத்தகைப் பாக்கிகள் (நிவாரண) சட்ட முன்வடிவின் நகல் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 10/1980).

** 22. தமிழ்நாடு 1980ஆம் ஆண்டு புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளின் பயிரிடும் குத்தகைத் தாரர்களுது குத்தகை பாக்கி (நிவாரண) சட்ட முன்வடிவின் நகல் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 11/1980).

* 8-2-1980 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன.

** 10-2-1980 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப்பேரவை 125ஆம் விதியில் கண்டவரம்பு நிபந்தனைக்கேற்ப மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் பேரில் வெளியிடப்பட்டது.

1980 பிப்ரவரி 12]

** 23. தமிழ்நாடு 1980ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகை தாரர்கள் (நியாய வாரம் செலுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் நகலுடன் அதன் இணைப்பும்.

** 24. தமிழ்நாடு 1980ஆம் ஆண்டு பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்கள் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் நகலுடன் அதன் இணைப்பும்.

25. 27-8-1969ஆம் தேதியன்று தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையில் நிறைவேறிய தீர்மானத்திற்கிணங்க கீழ்க்கண்ட சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களின் சொத்திருப்பு பற்றிய விவரக் கணக்குகள் பேரவையின் வைக்கப்பெற்றன.

31-3-1978 ஆம் தேதியன்று உள்ளவாறு.

1. மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன்
2. திரு. ர. ஜெபமணி
3. திரு. எம். அண்ணாமலை
4. திரு. துரை முத்துசாமி

31-3-1979ஆம் தேதியன்று உள்ளவாறு.

1. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்
2. மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்
3. திரு. ரா. கிருஷ்ணன்
4. புலவர் கா. கோவிந்தன்
5. திரு. ந. சங்கரய்யா
6. திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்
7. திரு. ர. ஜெபமணி
8. திரு. கு. ரமணி
9. திரு. துரை முத்துசாமி
10. திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்
11. திரு. நா. வெங்கிருசாமி என்கிற வெங்கிரு

*** 26. உடுக்குறியிடாத வினா-விடை பட்டியல் (201 முதல் 350 வரை).

** 10-2-1980 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப் பெற்றன.

*** 11-2-1980 அன்று பேரவையின் வைக்கப்பெற்றன.

10-2-1980 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை 125ஆம் விதியில் கண்ட வரம்பு நிபந்தனைக்கேற்ப மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணையின் பேரில் வெளியிடப்பட்டது.

